வெளியீடு—௨௨௨

கணிமேதையார்

இயற்றிய

ஏலாதி

தமிழ்ப்புலவர்

திரு. தி. சு. பாலசுந்தரம் பிள்ளை

(இளவழகனார்)

எழுதிய

விருத்தியுரையுடன்

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய

சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்

திருநெல்வேலி :: சென்னை

 [விலை அணா 8

கழக வெளியீடு - ௨௨௨.

கணிமேதையார்

இயற்றிய

ஏலாதி

○

மறைமலையடிகள் மாணவரும், கழகத்தமிழ்ப்

புலவராயிருந்தவருமாகிய

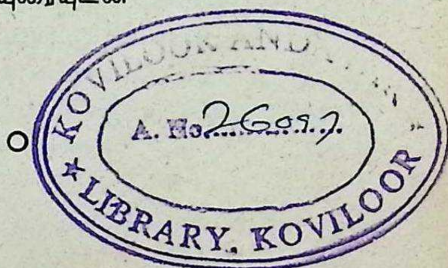
திரு. தி. சு. பாலசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள்

(இளவழகனார்)

எழுதிய

விருத்தியுரையுடன்

○

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய

சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்,

திருநெல்வேலி :: சென்னை.

Published by
THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA
WORKS PUBLISHING SOCIETY,
TINNEVELLY, LTD.,
TIRUNELVELI & MADRAS.
NOV. 1939

Srimagal Vilasam Press, Madras.

7912

முன்னுரை

'ஏலாதி' என்னும் இந்நூல் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்றாகும். பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் இவை என்பது இதற்கு முன் யாங்கள் வெளியிட்ட சிறுபஞ்சமூல முகவுரையான் அறியப்படும். இந் நூல் கடைச்சங்க மருவிய நூல்களுள் ஒன்றாகலான், இதனாசிரியரது காலம் அச்சங்க காலத்திற்குப் பிற்பட்டதன்றென்பது போதரும். இதில் தற்சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுள் ஒன்றும், சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுள் ஒன்றும் உள்பட எண்பத்திரண்டு செய்யுட்களிருக்கின்றன இந் நூலினிறுதியில் "தமிழாசிரியர் மகனார் மாக்காயனார் மாணாக்கர்—கணிமேதையார் செய்த ஏலாதி முற்றிற்று" என்றிருத்தலின், இதனாசிரியர் மாக்காயனார் என்பவருடைய மாணாக்கர் என்பதில் ஐயமில்லை. அது நிற்க, சிறுபஞ்ச மூலத்தின் இறுதியிலுள்ள "மல்லிவர்தோண் மாக்காயன் மாணாக்கன்................................மாக்காரியாசான், சிறுபஞ்சமூலஞ் செய்தான்" என்னுஞ் சிறப்புப் பாயிரச் செய்யுளால் அந்நூலின் ஆசிரியராகிய காரியாசான் என்பவரும் இம்மாக்காயனார் மாணாக்கரே என்பது பெறப் படுகின்றது. எனவே ஏலாதி யாசிரியரும், சிறு பஞ்சமூல வாசிரியரும் ஒருசாலை மாணாக்கராவர்.

"மல்லிவர்தோண் மாக்காயன்' என்றமையால் அம் மாக்காயனார் போர்த்தலைவராயும், இவ்விரு நூலாசிரியருக்கும் ஆசிரியராயிருந்தமையால் தமிழ்ப் பெரும் புலவராயும் விளங்கியவர் என்பது அறியற்பாலது. ஏலாதி என்னும் இந்நூலாசிரியருக்குக் 'கணிமேதாவியார்' என்ற மற்றொரு பெயருமுண்டு.

கழகத் தமிழ்ப் புலவராயிருந்த காலத்தில் திருவாளர் தி. சு. பாலசுந்தரம் பிள்ளை என்னும் இளவழகனாரவர்கள் இந்நூலுக்கு எழுதிய உரையைப் பழைய பொழிப்புரையுடனும், பாளையங்கோட்டை அர்ச் சவேரியார் கல்லூரி, தலைமைத் தமிழாசிரியர் வித்துவான் திருவாளர் பு. சி. புன்னைவனநாத முதலியாரவர்கள் எழுதிய சிற்சில குறிப்புக்களுடனும் வெளியிடுகின்றோம். தமிழறிஞர்கள் இப்பதிப்பினை வாங்கிப் போற்றி எங்கட்கு ஊக்கமளிப்பார்களாக.

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

ஓம்

ஏ லா தி

மூலமும் விருத்தியுரையும்

சிறப்புப் பாயிரம்

இல்லறநூ லேற்ற துறவறநூ லேயுங்கால்
சொல்லறநூல் சோர்வின்றித் தொக்குரைத்து - நல்ல
அணிமேதை யாய்நல்ல வீட்டு நெறியுங்
கணிமேதை செய்தான் கலந்து.

(இ-தன் பொருள்.) நல்ல - சிறந்த, அணி மேதையாய் - அழகிய அறிவினையுடையவளே! கணிமேதை - கணிமேதை யென்னும் புலவர், இல்லறநூல் - இல்லறவொழுக்கங் கூறும் நூலையும், ஏற்ற துறவறநூல் - பொருத்தமான துறவற வொழுக்கங்கள் கூறும் நூலையும், ஏயுங்கால் - ஏற்ற விடங்களில், வீட்டுநெறியும் கலந்து-வீடெய்தும் நெறிபற்றிய உரைக்கூறுகளையும் ஆராய்ந்து, நல்ல - மேலான, சொல் அறநூல் - பாராட்டப்படும் 'ஏலாதி' யென்னும் இவ் வறநூலை, சோர்வு இன்றி - குற்ற மில்லாமல், தொக்கு உரைத்து - தொகுத்துக் கூறி, செய்தான் - இயற்றினன்.

(பழைய பொழிப்புரை.) சிறந்த அழகாகிய அறிவை யுடையாளே! கணிமேதை என்னும் புலவர் இல்லற நூலும் ஞான மடைதற்குரிய துறவற நூலும் ஆகிய கடவுளாற் சொல்லப்பட்ட அற நூல்களின் பொருள்களையும் தளர்ச்சியின்றித் தொகுத்துக் கூறி ஏற்றவிடத்தில் வீடடைதற்குரிய ஞான வழியையும் உடன் கூட்டி இந்நூலை யியற்றி யருளினர்.

(கருத்துரை.) கணிமேதை 'ஏலாதி' யென்னும் உயர்ந்த அறநூலை இயற்றினன் என்பது.

சோர்வு, குற்றம். கணிமேதை, அன்மொழித் தொகைக் காரணப்பெயர். கலந்து, ஈண்டு ஆராய்ந்து என்னும் பொருட்டு.

அறனால் - அறனுலால் உணர்த்தப்படும் அறமாகிய பொருட்குக் கருவியாகுபெயர். கனித்தல் - மேலாக மதித்தல். இச்சிறப்புப் பாயிரச் செய்யுளில் ஆக்கியோன் பெயர், வழி, யாப்பு, முதலிய பொருள் இந்நான்கும் வெளிப்படையாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

தற்சிறப்புப் பாயிரம்

கடவுள் வணக்கம்

அறுநால்வ ராய்புகழ்ச் சேவடி யாற்றப்
பெறுநால்வர் பேணி வழங்கிப் - பெறுநால்
மறைபுரிந்து வாழுமேன் மண்ணொழிந்து விண்ணோர்க்
கிறைபுரிந்து வாழ்த லியல்பு.

(இ - ள்.) அறுநால்வர் - இருபத்துநான்கு பேர், ஆய்புகழ் - ஆராயும் புகழமைந்த, சேவடி ஆற்றப்பெறு நால்வர் - திருவடித் தொண்டு செய்யப்பெறும் நான்கு பேரும், பேணி வழங்கி - போற்றி வழங்குதலால், பெறுநால்மறை - பெறப்படும் நான்மறைகளை, புரிந்து - விரும்பி, வாழுமேல் - ஒருவன் ஒழுகுவனுயின், மண் ஒழிந்து - மண்ணுலகினின்றும் நீங்கி, விண்ணோர்க்கு - தேவர்களுக்கு, இறை புரிந்து - தலைமை பூண்டு, வாழ்தல் இயல்பு - இன்பத்துடன் வாழ்தல் உண்மையாகும்.

(ப - பொ - ரை.) மந்திரி முதலிய இருபத்து நால்வரும் குற்றமற்ற புகழமைந்த தனது சிவந்த பாதங்களாலிட்ட பணியைச் செய்யா நிற்க, ஒழுக்கத்தின் பயனைப் பெறுகின்ற பிரமச்சாரி முதலிய நால்வர் விரும்பிய பொருளைக் கொடுத்துக் கற்றுணர்ந்தடைந்த நான்மறை யொழுக்கத்தை விரும்பி நடந்து ஒருவன் வாழ்வானுனல், பூமியினின்று நீங்கித் தேவர்க்கு அரசனுகிய இந்திரனுல் விரும்பப்பட்டு வாழ்தல் உண்மையாம்.

(க - து:) இறைவனது நான்மறை நூலின் ஒழுக்கமுடையவன் விண்ணோர் தலைவனுவான்.

'விண்ணோர்க்கு இறைபுரிந்து' என்பதற்குத் தேவர்க்கு அரசனுல் விரும்பப்பட்டு என்பதுமாம். அறுநால்வர் - மந்திரி முதலிய இருபத்து நால்வர். அவர்கள் ஐம்பெருங்குழு, எண்பேராயம்,

ஐவகைச் சுற்றம், ஆறங்கம் இவற்றைச் சேர்ந்தவர்கள். மந்திரி என்பேராயம் முதலிய கூட்டங்களிலும் இருப்பவன். அறுநால்வர்-மிகுதிபற்றிவந்த திணை வழுவமைதி. நால்வர் - தென்புலத்தார், தெய்வம், விருந்து, ஒக்கல் என்பவருமாம். பேணி - தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; இ - செயப்படு பொருண்மை விகுதி.

இறை - இற, பகுதி ஐ - வினைமுதற் பொருண்மை விகுதி; யாவற்றிற்கும் மேலாய் நிற்பவன். திருமாலாகிய இறையின் கூறுள்ளவன் அரசனாதலின் அரசனை இறை என்றார்.

நூல்

சென்ற புகழ்செல்வ மீக்கூற்றஞ் சேவகம்
நின்ற நிலைகல்வி வள்ளன்மை - என்றும்
வழிவந்தார் பூங்கோதா யாறு மறையின்
வழிவந்தார் கண்ணே வனப்பு.

(இ - ள்.) பூங்கோதாய் - பூக்களை யணிந்த கூந்தலையுடைய பெண்ணே! சென்ற புகழ் - யாவரானும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட புகழும், செல்வம் - செல்வமும், மீக் கூற்றம் - பெருந்தகைமையாக மதிக்கப்படும் சொல்லும், சேவகம் நின்றநிலை - நின்ற நிலையினின்றும் வழுவாத ஆண்மையும், கல்வி - கல்வியறிவும், வள்ளன்மை - ஈகைத் தன்மையும், ஆறும் - ஆகிய இவ்வாறு இயல்புகளும், வழி வந்தார் - உயர்குடியின் வழிபிறப்பிறந்து, மறையின் வழி வந்தார் கண்ணே - திருநான்மறை வழியில் ஒழுகுபவரிடத்திலேமே, என்றும் வனப்பு - எந்நாளும் அழகாவனவாம்.

(ப-பொ-ரை.) நிறைந்த பூவையணிந்த கூந்தலையுடையாய்! திசையெங்கும் பரந்த புகழ், செல்வம், மேன்மையாகக் கொள்ளுஞ் சொல், வீரத்தில் அசையாது நின்ற நிலை, கல்வி, வரையாது கொடுத்தல் ஆகிய இவ்வாறும் தொன்மையுடைய குடிப்பிறந்து திருநான்மறை நெறியி லொழுகுவோரது இலக்கணம்.

(க - து.) புகழ் முதலிய ஆறும் நற்குடியிற் பிறந்து நான்மறையொழுக்கம் உடையாரிடத்திலேயே அழகுபெறும்.

'என்றும் வழிவந்த ஆர்பூங்கோதாய்' என்று கூட்டி, 'எம்பொழுதும், நல்ல குடியிற் பிறந்த தேன் நிறைந்த மலரையணிந்த கூந்தலையுடையாள்' எனலுமாம். செல்லல் - யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளல். பூங்கோதாய் - மகடூஉ முன்னிலை. கூற்றம் - கூறு என்னும் தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்ச்சொல், வள்ளன்மை, இதன்கண் அல் பகுதிப்பொருள் விகுதி; வழிவந்தார் இரண்டனுள் முன்னது 'முற்றெச்ச' மெனவும், பின்னது 'வினையாலணையும் பெய'ரெனவுங் கொள்க. வழி - உயர்குடி. ஏகாரம், பிரிநிலை. (1)

கொலைபுரியான் கொல்லான் புலான்மயங்கான் கூர்த்த
அலைபுரியான் வஞ்சியான் யாதும் - நிலைதிரியான்
மண்ணவர்க்கு மன்றி மதுமலிபூங் கோதாய்
விண்ணவர்க்கு மேலாய் விடும்.

(இ - ள்.) மதுமலி பூ கோதாய் - தேன் நிரம்பிய பூவையணிந்த கூந்தலையுடையவளே, கொலை புரியான் - கொலைத்தொழிலை விரும்பான், கொல்லான் - ஏதோருயிரையுங் கொல்லான், புலால் மயங்கான் - புலாலை அறிவுகலங்கித் தின்னான், கூர்த்த - மிக்க, அலை - அலைத்தற்றொழிலை, புரியான் - பிறர்க்குச் செய்யான், வஞ்சியான் - எவரையும் வஞ்சனை செய்யான், யாதும் - சிறிதும், நிலை திரியான் - நிலைவழுவான் ஆன ஒருவன். மண்ணவர்க்கும் அன்றி - மண்ணுலகத்தார்க்கும் அல்லாமல், விண்ணவர்க்கும் - தேவர்க்கும், மேல் ஆய்விடும் - மேலானவனாய்விடுவான்.

(ப-போ-ரை.) தேன் பொழியும் பூவை யணிந்த கூந்தலையுடையாய்! பிறர் புரியுங் கொலைத் தொழிலை விரும்பாதவனும், கொல்லாதவனும், தசையை அறிவு மயங்கித் தின்னாதவனும், மிகுந்த வருத்துந் தொழிலைச் செய்யாதவனும், பொய்யொழுக்க மில்லாதவனும், யாது காரணம் பற்றியும் தன்னிலைமையினின்று விலகாதவனும், பூவுலகத்தாரது வணக்கத்துக் குரியனாவதுடன் வானுலகத்தார் வணக்கத்துக்கும் உரியனாவது திண்ணம்.

(க - து.) கொலை விரும்பாமை முதலிய ஆறு நல்லியல்புகளையு முடையவன் மக்கட்குந் தேவர்க்குந் தலைவனாவான்.

'கொலைபுரியான்' முதலிய அறுதொழிலுக்கும் வினைமுதல் ஒருவனே யாதலின், பெயர்ச்செவ்வெண். கொலைபுரியான் என்பதில், புரிதல் விரும்புதலின் மேல் வந்தது. 'நயம்புரிந்துறை

புநர்' (கசரு) என்னும் புறநானூற்றிற்போல. அலே, முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; ஈண்டு வருத்துதலென்க. மன்னவரென்றது, மக்களை. மேல், பண்பாகு பெயர். 'பசைதல் பரியாதாமேல்' (துறவு - ம) என்றார் நாலடியாரிலும். விடும் - செய்யுமென்னும் முற்று ஆண்பாலுக்கு வந்தது. 'கோதாய்' என்றமையின், இப் பாட்டை மகடூஉ முன்னிலையென்ப. முன் வந்த பாட்டும் இது. இன்னன வருமிடங்களில் இதுவே உரைத்துக்கொள்க. (2)

தவமெளிது தான மரிதுதக் கார்க்கேல்
அவமரி தாத லெளிதால் - அவமிலா
இன்பம் பிறழி னியைவெளிது மற்றதன்
துன்பந் துடைத்த லரிது.

(இ - ள்.) தவம் எளிது - தவஞ் செய்தல் ஒருவற்கு எளி தாம், தானம் அரிது - ஆனால், ஈகையுடையனாயிருத்தல் அரிது, தக்கார்க்கேல் - தகுதியுடைய சான்றோர்க்கானால், அவம் அரிது - குற்றஞ்செய்தல் அரிதாம், ஆதல் எளிது - நல்வழியைச் சார்தல் எளிதாம், அவம் இலா - தாழ்வில்லாத, இன்பம் பிறழின் - வீட்டின் பம் தவறுமாயின், இயைவு எளிது - பிறவி தொடர்தல் எளிதாகும்; மற்று - ஆனால், அதன் துன்பம் துடைத்தல் - அப்பிறவித் தொடர் பின் துன்பத்தை நீக்குதல், அரிது - அரிதாகும்.

(ப-பொ-ரை.) யாவர்க்குந் தவஞ் செய்தல் எளிது. கைப் பொருள் வழங்கல் அரிது, பெரியோர்க்குக் குற்றத்துக்குள்ளாதல் அரிது: நன்னெறியி லொழுகுதல் எளிது, கெடுதலில்லாத இன்ப நெறி தடுமாறிச் சென்றால் பிறப்பிற் பொருந்துதல் எளிது, அவ் வாறு பிறந்ததின்க ணுண்டாகுந் துன்பத்தை நீக்கிக் கொள்ளுதல் அரிது.

(க - து.) மக்கட்குத் தவம் எளிது, ஈகை அரிது; தக்கார்க் குத் தீமை அரிது, நன்மை எளிது; திருவருள் நெறி தவறின் பிறவி எளிது; ஆனால் அதன் நீக்கம் அரிது.

தவம், தந்நன்மைக்கும், ஈகை பிறர் நன்மைக்கு மாகலின் முன்னது எளிதும்; ஏனையது அரிதுமாயின. 'தக்கார்க்கு ஆதல் எளி' தென்க. ஆல், அசை. இன்பத்துக்கு அவமென்றது, நிலை யாமையுந் தாழ்வையுமுடைய குற்றத்தை. இயைவு, தொழிற் பெயர்.

மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. எளிது - எண்மை யென்னும் பகுதி யடியாகப் பிறந்த ஒன்றன்பாற் குறிப்புவினை முற்று. (3)

இடர்தீர்த்த லெள்ளாமை கீழினஞ் சேராமை
படர்தீர்த்தல் யார்க்கும் பழிப்பின் - நடைதீர்த்தல்
கண்டவர் காமுறுஞ்சொற் காணிற் கலவியின் கண்
விண்டவர்நூல் வேண்டா விடும்.

(இ - ள்.) இடர் தீர்த்தல் - பிறருக்கு இடுக்கண் நீக்குதலும், எள்ளாமை - பிறரை இகழாமையும், கீழ் இனம் - கீழ் மக்களின் கூட்டத்தோடு, சேராமை - இணங்காமையும், யார்க்கும் - எல்லார்க்கும், படர் தீர்த்தல் - பசித்துன்பத்தை நீக்குதலும், பழிப்பின் நடை - சான்றோர் பழித்தற்குரிய ஒழுக்கத்தை, தீர்த்தல் - நீக்குதலும், கண்டவர் - தன்னோடு பழகுவார், காமுறும் சொல் - விரும்புதற்குரிய மொழிகளைப் பேசுதலும், காணின் - ஒருவன் மேற்கொள்வானானால், கலவியின்கண் - உலகப்பற்றினின்றும், விண்டவர் நூல் - நீங்கிய சான்றோரின் அறிவு நூல்கள், வேண்டாவிடும் - வேண்டாதனவாய் விடும்.

(ப-பொ-ரை.) பிறர்க்கு நேரிட்ட துன்பந் துடைத்தலும், பிறரை இகழாமையும், கீழ் மக்களோடு பழகாமையும், யாவர்க்கும் பசித்துன்பம் போக்குதலும், உலகம் பழிக்கும் நடையினின்று நீங்குதலும், தன்னை யெதிர்ப்பட்டவர் விரும்பும் இன்சொல்லும் ஒருவன் தானே கண்டுகொண்டானெனில் கற்றறிந்தோராற் சொல்லப்பட்ட நூல்களைப் பார்த்து அறியவேண்டிய பொருள் ஒன்றுமில்லாதவன் ஆவன்.

(க - து.) இடர் தீர்த்தல் முதலிய ஒழுக்கங்களையுடையவன் கற்றவர்க்கு ஒப்பாவான்.

ஆன்றோரருளிய அறிவு நூல்களைக் கற்றலின் பயன் இவ்வொழுக்கங்களாகலின், இங்ஙனங் கூறப்பட்டது. இடர் தீர்த்தல் இடுக்கண் தீர்த்தலெனவும், படர்தீர்த்தல் வறுமையினால் விளையுந் துன்பத்தைத் தீர்த்தலெனவுங் கொள்க. என்னை, இடுக்கண் செல்வர்களுக்கும் ஒரோவொருகால் நேருகின்றமையினென்பது. பழிப்பின்னடை தீயவொழுக்கம். 'பேசுத' லெனவொன்று சொல்லெச்சமாய் வருவித்துக்கொள்க. கலவியின்கண் என்பதில் இன்

சாரியை; கண் வேற்றுமை மயக்கமென்க. கீழ் - பண்பாகு பெயர். எள்ளாமை - எள் என்னும் பகுதியடியாகப் பிறந்த எதிர் மறைத் தொழிற்பெயர். விண்டவர் - விள், நீங்கு - பகுதி, "கல்வி யின் கண் விண்டவர்" என்று கொண்டு கல்வியிற் றெளிந்தவர்கள் என்பதுமாம். (4)

தனக்கென்று மோர்பாங்கற் பொய்யான் மெய்யாக்கும்
எனக்கென் றியையான் யாதொன்றும் - புனக்கொன்றை
போலு மிழையார்சொற் றேறான் களியானேல்
சாலும் பிறநூலின் சார்ப.

(இ - ள்.) தனக்கு என்றும் - தனக்கெனவும், ஓர் பாங்கன் என்றும் - தன்னைச் சார்ந்தவனுக்கெனவும் வேறுபட்டு, பொய்யான்- பொய் சொல்லாமலும், மெய் ஆக்கும் - உண்மையே சொல்லிக் கொண்டும், எனக்கு என்று - தனக்கு வேண்டுமென்று, யாதொன் றும் - யாதொரு பொருண்மேலும், இயையான் - பற்றுவையாமலும், புனக்கொன்றைபோலும் - முல்லை நிலத்தின்கண்ணுள்ள கொன் றைப் பூவைப்போன்ற, இழையார்-நகைகளையணியும் பெண்களின், சொல்தேறான் - சொற்களைப் பின்பற்றாமலும், களியானேல் - செருக் குக் கொள்ளாமலுமிருப்பனாயின், நூலின் பிற சால்பு - அறிவுநூல் களா லறிதற்குரிய ஏனைய பண்புகளும், சாலும் - தாமே வந்து நிரம்பும்.

(ப-பொ-ரை.) தனக்கென்றும் தன்னைச் சார்ந்தவனுக்கென்றும் பொய்யுரையாதவனாய், உண்மையையே யுரைப்பவனாய், யாதொரு பொருளையும் எனக்குரியதென அன்பு வையாதவனாய், முல்லை நிலத் திலுள்ள கொன்றை மலரை ஒக்கும் அணிகளை யணியும் மாதர் சொல்லைப் பேணாதவனாய், செல்வச் செருக்கில்லாதவனாய் ஒருவன் வாழ்வானாயின்; அவனிடத்து அறநூல்களிற் கூறப்பட்ட மேன்மை யான பொருள்களெல்லாம் வந்து நிரம்பும்.

(க - து.) பொய்யாமை முதலியன உடையானுக்கு நூல் களால் உணர்தற்குரிய ஏனைய நல்லியல்புகளுந் தாமே வந்து நிரம்பும்.

முற்றுக்களை எச்சமாக்கிக்கொள்க. சால்பென்றவிடத்து எச்ச வும்மை தொக்கது. சால்பு, ஈண்டு மெய்யுணர்வு முதலியன. 'இழையார் சொற்றேறு' என்றது, பெண்வழிச் சேறுமையை

யென்க. இனிப் பிறவென்பது அசைநிலைச் சொல்லெனின், வாளா நூலின் சால்பு சாலுமென் றுரைத்துக்கொள்க.

கொன்றை - கொன்றை மலர்க்கு முதலாகுபெயர். கடையில் நின்ற 'எல்' என்பதனைப் பொய்யான் முதலியவற்றோடும் கூட்டுக; கடைநிலைத்தீவகம். நூல் - உவமையாகுபெயர். (5)

நிறையுடைமை நீர்மை யுடைமை கொடையே
பொறையுடைமை பொய்மை புலாற்கண் - மறையுடைமை
வேயன்ன தோளா யிவையுடையான் பல்லுயிர்க்குந்
தாயன்ன னென்னத் தகும்.

(இ - ள்.) வேய் அன்ன தோளாய் - மூங்கிலை யொத்த தோள்களையுடைய பெண்ணே, நிறை உடைமை - நெஞ்சடக்க முடைமையும், நீர்மை உடைமை - நல்லியல்புடைமையும், கொடை உடைமையே - வறியார்க்கு ஒன்று கொடுத்தலுடைமையும், பொறை உடைமை - பிறர் தனக்குத் தீங்கு செய்யுங்காற் பொறுத்தலுடைமையும், பொய்மை - பொய் கூறுதலிலும், புலாற்கண் - ஊனுண்ணுதலிலும், மறை உடைமை - மறுத்தலுடைமையும், இவை உடையான் - என்றிவ் வியல்புகளையுடையவன், பல் உயிர்க்கும் - பலவகைப்பட்ட எல்லா உயிர்களுக்கும், தாய் அன்னன் என்னத்தகும் - தாயை யொத்தவன் என்று புகழ்தற் குரியவனாவான்.

(ப - பொ - ரை.) மூங்கிலை யொத்த தோளை யுடையவளே! புலன்வழி போகாது தன் மனதை நிறுத்தலுடைமையும், நற்குண முடையனாதலும், ஈதலும், பொறுமையோ டிருத்தலும், பொய் கூற விடாது தன்னை யடக்குதலும், ஊன் தின்ன விடாது தன்னை யடக்குதலும் ஆகிய இவ்வாறும் பொருந்திய ஒருவன், பல உயிர்கட்கும் தாயினது அன்பு போலும் அன்பினை யுடையவன் என்று யாவருஞ் சொல்லத் தகுந்தவன் ஆவன்.

(க - து.) நிறையுடைமை முதலியன உடையவன் பல்லுயிர்கட்கும் நன்மை செய்பவனாவான்.

ஒருயிர்க்கே தாயார் தன்மை தரும் உடலுறவு போல்வதன்றி, இயல்புறவு பல உயிர்கட்குந் தாயார்தன்மை தரலின், இங்ஙனங் கூறப்பட்டது. ஏகாரம்,எண்; ஏனையவற்றோடும் ஒட்டுக. நிறை,

பொறை, மறை என்பன தொழிற் பெயர்கள். நிறை, உள்ளத்தைத் தீய வழிகளிற் செல்லவொட்டாமல் நிறுத்துதல். பொய்ம்மையும் புலாலும் அவைதம்மைப் பயிறலின்மே னின்றன. (6)

இன்சொ லளாவ லிடமினி தூண் யாவர்க்கும்
வன்சொற் களைந்து வகு-பானேல் - மென்சொல்
முருந்தேய்க்கு முட்போ லெயிற்றினாய் நாளும்
விருந்தேற்பர் விண்ணோர் விரைந்து.

(இ - ள்.) முருந்து ஏய்க்கும் - மயிலிறகின் அடியை ஒக்கும், முள் எயிற்றினாய்! கூரிய பற்களையுடைய பெண்ணே! யாவர்க்கும் - விருந்தாய் வருவா ரெல்லாருக்கும், இன்சொல் - இன்சொல்லும், அளாவல் - உள்ளங்கலந்த உறவும், இடம் - தங்குமிடமும், இனிது - ஆடையணி முதலிய பொருளும், ஊண் - உணவும், வன்சொல் களைந்து - கடுஞ்சொற்களை நீக்கி, மென்சொல் - பணிவு மொழியும், நாளும் வகுப்பானேல் - என்றும் முறையே வழங்குவானானல், விண்ணோர் - தேவர்கள், விரைந்து - முன்வந்து, விருந்து எற்பர் - அவனை விருந்தினனாய் ஏற்றுக்கொள்வர்.

(ப - பொ - ரை.) மிருதுவாகிய சொல்லையும் மயிற் பீலியினது அடியை யொத்து விளங்கும் கூரிய பல்லையுமுடையாய்! தன் மனை நோக்கி வரும் விருந்தினர் யாவரிடத்தும் இன்சொற் கூறலும், கலந்துறவாடலும், இருக்கை யுதவுதலும், அறுசுவை யுண்டியளித்தலும் செய்து, கடுஞ்சொ லொழித்து மென்சொல் வழங்கிச் சிறப்பிப்பானாயின் எக்காலமும் அவனை வானோர் விருந்தினனாய் ஏற்றுக்கொள்வர்.

(க - து.) விருந்தினர்க்கு இன்சொல் முதலியன வழங்குவானுக்கு மறுமையில் இன்பமுண்டாம்.

விருந்தினராய், எதிர்வார்க்கு முறையே ஒருவன் செய்யற்பாலவான கடமைகள் ஈண்டு எடுத்தோதப்பட்டன. இன்சொல் முதலிற் கூறும் வரவேற்புமொழியெனவும், மென்சொல் இறுதியிற் கூறும் பணிவுமொழியெனவுங் கொள்க. இம்மையிற் சிறந்தாரை மறுமைக்கண் விண்ணுலகோர் வரவேற்பரென்பதைப் "புகழுடையோர், விசும்பின் வலவ னேவா வானவூர்தி யெய்துப" (உஎ) என்னும் புறநானூற்றினுங் காண்க. அளாவல் - அளாவு, பகுதி. (7)

உடன்படான் கொல்லா னுடன்றார்நோய் தீர்த்து
மடம்படான் மாண்டார்நூன் மாண்ட - இடம்பட
நோக்கும்வாய் நோக்கி நுழைவானேன் மற்றவனை
யாக்குமவர் யாக்கு மணைந்து.

(இ - ள்.) உடன்படான் - பிறர் கொலை செய்தற்கு உடம்படாமல், கொல்லான் - தானும் ஒருயிரைக் கொல்லாமல், உடன்றார் நோய் - பிணிப்பட்டு வருந்துகின்றவர்களின் நோயை, தீர்த்து - மருந்து முதலியன உதவி நீக்கி, மடம்படான் - அறியாமையில் மயங்கானாய், மாண்டார் நூல் - அறிவு மாட்சிமைப்பட்ட சான்றோருடைய நூல்களை, மாண்ட இடம்பட - சிறந்த கருத்துக்கள் புலனாம்படி, நோக்கும் வாய் நோக்கி - ஆராய்வதற்குரிய இடத்தில் ஆராய்ந்து, நுழைவானேல் - அதற்குத் தக ஒழுகுவானேல், அவனை - அவ்வியல்பினனை, யாக்குமவர் - நண்பராக்கிக் கொள்வாரை, அணைந்து - மேற்கூறிய ஒழுக்கங்களெல்லாம் பொருந்தி, யாக்கும் - மேம்படுத்தும்.

(ப-பொ-ரை.) ஒன்றினைப் பிறர்கொல்ல உடன்படாது, தானுங்கொல்லாது, பிணியால் வருந்ினார் நோயைத் தீர்த்து, பேதைமையின்கட் படாதே: மாட்சிமைப்பட்டார் நூல்களின் மாட்சிமைப்பட்ட குணங்க டனக்குப் பெருகும்படி யாராயுமாயின், தானாராய்ந்தவற்றின்க ணூன்புக்கொழுகுவனாயின், அவனை யணைந்தார்க்கு நெறியெல்லான் கூடியாக்கும்.

(க - து.) நல்லாரோடு இணங்குவார்க்கும் அந்நல்லன உண்டாகும்.

உடன்படான், கொல்லான் முதலியவற்றை முற்றெச்சமாக்கிக்கொள்க. 'இடம்பட' வென்றவிடத்து இடமும், 'நோக்கும் வாய்' என்றவிடத்து வாயும் ஈண்டுக் கருத்தென்னும் பொருள் மேலன. இதில் உடன்படாமை, கொல்லாமை, தீர்த்தல், மடம்படாமை, நோக்கல், நுழைதல் என்ற ஆறு பொருளும் அமைந்திருத்தல் காண்க. (8)

கற்றாரைக் கற்ற துணரா ரேனமதியா
குற்றாளா யன்னனை மோராமல்—அற்றார்கட்
குண்டி யுறையு ளுடுக்கை யிவை யீந்தார்
பண்டிதராய் வாழ்வார் பயின்று.

(இ - ள்.) கற்றாரை - கற்று வல்ல சான்றோரை, கற்றது - தாம் கற்ற கல்விப் பொருளை; உணரார் என - அறியமாட்டாரென்று, மதியார் - நினையாமலும், உற்றாரை - உறவினர் நண்பரையும், அன்னணம் - அவ்வகையாக, ஓராமல் - அன்பில் உயர்வு தாழ்வுகள் எண்ணாமலும், அற்றார்க்கு - பொருளற்ற வறிஞர்க்கும் பற்றற்ற துறவிகட்கும், உண்டி உறையுள் உடுக்கை - உணவும், இடமும், உடையும்; இவை ஈந்தார் - என்றிவற்றைக் கொடுக்கின்றவர்கள், பண்டிதராய் - அறிஞர்களாய், பயின்று - யாவரானும் மதிக்கப்பட்டு, வாழ்வார் - இனிது வாழ்வார்கள்.

(ப-போ-ரை.) கற்றாரைக் கற்றிலரென்று மனத்திற் கொள்ளாதே, உற்றாரையு முற்றாரென்று கொள்ளாதே, பொருளற்றார்க்குணவும், மருந்தும், உறையிடமும், உடுக்கையும் பயின்று கொடுத்தாரறிவுடையாரென்று பிறரால் மதிக்கப்படுவார்.

(க - து.) பிறரெவரையும் தாழ்வென்று கருதாமல் அற்றார்க்கு வேண்டுவன உதவுவார், அறிவுடையாராய்க் கருதப்படுவார்.

உற்றாரையும் அற்றாரையும் இரட்டுற மொழிந்துகொள்க. அன்னவண்ண மென்றபாலது அன்னணமென மரீஇயது. கற்றது - வினையாலணையும்பெயர், உண்டி - உண் பகுதி, டு - சாரியை, இ-செயப்படு பொருண்மை விகுதி. உறையுள் - தொழிலாகு பெயர். (9)

செங்கோலான் கீழ்க்குடிகள் செல்வமுஞ் சீரிலா
வெங்கோலான் கீழ்க்குடிகள் வீந்துகவும் - வெங்கோல்
அமைச்சர் தொழிலு மறியலமோன் றுற்ற
எனைத்து மறியாமை யான்.

(இ - ள்.) செங்கோலான் - முறை செய்யும் அரசனும், கீழ்க்குடிகள் - அவன் கீழ் வாழும் குடிகளும், செல்வமும் - அவர்தஞ் செல்வங்களும், சீர்இலா - முறைமை இல்லாத, வெங்கோலான் - கொடுங்கோலரசனும், கீழ்க்குடிகள் - அவன் கீழ் வாழுங் குடிகளும், (செங்கோல்) வெங்கோல் அமைச்சர் - இவை தமக்கெல்லாம் ஏதுவான செங்கோ... லமைச்சர்களுங் கொடுங்கோ லமைச்சர்களும், தொழிலும் - அவரவர் தொழில்களும், வீந்துகவும் - ஒருங்கே அழிந்தொழியவும், எனைத்தும் அறியாமையான் - சிறிதும் அறிய முடியாமையினால், ஒன்று - இவை தமக்குரிய ஏதுவை, ஆற்ற அறியலம் - முற்றத் தெரிகின்றிலம்.

(ப - பொ - ரை.) செங்கோலானது செல்வமும், அவன் கீழ் வாழுங் குடிகளது செல்வமும், வெங்கோலானது கேடும், அவன் கீழ் வாழுங் குடிகளது கேடும், வெங்கோலமைச்சரது கேடும், அவர் தொடங்கிய வினை முடியாது கெடுதலும், இவ்வாறினையுமோர் திறனறிய மாட்டோம், யாது மெமக்கறியப் பொருந்தாமையின்.

(க - து.) நல்லோரும் வீழ்கின்றார், தீயோரும் வீழ்கின்றாரானமையின், இவற்றின் ஏது ஏதோ அறிகின்றிலமென்பது.

என்றார், உலக நிலையாமைக்குரிய மலத்தின் வலியைச் சுட்டி; மலத்தின் பரப்பும் ஆற்றலும் வரம்பிட்டுணர வாகாமையின், 'ஆற்ற அறியல' மென்று அறியாமை கூறுமுகத்தால் அவை தம்மை விளக்கவைத்தாரென்க. ஈண்டுக் கூட்டி யுரைக்க வேண்டுவன வெல்லாங் கூட்டிக்கொள்க. 'வீந்துகவும்' என்பதை 'உக்கு வீயவு' மென்று விகுதி பிரித்து மாற்றுக. இதன் உம்மை வினையெச்சப் பொருளது. (10)

அவாவறுக்க லுற்றான் றளரானவ் வைந்தின்
அவாவறுப்பி னாற்ற வமையும் - அவாவறான்
ஆகு மவனாயி னைங்களிற்றி னாட்டுண்டு
போகும் புழையுட் புலந்து.

(இ - ள்.) அவா அறுக்கல் உற்றான் - அவாவினைக் கெடுத்தற்குக் கருதியவன், தளரான் - உறுதி தளராமல், ஐந்தின் - ஐம்பொறிகளின் வழிச்செல்லும், அவா அறுப்பின் - அவாவினைக் கெடுப்பானாயின், ஆற்ற அமையும் - அவன் கருத்து மிகவும் நிரம்பும், அவன் - மற்று அவன், அவா அறான் ஆகுமாயின் - ஐம்பொறி அவா வினைக் கெடுத்துக்கொள்ளானானால், அவ் ஐங்களிற்றின் - அவ்வைம் பொறிகளென்னும் யானைகளால், ஆட்டு உண்டு - அலைப்புண்டு, புழையுள் - அவற்றின் புழையாகிய புலமென்னும் வாயிலில், புலந்து போகும் - சென்று துன்புறுவான்.

(ப - பொ - ரை.) மனத்தின்க ணவாவினை யறுப்பான் றொடங்கியவன் றன்னவா வின்றியே நிற்கும். பொறி புலனாகிய நிலங்களாலே மெய்ப்பொருள் மேம்படலென ஐவகைப்பட்ட பொருட் கட் செல்லு மவாவினை மிகவு மறுப்பவ னெல்லாக் குணங்களாலு மிக வமைவுடையனுமன்றி யவாவறுதொழியுமாயி னைம்பொறி யென்னுங் களிற்றா லலைப்புண்டு நரகவாயிலுட் டுன்பமுற்றுச் செல்லும்.

(க - து.) அவா வறுத்தலாவது, ஐம்பொறி யடக்கமாகும்.

'அவ்வைந்தி' னென்பதன் அகரச் சுட்டை 'ஐங்களிற்றி' னென்பதோடு சேர்த்துரைக்க. தளரான் - முற்றெச்சம். பொறிகளைக் களிறென்றமையின், அவற்றின் புலன்களை அக் களிறுகளின் றுதிக்கைப் புழைகளென்றுரைக்க 'புலந்து போகு' மென்பதைப் போய்ப் புலக்குமென மாற்றி யுரைக்க. ஐம்புலன்கள் - சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம். ஆட்டு - முதனிலை திரிந்ததொழிற் பெயர். (11)

கொலைக்களம் வார்குத்துச் சூதாடு மெல்லை
அலைக்களம் போர்யானை யாக்கு - நிலைக்களம்
முச்சா ரிகையோதுங்கு மோரிடத்து மின்னவை
நச்சாமை நோக்காமை நன்று.

(இ - ள்.) கொலைக்களமும் - கொலை பயிலுமிடமும், வார் குத்தும் - வெள்ளம் பெருகிச் சுழியும் நீர் நிலைகளும், சூது ஆடும் எல்லையும் - சூதாடு கழகமும், அலைக்களமும் - பிறரை வருத்துஞ் சிறைச் சாலையும், போர்யானை - போர் செய்ய வல்ல யானைகளை, யாக்கும் நிலைக்களம் - பழக்குகின்ற இடமும், முச்சாரிகை ஒதுங்கும் - யானை, தேர், குதிரை யென்னும் மூன்றும் ஓட்டம் பயில்கின்ற, ஓர் இடத்தும் - ஒருவகை இடமும், இன்னவை-என இவை தம்மை, நச்சாமை - விரும்பாமையும், நோக்காமை - போய்ப் பாராமையும், நன்று - நல்லது.

(ப-போ-ரை.) பொருது கொல்லுங்கொலைக்களமும், வார்க் குத்துமிடமும், சூதாடுமிடமும், தண்ட முதலாயினவற்றாலலைக்குஞ் சிறைக்களமும், போர் யானைகளைக் கொலை கற்பிப்பானுக்கு நிலையிடங்களும், யானை, தேர், குதிரையான மூன்று திறமுஞ் சாரியையாக வோடு மோரிடத்துஞ் செல்லுதற் குடன்படாமையும் அவை சென்று நோக்காமையும் நல்வினையாம்.

(க - து.) கொலைக்களம் முதலியவற்றை நச்சாமையும் நோக்காமையும் நன்று.

வார்குத்து, ஒழுகிச் சுழியும் இடமெனக; வார்க்குத்தென்பது பாடமாயின், ஒழுகுதலையுடைய சுழியுமிட மென்றுரைக்க. நீர் நிலைகளிற் சுழிதலுடைய இடங்களே தீமை விளைப்பனவாமாகலின்

அதனை யுணர்த்தற்கு 'வார்குத்' தென்னுஞ் சொற்பெய்தார்; குத்து தொழிலாகு பெயர். வார்குத்து - பெரிய மற்போர் செய்யுமிடம் எனவுமுண்டு. மூச்சாரிகை - மூன்றினது சாரிகை, ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை; மூன்றாகிய சாரிகை யெனின் பண்புத் தொகை. சாரிகை - சுற்றியோடி வருதல். ஓரிடத்து மென்புழி வரும் எண்ணும்மையை ஏனையவற்றோடுங் கூட்டுக. நன்று, குறிப்பு வினைமுற்று; ஈண்டுப் பன்மையினொருமை வந்த வழுவமைதி. (12)

விளையாமை யுண்ணாமை யாடாமை யாற்ற
உளையாமை யுட்குடைத்தா வென்று - களையாமை
நூற்பட்டார் பூங்கோதாய் நோக்கி னிவையாறும்
பாற்பட்டார் கொண்டொழுகும் பண்பு.

(இ - ள்.) நூல்பட்டு ஆர் - நூலினாற் கோக்கப்பட்டு நிரம்பிய, பூ கோதாய் - மலர்மாலை யணிந்த கூந்தலை யுடைய பெண்ணே! நோக்கின் - ஆராயின், விளையாமை - உழவாற் பயிர் விளைக்காமையும், உண்ணாமை - ஐம்பொறிகள் களிப்புற வுண்ணாமையும், ஆடாமை - பயனில் சொற்களைப் பேசாமையும், ஆற்ற உளையாமை - பிறரால் விளையுந் தீமைகட்கு மிகவும் வருந்தாமையும், உட்கு உடைத்தா - நாணந் தருவனவற்றை, வென்று - வெல்லுதலும், களையாமை - மேற்கொண்ட ஒழுக்கங்களை விட்டு விடாமையும், இவை ஆறும் - ஆகிய இவை ஆறு ஒழுக்கங்களும், பாற்பட்டார் - துறவின்பாற்பட்டார், கொண்டு ஒழுகும் பண்பு - மேற்கொண்டு ஒழுகும் இயல்புகளாம்.

(ப - பொ - ரை.) உழவாற் பயிர் விளைக்காமையும், ஐம்பொறிகள் களிப்புற உண்ணாமையும், நீடாடாமையும், பிறர் சொன்ன கடுஞ்சொற்களுக்கு மிக உளையாமையும், உட்குடைய வருத்தங்களை வேறலும், மேற்கொண்ட சீலங்களை யரிதென்று களையாமையுமாகிய இவ்வாறும் துறவின்பாற் பட்டார் கொண்டொழுகு மொழுக்கங்கள் நூற்பட்டார் பூங்கோதாய்!

(க - து.) விளையாமை முதலியன துறவற வழிப்பட்டாரொழுகும் பண்புகளாம்.

விளையாமை - பிறர்க்கு ஊறு செய்யாமை; உண்ணாமை - எதனையும் பற்றோடு நுகராமை என்பாருமுளர். வென்று, ஈண்டுத் தொழிற் பெயராகக் கொள்க. இது முதனிலைத் தொழிற்பெயா

து, புடைபெயர்ச்சி விகுதி. 'உட்குடைத்தாவன' வென்பது கடை குறைந்து உட்குடைத்தாவென நின்றது. உட்கு - முதனிலைத் தொழிற் பெயர். நூலிற் நோக்கப்படுங்காற் போரும்பாய்க் காணப் பட்டுப் பின் மலர்தலின், 'நூற்பட்டார் பூ' எனப்பட்டது. நூல் பட்டு என்பதற்குச் சாமுத்திரிகை நூலின் இலக்கணம் அமைந்து எனவுமாம். (13)

போய்யான் புலாலோடு கட்போக்கித் தீயன
செய்யான் சிறியா ரினஞ்சேரான் - வையான்
கயலியலுண் கண்ணாய் கருதுங்கா லென்றும்
அயல வயலவா நூல்.

(இ - ள்.) கயல் இயல் - கயல்மீனின் இயல்பினையுடைய, உண் கண்ணாய் - மையணிந்த கண்களையுடைய பெண்ணே! என்றும் - எப்பொழுதும், பொய்யான் - பொய் சொல்லாமல், புலாலொடு - ஊனுண்ணலும், கள் - கள்ளுண்ணலும், போக்கி - ஒழித்து, தீயன செய்யான் - தீய செயல்களைச் செய்யாமலும், சிறியார் இனம் சேரான் - சிறியாரது கூட்டத்தைச் சேராமலும், வையான் - பிறரை நிந்தியாமலும் ஒருவன் ஒழுகுவானாயின், கருதுங்கால் - உற்றுநோக்கு மிடத்து அவனுக்கு, நூல் - அறிவு நூல்கள், அயல அயல - வேண்டு வனவல்ல.

(ப - பொ - ரை.) பொய்யுரையாது புலாலையுங் கள்ளையுமுண்டல் களைந்து தீவினைகளைச் செய்யாது சிறியாரினத்தைச் சேராது பிறர்க்கின்னாதன ஒருவன் சொல்லானாயினென்று மாராயுங்காலவற்குப் பிறராய்ந்த நூலினறிவால் பயனில்லை கயலுண் கண்ணாய்!

(க - து.) பொய்யாமை முதலிய இயல்புகளை யுடையவன் அறிவு நூல்கள் ஆராய்ந்தவனை ஒப்பான்.

கயலியலுண்கண் என்றவிடத்துப் பிறழ்ச்சியாகும் பொதுத் தன்மை தொக்குநிற்றலின் தொகையுவமையணி. கயலினியல்பு, பிறழ்தல், மகளிர் கண்கள் நிலை பிறழ்ந்து நோக்கும் இயல்பினவாதலுங்காண்க. ஒடு, எண்ணுப் பொருளில் வரும் இடைச்சொல். அயலென்பது வேண்டாமை மேனின்றது. அடுக்கு துணிவுப் பொருளதென்க. ஆம், அசை. சிறியராவார் - இருவினைப் பயனு மில்லை யென்பார், மோசஞ் செய்வார், காமநு லுணர்ந்தொழுகுவார்.

கண்போல்வார்க் காயாமை கற்று ரினஞ்சேர்தல்
பண்போல் கிளவியார்ப் பற்ருமை - பணபோலும்
சொல்லார்க் கருமறை சோராமை சிறிதெனினும்
இல்லார்க் கிடர்தீர்த்த னன்று

(இ - ள்.) கண்போல்வார் - கண்போன்ற நண்பரை, காயாமை- தவறுசெய்த விடத்துச் சினவாமையும், கற்ருர் இனம் - கற்று வல்ல பெரியார் கூட்டத்தைச், சேர்தல் - சேர்ந்து இணங்குதலும், பண்போல் கிளவியார் - யாழிசை போன்ற மொழிகளை யிசைக்கின்ற பெண்டிரை, பற்ருமை - பின் பற்ருமையும், பண்போலும் சொல்லார்க்கு - இசைபோலு மொழியையுடைய மாதர்க்கு, அருமறை - அருமையான மறைபொருள்களை, சோராமை - மறந்துஞ் சொல்லாமையும், சிறிது எனினும் - சிறிதாயினும், இல்லார்க்கு - இல்லை யென்பார்க்கு, இடர்தீர்த்தல் - கொடுத்து இடுக்கண் நீக்குதலும், நன்று - நல்லவாம்.

ப. பொ-ரை.) ஒருவன் றனக்குக் கண்போலு நட்டாரைக் காயாமையும், கற்ருரினஞ் சேர்தலும், அரிவையரை மிக அன்பு செய்யாமையும், அவர்க்கு மறை யுரையாமையும், வறியார்க்குச் சிறிதிடராயினுந் தீர்த்தலுமாகியவாறும் நல்ல குணம்.

(க - து.) கண்போல்வார்க் காயாமை முதலியன நல்லவாம்.

கண்கள் தம்மை யுடையானுக்குக் கதிரொளியினை அறிவித்து வழி காட்டுமாறு போல சிறந்த நண்பன் ஒருவனுக்குத் திருவருளொளியினைப் புலப்படுத்தி நல்லொழுக்க நெறியினைக் காட்டுதலின் அவன் ' கண்போல்வா ' னெனப் பட்டானென்க. அன்றி வாளா அருமையுடையா னெனினுமாம். காயாமை, பழமை நினைந்தென்க.

"பேதைமை யொன்ருே பெருங்கிழமை யென்றுணர்க
நோதக்க நட்டார் செயின்."

என்பர் பழைமை-(8) திருவள்ளுவனு நம். மென்மையும் இனிமையுங் கருத்தைப் புலப்படுத்திப் பிறருள்ளத்தைப் பிணிக்கும் ஆற்றலும் பொருந்திய கிளவி, 'பண்போற் கிளவி' யென்க. யாழினிசைக்கு இவையனைத்தும் உண்மையாதலுங் காண்க. கிளவி -

தொழிற்பெயர். கிள - பகுதி. மறை - மறு என்னும் வினையடியாகப் பிறந்த பெயர்; ஐ - செயப்படு பொருண்மை விகுதி. (15)

துறந்தார்கட் டுன்னித் துறவார்க் கிடுதல்
இறந்தார்க் கினிய விசைத்தல்—இறந்தார்
மறுதலை சுற்ற மதித்தோம்பு வானேல்
இறுதலில் வாழ்வே யினிது.

(இ - ள்.) துறந்தார்கண் துன்னி - துறந்தார் நிலையிற் பொருந்தி, துறவார்க்கு - அங்ஙனம் துறவாமல் இரப்பவர்க்கு, இடுதல் - வேண்டுவன கொடுத்தலும், இறந்தார்க்கு - கல்வி முதலியவற்றாற் சிறந்தவர்க்கு, இனிய இசைத்தல் - நன்மொழிகளைச் சொல்லுதலும், இறந்தார் - துணையற்று இறந்தவர்களையும், மறுதலை - தனக்குத் தீமை செய்தவர்களையும், சுற்றம் - உறவினரையும், மதித்து ஓம்புவானேல் - கருத்து வைத்துப் பாது காப்பானாயின், இறுதல் இல் - நன்மை அழிதலில்லாத, வாழ்வே - இல்லற வாழ்க்கையே, இனிது - துறவறத்தினும் நல்லது.

(ப. பொ-ரை.) மனைத் துறந்த வருந்தவரைச் சேர்ந்து, துறவார்க் கீதலைச்செய்து கல்வியில் மிக்கார்க்கினியவற்றை மருவிச் செய்து, தான் குடிப்பிறந்த வருந்தவரைச் சேர்ந்து, குடியு ளிறந்தாரையும், தனக்கின்னாதாரையு மதித் தவர்க்கு வேண்டுவன செய்வானாயி னிறுதலில் வாழ்வே துறவறத்தினு மினிது.

(க - து.) துறவறவொழுக்கத்தை இல்வாழ்க்கையினின்றே செய்யின், அவ்வில்வாழ்க்கை புறத்துறவினுஞ் சிறந்தது.

ஐம்பொறிகளானும் நுகர்தற்குரிய எல்லாப் பொருள்களுமிருந்தும், துறவறத்தோடு பொருந்தினா ரென்பார், 'துறந்தார்கட் டுன்னி' யெனவும், அங்ஙனம் அவ்வைம்பொறி நுகர்ச்சிக்குரிய பொருள்கள், ஏதுமில்லாராயிருந்துந் துறவாது நிற்பாரென்பார், 'துறவா' ரென்றுங் கூறினார். இறந்தார் - கடந்தவர்; ஈண்டு மேம்பட்டவரென்பது கருத்து. இனிய, குறிப்புவினையாலணையும் பெயர். மறுதலை - பகைமை, இங்குப் பண்பாகு பெயராய் நின்றது; தலை - பகுதிப் பொருள் விகுதி. சுற்றம் - அம் வினைமுதற் பொருள் விகுதி.

"அறத்தாற்றி னில்வாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்தாற்றிற்
போஒய்ப் பெறுவ தெவன்"

(இல்வாழ்க்கை - ௬) என்னுஞ் செந்நாப் புலவர் கூற்றோடு இச் செய்யுட்பொருள் ஒத்து நிற்றல் காண்க. (16)

குடியோம்பல் வன்கண்மை நூல்வன்மை கூடம்
மடியோம்பு மாற்ற லுடைமை—முடியோம்பி
நாற்றஞ் சுவைகேள்வி நல்லா ரினஞ்சேர்தல்
தேற்றானேற் றேறு மமைச்சு.

(இ - ள்.) குடி ஓம்பல் - குடிகளைப் பாதுகாத்தலும், வன்கண்மை - தொழின் முகத்தில் ஆண்மையும், நூல்வன்மை - நூற் புலமையிற் கலங்காத அறிவும், கூடம் மடி - களவுஞ் சோம்பலும், ஓம்பும் - தன்மாட்டு நிகழாதவாறு பாதுகாக்கும், ஆற்றல் உடைமை - வன்மை யுடைமையும் பொருந்தி, முடி ஓம்பி - அரசாட்சியைப் பாதுகாத்து, நாற்றம் - மணத்தையும், சுவை - சுவைக்கினிய உணவையும், கேள்வி - இசைக் கேள்வியையும், நல்லார் இனம் சேர்தல்- மாதர் கூட்டத்தைச் சேர்ந்து மெய்யுறுதலையும், தேற்றானேல் - நன்மை தருவனவென்று துணியானாயின், அமைச்சு - அவன் அமைச்சனாதற் குரியானென்று, தேறும் - தெளியப்படுவன்.

(ப. போ-ரை.) குடிகளைப் பாதுகாத்தலும், வன்கண்மை யுடையனாதலும், பல நூலுங் கற்ற வன்மையும், வஞ்சனை யுடையனாதலும், சோம்பு தன்மாட்டு வாராமையும், பாதுகாக்கு மாற்ற லுடைமையு மென்கின்ற வைந்து முடையனாய் முடியுடை யரசனை லோம்பி விரும்பப்படு நாற்றமுஞ் சுவையுங் கேள்வியும் விரும்பி நல்லாரினத்தைச் சேர்தல் செய்யானாயி; னவன் அரசர்க்கமைச்சனாகத் தேறப்படுவான்.

(க - து.) குடியோம்பல் முதலியன அமைச்சர்க்குரிய இயல்புகளாகும்.

வி. 'பொருந்தி' யென ஒரு சொல் வருவித்துக்கொள்க. 'நாற்றஞ் சுவைகேள்வி நல்லாரினஞ் சேர்தல் தேற்றா' னென்றது, ஐம்புல வடக்கமுடையா னென்றற்கு. (17)

போகம் பொருள்கேடு மான்வேட்டம் பொல்லாக்கள்
சோகம் படுஞ்சூதே சொல்வன்மை—சோகக்
கடுங்கதத்துத் தண்ட மடங்காமை காப்பின்
அடுங்கதமி லேனை யரசு.

(இ - ள்.) போகம் - இன்ப நுகர்ச்சியும், பொருள்கேடு - பொருளழிதலும், மான்வேட்டம் - விலங்குகளை வேட்டையாடுதலும், பொல்லா கள் - தீமையைத் தருங் கள்ளுண்ணலும், சோகம் படும் சூது - துன்பம் விளைக்கின்ற சூதாடலும், சொல்வன்மை - வன்சொற் கூறலும், சோகம் கடும் கதத்து - வருத்தந் தருகின்ற மிக்க சினத்தினால், தண்டம் - போர் செய்தலும், அடங்காமை காப்பின் - தன் மாட்டுப் பொருந்தாமல் அரசன் பாதுகாப்பானானால், ஏனை அரசு - மற்ற அரசர்கள், அடும் கதம் இல் - இவ்வரசனோடு போர் செய்யுஞ் சினமிலராவர்.

(ப. பொ-ரை.) மகளிரோடு நுகரும் போகமும், தான் தேடிய பொருளைப் பாதுகாவா தழித்துக் கெடுத்தலும், மான்வேட்டையாடுதலும், பொல்லாக் கள்ளினை நுகர்தலும், துன்பம் விளையப்படும் சூதாடுதலும், வன்சொற் சொல்லுதலும், துன்பத்தைச் செய்யும் மிக்க கோபத்தாற் பிறந்த தண்டஞ் செய்தலுமென்கிற இவ்வேழு மாறு மின்ப வரசன் பகையரச ரடுங்கோப முளவாகான்.

(கு - து.) போகம் முதலியவற்றிற் கருத்தீடுபடாத அரசனுக்குப் பகை யரசர்கள் எற்படார்.

பொருள்கேடு, எழுவாய்த்தொடர். சூதே என்பதன் ஏகாரம் எண்ணேகாரமாகலின், ஏனையவற்றிற்குங் கூட்டுக. இச்செய்யுள் போன்று சில செய்யுள்களில் ஆறுக்கு மேல் ஏழ பொருளும் வரும். வந்தால் ஏலாதி ஆறு பொருளுடன் கண்ட சருக்கரை யொன்று கூட்டுதலுண்மையின் ஏழாவது பொருளும் கூறப்பட்டதென்க- (18)

கொல்லான் கொலைபுரியான் பொய்யான் பிறர்மனைமேல்
செல்லான் சிறியா ரினஞ்சேரான்—சொல்லும்
மறையிற் செவியிலன் றீச்சொற்கண் மூங்கை
இறையிற் பெரியாற் கிவை.

(இ - ள்.) கொல்லான் - ஓருயிரையுங் கொலைசெய்யான், கொலைபுரியான் - பிறர் கொலைசெய்தலையும் விரும்பான், பொய்யான் - பொய் சொல்லான், பிறர் மனைமேல் - பிறர்க்குரிய மனைவி மேல், செல்லான் - தனக்குரிமை விரும்பான், சிறியார் இனம் - கீழ் மக்கள் கூட்டத்தை, சேரான் - இணங்கான், சொல்லும் - மறைவாய்ச் சொல்லப்படுகின்ற, மறையில் - மறைபொருள்களில், செவி இலன் - செவிகொடான், தீச் சொற்கள் - தீய சொற்களைப் பேசுத

லில், மூங்கை - ஊமை, இவை - ஆகிய இவ்வியல்புகள், இறையில் - பெருந் தன்மையில், பெரியாற்கு - பெரியவனுக்கு (உரியவாம்).

(ப. போ-ரை.) தானொன்றனைக் கொல்லான், பிறர் கொன்ற கொலையினை விரும்பான், பொய் சொல்லான், பிறர் மனையாண்மேற் செல்லான், இழிமக்க ளினஞ் சேர்தலை மாட்டான், பிறர் மறை கூறு மிடத்தின் செவி கொள்ளானாய், பிறரைத் தீச்சொற் சொல்லுமிடத்து மூங்கைபோலொழுகு முதன்மையிற் பெரியார்க் கிவ்வேழ் திற மாம்.

(கு - ரு.) கொல்லாமை முதலியன பெருந் தன்மையுடையான்பாற் காணப்படும்.

புரிதல், விரும்புதல்; இஃதிப்பொருட்டாதலை "நயம் புரிந் துறையுநர்" (145) என்னும் புறப்பாட்டினுங் காண்க. சிறியாரினம், ஒன்றன்கூட்டத் தற்கிழமைப் பொருளதான ஆறும் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடரெனக. இறையிற் பெரியான், தலைமைத் தன்மையிற் பெரியானென்பது. மறை - தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; ஐ - செயப்படுபொருண்மை விகுதி, மறுக்கப்பட்டது என்பது பொருள். 'பிறர் பொருள்மேல் செல்லான்', 'பல்லார் மறையில்' என்றும் பாடம். (19)

மின்னே ரிடையார்சொற் றேறான் விழைவோரான்
கோன்னே வெகுளான் கொலைபுரியான்—பொன்னே
உறுப்பறுத் தன்ன கொடையுவப்பான் றன்னின்
வெறுப்பறுத்தான் விண்ணகத்து மில்.

(இ - ள்.) பொன்னே - திருமகளை யொத்த பெண்ணே! மின்னேர் - மின்னலுக்கு ஒப்பான, இடையார் - இடையையுடைய மகளிரின், சொல்தேறான் - மொழியை நம்பான், விழைவு ஓரான் - அவர்கள்பாற் கலவி விருப்பத்தைக் கருதான், கொன்னே - பயனில்லாமல், வெகுளான் - ஒருவரையுஞ் சினவான், கொலைபுரியான் - ஓருயிரையுங் கொலைசெய்யான், உறுப்பு அறுத்தால் அன்ன - தன் உடம்பின் உறுப்புக்களை அறுத்துக் கொடுத்தாற் போன்ற, கொடை உவப்பான் - ஈகையை விரும்பிச் செய்வான், தன்னின் - தனதுளத்தில், வெறுப்பு - பிறர்மேல் வெறுப்புக் கொள்ளுதலை, அறுத்தான் - நீக்கினானை ஒருவன், விண் அகத்தும் இல் - விண்ணுலகத்தின் கண்ணும் இல்லை.

(ப போ-ரை.) பொன்னேயனேயாய்! மின்போலு நேரிடையார் சொல்லைத் தேருது, காமநுகர்ச்சியை நினையாது, பயனன்றியே மிக வெகுளாது, ஒருயிரைக் கொலைமேவாது, தன்னுறுப்பறுத்துக் கொடுப்பது போலுங் கொடையுவந்து, தன்மனத்திலுள்ள செருக்கையுமறுத்தான் விண்ணகத்துமிலன்.

(க - து.) மகளிரின் மழலையை நம்பாமை முதலியன உடையவன் தேவரினுஞ் சிறந்தானென்க.

மின், தொழிலுவமம்; தெரிந்துந் தெரியாமலும் வளைந்து வளைந்து காண்டலுணர்த்திற்று. 'உறுப்பறுத்தன்ன கொடை' - சிபிச்சோழன் செய்தமை போன்றது; அவன்றன் கொடைமையை,

"புறவு நிறைபுக்குப் பொன்னுலக மேத்தக்
குறைவி லுடம்பரிந்த கொற்றவன்"

என்று சிலப்பதிகாரங் கூறும். உறுப்பு - சினையாகு பெயர். கொன் - இடைச்சொல். (20)

இளமை கழியும் பிணிமூப் பியையும்
வளமை வலியிவை வாடும்—உளநாளால்
பாடே புரியாது பால்போலுஞ் சொல்லினுய்!
வீடே புரிதல் விதி.

(இ - ள்.) பால்போலும் - பாலைப்போன்ற, சொல்லினுய் - மொழியினையுடைய பெண்ணே! இளமை கழியும் - இளம்பருவம் நிலைபெறு தொழியும்; பிணி மூப்பு - நோயுங் கிழத்தனமும், இயையும் - வந்து சேரும், வளமை - செல்வமும், வலி - உடம்பின் வலிமையும், இவை வாடும் - ஆகிய இவை குன்றும், உளநாளால் - கழிந்ததுபோக எஞ்சியிருக்கும வாழ்நாளில், பாடே புரியாது - துன்பந்தருஞ் செயல்களையே செய்து கொண்டிருக்க விரும்பாமல், வீடே புரிதல் - வீடுபேற்றிற்கான தவவொழுக்கங்களையே விரும்புதல், விதி - முறைமையாம்.

(ப. போ-ரை.) பால்போலுஞ் சொல்லினுய்! இளமை நில்லாது கழியும், பிணியும் மூப்பும் வந்தடையும், செல்வமும் வலியும் வாடும், தானுள்ள நாளின்கணிவ்வைந்தானும் வருந்துன்பத்தையே நுகரவிரும்பாது, வீடுபெறுதலையே விரும்புதலொருவர்க்கு நெறியாவது.

(க - து.) இளமை கழிந்து பிணி மூப்புகள் உண்டாதலின், மக்கள் வீடுபேற்றை விரும்பி நிற்றலே கடமையா மென்பது.

மூப்புக் காலத்திற் றோன்றும் பிணியே தீராது மிகுதலின், அதனை மூப்பொடுவைத் தெண்ணினர். நாளால், வேற்றுமை மயக்கம். பாடென்றது ஈண்டு வயிற்றுப்பிழைப் பொன்றையே கருதிச் செய்யும் முயற்சித் துன்பத்தைக் குறித்தது. ஏகாரங்க ளிரண்டும் பிரிநிலை. இளமை, மூப்பு - பண்பாகு பெயர். (21)

வாளஞ்சான் வன்கண்மை யஞ்சான் வனப்பஞ்சான்
ஆளஞ்சா னும்பொருடா னஞ்சான் - நாளேஞ்சாக்
காலன் வரவொழிதல் காணின்வீ டெய்திய
பாலினூ லெய்தப் படும்.

(இ - ள்.) வாள் அஞ்சான் - பகைவனது வாட்படைக்கு அஞ்சான், வன்கண்மை அஞ்சான் - கண்ணோட்டமின்மையை அஞ்சான், வனப்பு அஞ்சான் — ஆண்மைத் தோற்றத்தை அஞ்சான், ஆள் அஞ்சான் - ஆட்சியை அஞ்சான், ஆய்பொருள் அஞ்சான் - தெரிந்து தேடிய செல்வப் பொருளை அஞ்சான், (ஆயினும்) நாள் எஞ்சா-நாள் குறையாத, காலன் - கூற்றுவனது, வரவு ஒழிதல் - வருகை நீங்குதலை, காணின் - ஒருவன் அடைய விரும்புவனாயின், வீடு எய்திய - வீடுபேற்றை அடையும்பொருட்டு ஏற்பட்ட, பாலின்நூல் - அருட்டன்மை பொருந்திய அறிவுநூல் ஒழுக்கங்களை, எய்தப்படும் - அடைதல் வேண்டும்.

(ப. போ-ரை.) வாள் வென்றியை யஞ்சான், தறுகண்மையை யஞ்சான், தோற்றப்பொலிவினை யஞ்சான், படையாளனென் றஞ்சான், செல்வமுடைய னென்றஞ்சான், நாளினை மறந்தொழியாத காலன் தன்மேல் வரும் வரவினை யொழித லொருவன் காண்பனாயின், வீட்டுநெறியைப் பொருந்திய தன்மையையுடைய நூல்களைச் சாரத்தகும்.

(க - து.) வீடுபே றடைவதற்கு நல்லொழுக்கங்களே யல்லாமல் அகவழிபாடு முதலியனவும் வேண்டப்படும்.

வாள் முதலியவற்றிற்கு அஞ்சுதல் ஓரச்சமன்று; மற்றுக் காலன் வரவுக்கு அஞ்சி முயறலே அஞ்சாமையா மென்பதுந் தினைக்கருத்தென்க. காலன் குறித்த நாள் தவறாது வருதலின், 'நாளெஞ்சாக் கால' னெனப்பட்டான். இனி 'எஞ்சா' வென்

பதை ஈறுகெட்ட வினையெச்சமெனினும் ஆம். காலன், அறக்கடவுட்குத் தூதன். வீடு, காரணவாகு பெயர். ஆல்-உருபு மயக்கம். (22)

குணநோக்கான் கூழ்நோக்கான் கோலமு நோக்கான்
மணநோக்கான் மங்கலமு நோக்கான்—கணநோக்கான்
கால்காப்பு வேண்டான் பெரியார்நூல் காலற்கு
வாய்காப்புக் கோடல் வனப்பு.

(இ - ள்.) கால் காப்பு - காலுக்கு இடுந் தளை போன்றதான இல்வாழ்க்கையை, வேண்டான் - விரும்பாத ஒருவன், குணம் நோக்கான் - நல்லியல்பினைப் பொருட்படுத்தாமல், கூழ்நோக்கான் - செல்வத்தை மதியாமல், கோலமு நோக்கான் - அழகையு மதியாமல், மணம் நோக்கான் - திருமணத்தை மதியாமல், மங்கலமும் நோக்கான் - புண்ணியத்தையு மதியாமல், கணம் நோக்கான்-சுற்றத்தாரை மதியாமல், காலற்கு வாய்காப்பு - காலனுக்கு வாயிற் காப்பாக, பெரியார் நூல் - சான்றோருடைய அறிவு நூல்களைக் கொள்ளுதல், வனப்பு - அழகாம்.

(ப-பொ-ரை.) குணமுடையானென்று பாரான், செல்வமுடையானென்று பாரான், தோற்றப் பொலிவுடையானென்று பாரான், கலியாணஞ் செய்ய நின்றானென்று பாரான், புண்ணியஞ் செய்ய நின்றானென்று பாரான், சுற்றமுடையானென்று பாரான், ஆதலால் தன்னகர்க்குத் துணையாகிய மனைவாழ்க்கையை வேண்டானாய்ப் பெரியோராற் செய்யப்பட்ட ஆகமத்தைக் காலற்கு வாய்ப்பாகக் கோடல் ஒருவற் கழகாவது.

(க - து.) துறவொழுக்கத்தை விரும்புகின்றவன் இயல்பு முதலியவற்றைப் பொருட்படுத்தாமற் பிறப் பிறப்புக் கெடுதற்கான ஆன்றோ ரறிவு நூல்களைக் கற்றொழுகுதலே அழகாகும்.

நோக்கான் முதலியன முற்றெச்சம்; உம்மைக ளிரண்டும் முற்றெச்சம். கால்காப்பு - வேற்றுமைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. ‘காதலற்கு வாய்காப்புக்கோடல்’ என்ற பாடங்கொண்டு, கால்காப்பு வேண்டான் என்பதைத் தந்தை யெனலுமாம். காலன் வருகின்ற வழிக்கு ஒருகாப்பாக வென்க. வாய்-வழி.

பிணிபிறப்பு மூப்போடு சாக்காடு துன்பம்
தணிவி னிரப்பிவை தாழா—அணியின்

அரங்கின்மே லாடுநர்போ லாகாம னன்றும்
நிரம்புமேல் வீட்டு நெறி.

(இ - ள்.) பிணி - நோயும், பிறப்பும் - பிறத்தலும், மூப்பொடு - கிழத்தனமும், சாக்காடு - இறத்தலும், துன்பம் - முயற்சித் துன்பமும், தணிவு இல் - போதுமென்னும் அமைதியில்லாத, நிரப்பு - வறுமையும், இவை - ஆகிய இவைகள், தாழா - உடனே அடையும்; ஆதலால், அரங்கின்மேல் - ஆட்ட மேடையின்கண், அணியின் - மாறிமாறிப் புனையுங்கோலத்தினையுடைய, ஆடுநர்போல் - ஆடுகின்றவரைப்போல, ஆகாமல் - மாறிமாறிப் பிறந்திறவாமல், வீட்டுநெறி - துறவொழுக்கம், நிரம்புமேல் - ஒருவன் நிரம்புவானாயின், நன்று ஆம் - அவனுக்கு இன்பம் உண்டாகும்.

(ப.பொ-ரை.) பிணியும், பிறப்பும், மூப்பும், சாக்காடும் இழவினான் வருந் துன்பமும், தேடுதலானே வருங் குறையாத விடும்பையுமென் றிவையாறு மதிட்டியாது வருமாயிற் சொல்வேறு பாட்டினா னரங்கின்கண் வந்தாடும் கூத்தரைப்போலப் பிறந்திறந்துழலாதே வீட்டுநெறியே யொருவற்கு வந்து நிரம்புமாயினன்றும்.

(க - து.) ஒவ்வொரு பிறப்பிலும் பிணி முதலான துன்பங்களுண்மையின், வீடுபேற்றிற்குரிய துறவொழுக்கத்தை மேற்கோடலே நன்மையாம்.

ஒடு, எண்ணுப்பொருள் பயக்கும் இடைச்சொல், பிறவற்றிற்குங் கூட்டுக. ஆடுநர், நகரவொற்று - பெயரிடை நிலை. ஒருவனே பல்வகைக் கோலங்கொண்டு நாடகமேடையில் நடித்தல்போல, ஒருயிரே வேறுவே றுடம்புடையதாய் உலகிற் பல்பிறப்பும் பிறந்துநிலவுதலின், 'அரங்கின் மேலாடுநர்போ' லென்றார். சாக்காடு - காடு விகுதிபெற்ற தொழிற்பெயர். (24)

பாடகஞ் சாராமை பாத்திலார் தாம்விழையும்
நாடகஞ் சாராமை நாடுங்கால்—நாடகம்
சேர்ந்தாற் பகைபழி தீச்சொல்லே சாக்காடே
தீர்ந்தாற்போற் றீரா வரும்.

(இ - ள்.) பாத்து இலார் - ஒருவர் வகையில் உரிமையில்லாத பொதுமகளிர், பாடு அகம் - பாடுகின்ற இடத்தில், சாராமை - அணுகாதொழிக; தாம் விழையும் நாடகம் - அவர்கள் விரும்பியாடு

கின்ற நாடகத்தை, சாராமை - சேராதொழிக; நாடுங்கால் - ஆராயுங் கால், (பாடகம்) நாடகம் சேர்ந்தால் - அப்பாடுமிடத்தையும் நாடகத் தையும் அணுகினல், பகைபழி - பகையும் பழியும், தீச்சொல்லே - கடுஞ்சொல்லும், சாக்காடே - சாவும், தீர்ந்தால்போல் - இல்லாதன போலிருந்து, தீரா வரும் - ஒழியாமல் வரும்.

(ப-போ-ரை.) (ஒருமுறை படாத போது) மகளிர் விரும்பு கின்ற பாடுமிடஞ் சாராதொழிக, அவர்களாடு நாடகஞ் சேர்ந்து காணுதொழிக, அவர்களாடுமிடஞ் சார்ந்து காணுமாயிற் பகையும், பழியும், பிறர் சொல்லுந் தீச்சொல்லும், சாக்காடுமென்று சொல்லப் பட்ட நான்கு மவர்க்கு நீங்கினபோல நீங்காவாய் வரும்.

(க - து.) பொதுமகளிருடைய பாட்டையும் ஆட்டத்தையுங் கேட்டலுங் காண்டலும், பகையும் பழியுங் கடுஞ்சொல்லுஞ் சாவும் விளைக்கும்.

சாராமை, வியங்கோட் பொருள்பட நின்றது; பாத்து - பாகம்; பலர்க்கும் பொதுமையுடையரே யல்லாமல் ஒருவர்க்கே பிரிவினை யுடைய ரல்லரென்பது கருத்து. 'நாடுங்கால் நாடக' மென்றவிடத் துப் 'பாடக' மென்பதையுங் கூட்டியுரைக்க. ஏகாரம், எண்; தீரா - வினையெச்ச விகுதி தொக்கது. (25)

மாண்டமைந்தா ராய்ந்த மதிவனப்பே வன்கண்மை
ஆண்டமைந்த கல்வியே சொல்லாற்றல்—பூண்டமைந்த
கால மறிதல் கருதுங்காற் றூதுவர்க்கு
ஞால மறிந்த புகழ்.

(இ - ள்.) மாண்டு அமைந்து - ஒழுக்கத்தில் மாட்சிமைப் பட்டு, ஆராய்ந்த மதி - பல நூல்களை ஆராயப்பெற்ற அறிவும், வனப்பு - தோற்றப்பொலிவும், வன்கண்மை - பகைவர்க்கு அஞ் சாமையும், ஆண்டு அமைந்த - பயின்று நிரம்பிய, கல்வி - கல்வி யறிவும், சொல் ஆற்றல் - மாற்றுரையும் வழிப்படுத்துஞ் சொல் வன்மையும், பூண்டு அமைந்த - தகுதி பொருந்திய, காலம் அறிதல் - காலமறிதலும், கருதுங்கால் - ஆராயுமிடத்து, தூதுவர்க்கு - தூதர் களுக்கு, ஞாலம் அறிந்த - உலகறிந்த, புகழ் - புகழை விளைப்பன வாம்.

(ப-போ-ரை.) மாட்சிமைப் பட்டமைந்தாராய்ந்த மதி யுடைமையும், தோற்றப் பொலிவுண்டதாலும், தறுகண்மையும்,

தன்ஞளாளப்பட் டமைந்த கல்வியுடைமையும், சொல்வன்மையும், பொருந்தியமைந்த காலமறிதலுமெனவிவை யாராயுங்கால் தூதுவர்க் குலகறிந்த புகழாவது.

(க - து.) அறிவு அழகு முதலியன தூதுவருக்கு இயல்பாவனவாம்.

தூதர் இருவகையர். தாம் வகுத்துச் சொல்வோர், பிறர் சொல்லியதைச் சொல்லுவோர்.

ஏகாரம், எண். ஞாலம், உயர்ந்தார் மேனின்றது; இடவாகு பெயர். (26)

அஃகுநீ செய்ய லெனவறிந் தாராய்ந்தும்
வெஃகல் வெகுடலே தீக்காட்சி—வெஃகுமான்
கள்ளத்த வல்ல கருதி னிவைமூன்றும்
உள்ளத்த வாக வுரை.

(இ - ள்.) வெஃகல் - பிறர்பொருள்கள் கவர விரும்புதலை, அஃகு - குறைக்க; வெகுடல் - சினத்தலை, நீ - விடுக; தீக்காட்சி - தீய காட்சிகளை, செய்யல் - காணற்க; எனவு - என்று அறிஞர் சொல்லுதலை, ஆராய்ந்து அறிந்தும் - எண்ணித் துணிந்தும், வெஃகுமான் - அவற்றை விரும்புவானாயின், இவை மூன்றும் - வெகுளல் முதலான இம்மூன்று செயல்களும், கருதின - ஆராயுமிடத்து, கள்ளத்த அல்ல - கரவுடையனவல்ல, உள்ளத்த ஆக - உள்ளத்தினளவினவாக, உரை - நீ சொல்வாயாக.

(ப-பொ-ரை.) வெஃகுதலை யஃகு, வெகுடலைநீக்கு, தீக் காட்சியைக் கருதிச் செய்ய லென்றறிந்தா னொருவன் சொல்லி, நீடுகின் மனத்தின் கருதற்றொழிலாக வேண்டின் நினையாக் கள்ளத்தனவல்ல.

(க - து.) சினத்தல் முதலான செயல்களை ஒருவன் தீய வென்று அறிந்துஞ் செய்வனாயின், அவன் அவற்றை ஒரு செயல் முடிதற் பொருட்டுச் செய்கின்றானாதலால் நன்மையேயாம்.

உள்ளத்தில் அறிந்தே வைத்திருக்கின்றா னென்றும், ஓரேதுவின் பொருட்டே செய்கின்றா னென்றும், எனவே அவை தீயவல்ல வென்றுங் கொள்க வென்பது. கள்ளத்த, உள்ளத்த வினையாலணையும் பெயர்கள். ஆன், ஆயினென்பதன் மரூஉ வென்க.

வெகுளலாகாது என்பது முதலான மூன்று கருத்துக்களும் உள்ளத்தினளவினவாக உள்ளனவென்று கொள்க. அஃகு, நீ, செய்யல் - ஏவலொருமை வினை, - இவை முறைநிரனிறைப் பொருள்கோளில் வந்தன. (27)

மையேர் தடங்கண் மயிலன்னாய் சாயலே
மெய்யே யுணர்ந்தார் மிகவுரைப்பர்—பொய்யே
குறளை கடுஞ்சொற் பயனிலசொ னான்கும்
மறலையின் வாயினவா மற்று.

(இ - ள்.) மை ஏர் - மைதீட்டிய அழகான, தடம்கண் - பெரிய கண்களையுடைய, மயில் அன்னாய்! - மயிலைப்போன்ற பெண்ணே! உணர்ந்தார் - சான்றோர், சாயலே - மேன்மையான நற்சொற்களையும், மெய்யே - மெய்யையும், மிகஉரைப்பர் - மிகவும் பேசுவார், பொய்யே - பொய்யும், குறளை - புறங்கூறலும், கடுஞ்சொல் - வன்சொல்லும், பயனிலசொல் - பயனில்லாத சொற்களும், நான்கும் - ஆகிய இவை நான்கும், மறலையின்வாயின - புல்லறிவுடையான் வாயில் வருவனவாம்.

(ப-போ-ரை.) மையேர் தடங்கண் மயிலன்ன சாயலாய்! அறிவுடையார்தா மெய்யுரையே யுரைப்பார், பொய்யும், வடுச்சொல்லும், குறளையும், கடுஞ்சொல்லும், பயனில சொல்லுமென்று சொல்லப்பட்ட வைந்து மறலையின் வாயின் கண்ணே பிறக்கும்.

(க - து.) பெரியோர் வாய் நன்மொழிகளும், சிறியோர் வாய்த் தீச்சொற்களும் பிறக்கும்.

ஏகாரம், எண் ; பிறுண்டும் இங்ஙனமே கொள்க. மற்று பிறிதென்பதன்மேல் வந்தது. மறல் - அறியாமை, பண்பாகு பெயராய்ப் பேதையரை யுணர்த்தியது. வாயின - இடமடியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினைமுற்று. 'சாயலாய்' என்று பாடங்கொள்ளுதலுமாம். ()

நிலையளவி னின்ற நெடியவர்தா நேரா
கோலைகளவு காமத்தீ வாழ்க்கை—அலையளவி
மையெனநீள் கண்ணாய்! மறுதலைய விம்மூன்றும்
மெய்யள வாக விதி.

(இ - ள்.) அலே அளவி - அலைத்தலைப் பொருந்தி, மை என நீள்கண்ணாய்! - கரிய நெடிய கண்களையுடைய பெண்ணே! நிலை அளவின் நின்ற - தத்தம் நிலைக்கேற்ப ஒழுகாநின்ற, நெடியவர்தாம் - சான்றோர்க்கு, கொலை - ஒருயிரைக் கொல்லுதலும், களவு - திருடுதலும், காமம் தீ வாழ்க்கை - கொடிய காமவாழ்க்கையும், நேரா - உண்டாகா. மறுதலைய - இவற்றிற் கெதிராவனவாகிய கொல்லாமை, கள்ளாமை, காதல் வாழ்க்கையென்னும், இம்மூன்றும் - இந்த மூன்று செயலும், மெய் அளவு ஆக - உண்மை நிலைக்கு ஏற்றனவாக, விதி - அறிந்துகொள்க.

(ப-பொ-ரை.) தங்கட்குச் சொன்ன நிலையளவின் கண்ணே நின்ற நெடியவர்களுடன்படாத கொலையும், களவும், காமத்தீ வாழ்க்கையுமென்னு மூன்றும், இவற்றுக்கு மறுதலையாகிய கொல்லாமையும், களவு காணாமையும், காமவாழ்க்கைப் படாமையுமென்னு மிம்மூன்று முடம்பின்றொழிலாக அலைத்தலைமேவி மையென நீண்ட கண்ணாய் விதிப்பாயாக.

(க - து.) கொல்லாமை முதலியனவே நிலைபிறழாத் சான்றோரொழுக்கங்களாம்.

மெய்யளவாக விதி - உயிருள்ள உடலின் றொழிலாக விதிப்பாயாக எனலுமாம். 'நெடியவர்பாற் கொலை முதலாயின நேரா; கொல்லாமை முதலாயினவே அவரொழுக்கங்களா' மென்று பொருள்கூறுக. நெடியவர்தா மென்றற்கு நான்கனுருபு விரித்துக் கொள்க. ஏழாவது விரிக்கவெனினும் பொருந்தும். கண்கள் கடை நீண்டு கண்டாரை வருத்துதல்பற்றி, 'அலையளவி மையென நீள் கண்' என்றார். அலை, முதனிலைத் தொழிற்பெயர். 'காமத் தீ வாழ்க்கை'யைத் தீய காமவாழ்க்கை யென்று கொள்க. அன்றிக் காமமென்னுந் தீயைப் பொருந்திய வாழ்க்கையெனினுமாம். இதற்கு மறுதலையான வாழ்க்கை 'காதல் வாழ்க்கை' யென்பது. மறுதலைய என்பதில் மறுமை என்னும் பண்பு ஈறு கெட்டு தலைய என்னும் இடமடியாகப் பிறந்த குறிப்புப் பெயரெச்சத்தின் பகுதியாகிய தலை யென்னும் பெயரோடு பண்புத்தொகையாக நின்றது. (29)

மாண்டவர் மாண்ட வறிவினான் மக்களைப்
பூண்டவர்ப் போற்றிப் புரக்குங்கால்—பூண்ட
ஔரதனே கேத்திரசன் கானீனன் கூடன்
கிரிதன்பௌ நற்பவன் பேர்.

(இ - ள்-) மாண்டவர் - சான்றோர், மாண்ட அறிவினால் - தமது சிறந்த அறிவினால், மக்களை . தம் மக்களை, பூண்டு - காத்தல் மேற்கொண்டு, அவர்ப் போற்றி - அவர்களை விரும்பி, புரக்குங்கால் - வளர்க்குங்கால், ஔரதனே - ஔரதனும், கேத்திரசன் - கேத்திரசனும், கானீனன் - கானீனனும், கூடன் - கூடோத்துபன்னனும், கிரிதன் - கிரீதனும், பௌநற்பவன் - பௌநற்பவனும் என்பன, பூண்டபேர் - அம்மக்கள் பெறும் பேராகும்.

(ப-பொ-ரை.) மாட்சிமைப்பட்ட வறிவுடையார், மாட்சிமைப்பட்ட தம் மறிவினாற் புதல்வரைப் பொருந்தியவகை யுரைக்குமிடத்து, தனக்குப் பிறந்தவ னௌரதனென்றும், தன்னேவலாலாதல், தானிறந்ததற்பின்பு குருக்களாலாதல் தன் மனையாள் வயிற்றே பிறனொருவர்க்குப் பிறந்தவனைக் கேத்திரனென்றும், நீவேட்டு மணம்புரியுமுன் தாய் வீட்டிற் பெற்ற பிள்ளையைக் கானீனனென்றும், மணம் புரிந்தபின் கணவன் வீட்டில் அவனுக்கொளித்துப் பிறனொருவனிடத்துப் பெற்ற பிள்ளையைக் கூடனென்றும், கணவனிறந்த பின்னர் வேறொருவனுக்குத் தான் மனையாளா யவனொடு பெற்ற பிள்ளையைப் புநர்ப்பவனென்றும் கூறுப.

(க - து.) மக்கள் ஔரதன் முதலாகப் பலவகைப்படுவர்.

ஔரதன், கணவனுக்குப் பிறந்தவன்; கேத்திரசன், கணவனிருக்கையிற் பிறனுக்குப் பிறந்தவன்; கானீனன், திருமணமாகாதவட்குப் பிறந்தவன்; கூடோத்துபன்னன், களவிற் பிறந்தவன்; கிரீதன், விலைக்கு வாங்கப்பட்டவன்; பௌநற்பவன், கணவனிறந்தபின் அவன் மனைவி இரண்டா முறையாய்ப் பிறனை மணஞ்செய்து கொண்டு பெற்றமகன். மாண்டவர், அ - சாரியை. (30)

மத்த மயிலன்ன சாயலாய் மன்னியசீர்த்
தத்தன் சகோடன் கிருத்திரமன்—புத்திரி
புத்ரனப வித்தனொடு போய்யி லுபகிருதன்
இத்திறத்த வெஞ்சினர் பேர்.

(இ - ள்.) மத்தம் - களிப்புப் பொருந்திய, மயில் அன்ன சாயலாய்! - மயிலை யொத்த சாயலையுடைய பெண்ணே! மன்னிய சீர் - நிலையான சிறப்பினையுடைய, தத்தன் - தத்தனும், சகோடன் - சகோடனும், கிருத்திரமன் - கிருத்திரமனும், புத்திரி புத்திரன் -

மகள் மகனும், அபவித்தனொடு - அபவித்தனென்பவனும், பொய் இல் - பொய்மையில்லாத, உபகிருதன் - சுவயந்தத்தனும், இத் திறத்த - ஆக இவ்வகையன, எஞ்சினார்பேர் - மேற் கூறினருள் ளனையோர் பெயராம்.

(ப - பொ - ரை.) களிப்பு மிக்க மயிலையொத்த சாயலை யுடையவளே! கூறுது மீந்தவர்களுடைய பெயர்களும் தத்தன், சகோடன், கிருத்திரமன், தௌத்திரன், அபவித்தன், உபகிருதன் என்னும் இவ்வகையே யுள்ளனவாம்.

(க - து.) மக்கள் தத்தன் முதலாகப் பின்னும் பலவகைப் படுவர்.

தத்தன், பெற்றோரிருவராலாயினும் அன்றி அவருளொருவரா லாயினும் மற்றொருவருக்கு விதிமுறையிற் கொடுக்கப்பட்டவன். இவனைச் 'சுவீகார புத்திர' னென்ப. சகோடன், திருமணத்தின் போதே கருவிருந்து பின்பிறந்தவன்; கிருத்திரமன், கண்டெடுத்து வளர்த்துக்கொள்ளப்பட்டவன்; புத்திரிபுத்திரன், மகளுக்குப் பிறந்த வன்; அபவித்தன், பெற்றோர்களாற் காப்பாற்ற முடியாமையால் விடப்பட்டுப் பிறனொருவனால் வளர்த்துக் கொள்ளப்பட்டவன்; உப கிருதன், காணிக்கைபோல வந்து சேர்ந்தவன்; இவனுக்குச் 'சுவயந் தத்த' னென்பதும் பெயர். (31)

உரையான் குலன்குடிமை யூனம் பிறரை
உரையான் பொருளோடுவாழ் வாயு—உரையானுய்ப்
பூவாதி வண்டுதேர்ந் துண்குழலா யீத்துண்பான்
தேவாதி தேவனுத் தேறு.

(இ - ள்.) வண்டு - வண்டுகள், பூஆதி - மலர்கள் முதலிய வற்றை, தேர்ந்து உண் - ஆராய்ந்து மொய்த்துண்ணுகின்ற, குழ லாய் - கூந்தலையுடைய பெண்ணே! குலன் - தன் குலத்தின் உயர் வையும்; குடிமை - குடிப்பிறப்பின் உயர்வையும், உரையான் - பெருமை பாராட்டிச் சொல்லிக்கொள்ளாமல், பிறரை - அவ் விரண்டுவகையான உயர்வுமில்லாத மற்றவரை, ஊனம் உரையான்- குற்றஞ் சொல்லாமல், பொருளோடு வாழ்வு - தன் பொருளும் வாழ் வும், ஆயு - வாழ்நாளெல்லையும், உரையானுய் - வெளிப்படுத்தானுகி, ஈந்து உண்பான் - வறியார்க்குக் கொடுத்துத் தானும் உண்பவன், தேவஆதி தேவனு - தேவர்கள் தலைவனுக, தேறு - தெளிவாயாக.

(ப-போ-ரை.) மலர் முதலியவற்றை வண்டுகள் மொய்த்துண்கின்ற கூந்தலையுடையாளே! தன் குலத்தினுயர்வையும் குடிப்பிறப்பி னுயர்வையும் சொல்லாமல், அவ்விரண்டுமில்லாத மற்றவர்மேல் குற்றங் கூறுமல், தனது பொருளினளவோடு அநுபவிக்குஞ் செல்வத்தையும் ஆயுளையும் வெளிப்படுத்தாளுகி, இரப்பவர்க்குக் கொடுத்துத் தானும் அநுபவிப்பவனைத் தேவர்களிற் சிறந்த தேவனுகத் தெளியாய்.

(க - து.) தன்னுயர்வு கருதிப் பிறரை இழித்துரையாமலும் உடைமை விளம்பாமலும் ஒழுகி, வறியார்க்கு இட்டுண்பவன், தேவர் தலைவனுவான்.

குலனுங் குடிமையும் ஆகுபெயர். ஒடு - எண்; ஆயு, ஆயுள்; கடைக்குறை. பூவாதி, மலரும் மருவும் முதலாயின. உண்பானென்பது நுகர்தன்மேலது. தேவாதிதேவன், இந்திரன்; ஆக, கடை குறைந்தது. ஈத்து - ஈந்து என்பதன்வலி. (32)

பொய்யுரையான் வையான் புறங்கூறுன் யாவரையும்
மெய்யுரையா னுள்ளனவும் விட்டுரையான்—எய்யுரையான்
கூந்தன்மயி லன்னுய்! குழீஇயவான் விண்ணேர்க்கு
வேந்தனு மிவ்வுலகம் விட்டு.

(இ - ள்.) கூந்தல் மயில் அன்னுய்! - மயிற்றேகையைப் போன்ற கூந்தலையுடைய பெண்ணே! பொய் உரையான் - பொய் சொல்லான்; வையான் - எவரையும் இகழான்; யாவரையும் - ஒருவரையும், புறங்கூறுன் - புறம்பாக இழித்துப் பேசான்; மெய் உரையான் - பிறா துன்பத்தை நீக்குதற்காக நடந்த உண்மையைச் சொல்லான், உள்ளனவும் - தன்மாட்டு உள்ளபொருள்களையும், விட்டு உரையான் - வெளிப்படுத்துச் சொல்லான், எய் உரையான் - நண்பன்மாட்டுந் தன் வறுமையை வெளிப்படுத்தாளுகிய இவன், இவ் உலகம் விட்டு - இம்மண்ணுலகத்தைவிட்டு நீங்கி, வான் குழீஇய - மேலுலகத்திற் கூடியுள்ள, விண்ணேர்க்கு - தேவர்களுக்கு, வேந்தன் ஆம் - தலைவனுவான்.

(ப-போ-ரை.) விரி தோகையன்ன கூந்தலையுடையாளே! பிறர் தீங்கு கருதி யுண்மையும் பேசாளுகியும் இகழாளுகியும், தனக்குத் தீமை செய்தாரையும் புறத்தில் அவமதித்துப் பேசாளுகியும், ஒருவருக்கு நேர்ந்த இடுக்கண்களை யொழிக்கும்பொருட்டு நடந்த

உண்மையைச் சொல்லாணுகியும், தன்னிடத்திலுள்ள பொருள்களை வாய்விட்டுச் சொல்லாணுகியும், நண்பனிடத்தும் தன் வறுமைத் துன்பத்தைச் சொல்லாணுகியும் உள்ள ஒருவன் இந்த உலகத்தை விட்டு வானுலகிற் கூடியுள்ள தேவர்கட்குத் தலைவனுகிய இந்திரனுவான்.

(க - து.) பொய்யாமை முதலியன உடையான் இந்திர வாழ்வில் வைகுவான்.

உள்ளனவும் என்பதன்கண் உம்மை இறந்தது தழீஇய எச்ச வும்மை. கூந்தலை மயிற்ருேகைக்கே ஆக்கியுரைப்பினுமாம். அள பெடை, இன்னிசை நிறைத்தது. எய் - முதனிலைத் தொழிற் பெயர். (33)

சிதையுரையான் செற்ற முரையான் சீறில்லான்
இயல்புரையா னீன முரையான்—நசையவர்க்குக்
கூடவே யீவானைக் கோவ்வைபோல் சேவ்வாயாய்
நாடுவர் விண்ணேர் நயந்து.

(இ - ள்.) கொவ்வைபோல் - கோவைக்கனியைப் போன்ற செவ்வாயாய் - சிவந்த வாயையுடைய பெண்ணே! சிதை உரையான்- கீழ்மை பேசாமலும், செற்றம் உரையான் - பகைமை பேசாமலும், சீறு இல்லான் - பிறர்மேற் சினத்தல் இல்லாமலும், இயல்பு உரையான் - தனது நல்லியல்பினைப் புகழாமலும், ஈனம் உரையான் - குற்றஞ் சொல்லாமலும், நசையவர்க்கு - தன்னை விரும்பி வந்தவர் கட்கு, கூடுவது ஈவானை - இயல்வதுகொடுத்துதவுவா னெருவனை, விண்ணேர்கள் - தேவர்கள், நயந்து நாடுவர் - விரும்பி மகிழ்வார்.

(ப-போ-ரை.) கோவம்பழம் போன்ற சிவந்த வாயினை யுடையாய்! கீழ்மையான சொற்களைப் பேசாமலும், சினமூட்டுஞ் சொற்களைக் கூருமலும், சீறுதலில்லாமலும், தன்னுவியலக்கூடிய மேம்பாட்டை எடுத்துப் பாராட்டாமலும், பிறர் குற்றங்களைச் சொல்லாமலும், தன்னிடத்து வந்து ஏற்ருேர்க்கு இல்லை யென்னுது இசைந்தமட்டு முதவுவோனைத் தேவர்கள் தங்களுடனிருந்து மகிழ விரும்புவர்.

(க - து.) கீழ்மைபேசாமை முதலியன உடையானைத் தேவ ரும் விரும்புவார். (34)

நசையவர், வினையாலணையும் பெயர். 'நயந்து நாடுவ' ரென்பதை 'நாடிநயப்ப' ரென விகுதி பிரித்து மாற்றிக் கொள்க. சிதை - பண்பாகுபெயர். செற்றம் - காரியவாகுபெயர். சீறு - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். சொவ்வை முதலாகுபெயர். (34)

துறந்தார் துறவாதார் துப்பிலார் தோன்று
திறந்தா ரீடற்று ரிளையர் —சிறந்தவர்க்கும்
பண்ணுளுஞ் சொல்லாய் பழியிலூண் பாற்படுத்தான்
மண்ணுளு மன்னனாய் மற்று.

(இ - ள்.) பண் ஆளும் - பண்ணிசையைப் போன்ற, சொல்லாய் - சொல்லையுடைய பெண்ணே! துறந்தார் - கைவிடப்பட்டவர்களுக்கும், துறவாதார் - விருந்தினர்க்கும், துப்பிலார்-வறியவர்க்கும், இறந்து தோன்றார் - காணப்படாத தென்புலத்தார்க்கும், ஈடு அற்றார் - தனக்கொப்பில்லாத ஏழைகட்கும், இளையர் - துணையற்ற சிறுவர்கட்கும், சிறந்தவர்க்கும் - சான்றோர்க்கும், பழிஇல் ஊண் - பழிக்கப்படுதலில்லாத உணவை, பால் படுத்தான் - பகுத்துக் கொடுத்தவன், மன்னன் ஆய் - மறுமையில் அரசனாய், மண் ஆளும் - உலகத்தை ஆள்வான்.

(ப - பொ - ரை.) பண்ணின் இனிமையை வென்ற சொல்லையுடையவளே! துறந்தவர்க்கும், துறவாதவராகிய பிரம்மச்சாரி வானப்பிரத்த னிவர்க்கும், வறியார்க்கும், தென்புலத்தார்க்கும், பல மற்றவர்க்கும், இவர்போல்வராகிய மற்றுஞ்சிறந்த தக்கார்க்கும் நல்வழியிலீட்டிய உணவை யளித்தன்புசெய்தவன் மறு பிறப்பில் பூமண்டலத்தை யாளுமன்னனாவான்.

(க - து.) துறந்தார் முதலானவர்கட்கு ஊண் கொடுப்பவன் மறுமையில் அரசனாவான்.

இல்வாழ்வுடையவரே ஒரோவொருகால் பிறர் மனைக்கண் துறந்தார்போல் விருந்தினராய் வரவின், அவரை அத்துறவறத்தாரினின்றும் பிரித்தல் கருதித் 'துறவா' ரென்றார். பழியில் ஊண், அன்போடு இடும் ஊண். செல்வம் பெருகுமென்றற்கு 'மண்ணுளு மன்னனாய்' என்றார். பண் ஆளும் என்பதற்கு இசையைக் கீழ்ப்படுத்தும் எனலுமாம். துப்பு—ஐம்பொறிகளால் நுகரும் இனிய பொருளுக்குத் தொழிலாகு பெயர்.

" வித்து மிடல்வேண்டுங் கொல்லோ விருந்தோம்பி

மிச்சின் மிசைவான் புலம்'' (விருந்தோம்பல் - ௬) என்றார் பொய்யில் புலவரும். இனையர் என்றும் பாடம். (35)

காலில்லார் கண்ணில்லார் நாவில்லார் யாரையும்
பாலில்லார் பற்றிய நூலில்லார்—சாலவும்
ஆழப் படுமூ ணமைத்தா ரிமையவரால்
வீழப் படுவார் விரைந்து.

(இ - ள்.) கால் இல்லார் - முடவர்களுக்கும், கண் இல்லார் - குருடர்களுக்கும், நா இல்லார் - ஊமைகளுக்கும், யாரையும் பால் இல்லார் - ஒருவரையும் தஞ்சார்பில் உடையராயில்லாதவர்கட்கும், பற்றிய நூல் இல்லார் - பதிந்த நூலறிவு இல்லாதவர்கட்கும், சாலவும் - மிகவும், ஆழப்படும் - உண்டபின் வயிற்றில் தங்குதற் குரிய, ஊண் அமைத்தார் - உணவைப் படைத்தவர், இமையவரால்-தேவர்களால், விரைந்து வீழப்படுவார் - விரைவாக விரும்பப்படுவார்.

(ப-பொ-ரை.) நொண்டிகளுக்கும், குருடர்களுக்கும், ஊமைகளுக்கும் எவரையும் தம்பக்கம் துணையாக இல்லாதவர்களுக்கும், பதிந்த நூலறிவில்லாதவர்க்கும் நீரினூற் சமைக்கப்பட் டாழ்ந்த உணவை விரும்பி யளித்தவர்; தேவர்களால் விரைவாக விரும்பப் படுவார்.

((க - து.) முடவர் முதலாயினருக்கு வயிறு நிறைய உணவு படைத்தல் வேண்டும்.

காலில்லார் என்பதற்கு இனம்பற்றிக் கையில்லார் முதலியோரையுங் கொள்க. இல்லார், குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். பால், பக்கம், ஈண்டுச் சார்பு. ஆழப்படும் ஊண் கண்ணுக்கு அருவருக்கத் தக்கதும், மூக்குக்கு நறுமண மில்லதும், நாவுக்குச் சுவையில்லது மல்லாமையால உண்டபின் வயிற்றிற் றங்குதற்குரிய ஊண். இனி வயிற்றின் ஆழத்தில் நிறையும் ஊணென்பதுமாம். கண் - கட்புலன், பொருளாகுபெயர். இமையவர் - மங்கல வழக்கு. (36)

அழப்போகா னஞ்சா னலறினாற் கேளான்
எழப்போகா னீடற்றா ரென்றும்—தொழப்போகான்
என்னேயிக் காலனீ டோரான் தவமுயலான்
கொன்னே யிருத்தல் குறை.

(இ - ள்.) அழ போகான் - தன்னைக் கண்டஞ்சி அழவும் போகான், அஞ்சான் - வீர முதலியனவுடையானென்று பயப்பட்டான், அலறினல் - கதறினும், கேளான் - கேட்கமாட்டான், எழ போகான் - எழுந்து உபசரித்தாலும் அப்பாற் செல்லான், ஈடு அற்ருர் என்றும் - தன்னைக் கடக்கும் வலியற்றவரென்றும் (போகான்), தொழ போகான் - வணங்கவும் போகான், என்னே - யாது எண்ணியோ, இ காலன - இந்த எமனது, ஈடு - பெருமையை, ஓரார் - உணராமல், தவம் முயலார் - தவஞ் செய்யாதிருக்கின்ருர்கள், கொன்னே இருத்தல் - தவஞ்செய்யாது வாளா இருத்தல், குறை - குறையாம்.

(ப-பொ-ரை.) காலனனவன் ஒருவன் இறுதிக்காலம் வந்து விட்டால், அழுதாலும் விட்டுப் போகின்றவனல்லன், ஓ என அலறிக் கூவினுங் கேட்டிரங்குகின்றவனல்லன், எழுந்தெங்கேனுஞ் செல்வதற்கும் விடாதவன், இழந்து வலியற்றிருப்போர் நின்னையே குலதெய்வமாக வழிபடுவோம் என்று வணங்கவும் விட்டுச் செல்கின்றவனல்லன், இக்காலன் என்ன தன்மையனு யிருக்கின்ருன, ஆதலின், காலனது வரவுக்கோர் உபாயஞ் சூழாது, தவம்புரியாது வீணுட் கழித்துக் கொண்டிருப்பது தகாத செய்கை.

(க - து.) காலனைக் கடக்க விரும்புவோர் வாணுளை வீணுக்காமல் விரைவாகத் தவ முயலவேண்டும்.

என்னே - ஏகாரம் ஐயப் பொருட்டு. காலன் - ஒன்றையுங் கருதாது குறித்த காலத்தில் உயிரைக் கொண்டுபோகின்றவன். தவம் - மனம் பொறிவழி போகாது நிற்றற்பொருட்டு விரதங்களால் உண்டி சுருக்கலும், கோடைக்கண் வெயிலில் நிற்றலும் மாரியிலும் பனியிலும் நீரில் நிற்றலு முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டு அவற்ருல் தம் முயிர்க்கு வருந் துன்பங்களைப் பொறுத்துப் பிறவுயிர்களைக் காத்தல்.

இனி இச்செய்யுளில் ,'காலனீடோரான்' என்ற பாடங் கொண்டு வேறு பொருள்கூறுவது முண்டு. அதனை அடியிற் காண்க.

வேறுவிதமாயுரைக்கப்படுவது:

(இ - ள்.) ஈடு அற்ருர் - தனக்கு ஒப்புவமை யில்லாத ஏழைகள், அழ-வறுமைத் துன்பத்தால் அழுதுகொண்டிருக்க, போகான்- போய் யாதுங் கேளான்; அஞ்சான் - அவர்களுக்குத் தீமை செய்

தற்கு அஞ்சான், அலறினல் - இடுக்கண் நேரிட்டு அவர்கள் கூவியழு தால், கேளான் - அதற்குச் செவிசாயான்; எழப்போகான் - அவ் விடுக்கணினின்றும் அவர் நீங்கி யெழும்படி போய்ப் பாரான்; தொழ - ஏழைகள் வணங்கும்படி, என்றும் - எப்பொழுதும், போகான் - வெளியிற் செல்லான், என்னே - யாது நினைந்தோ, இகாலம் ஈடு - இந்தக்காலம் வீணே கழிதலை, ஓரான் - ஆராயாமல், தவம் முயலான் - தவமுயற்சியுஞ் செய்யாமல், கொன்னே - வீணாக, இருத்தல் - உயிர்வாழ்ந்து கொண்டிருத்தல், குறை - குற்றமாகும்.

(க - ரு.) முடிசார்ந்த மன்னனும் தன் வாழ் நாட்காலத்தி லேயே அருமையானவற்றைச் செய்தல் வேண்டற்பாலது.

அரசன் புறத்தே வருங்காலங்களின் மட்டுமே ஏழைகள் அவனைக் காணும் வாய்ப்புப்பெற்று வணங்கித் தத்தங் குறைகளைக் கூறிக் கொள்வாராகலின், அங்ஙனம் அவர் தங் குறைகளைக் கேட்டுக் களைதற்கு இடம் வைத்துக் கொள்ளானென்றற்குத் 'தொழப் போகா' னெனப்பட்டது. ஆண்டு மிகுதியாதலை இங்குக் 'கால நீடு' என்றார். ஈடு - இடு என்னும் முதனிலை யடியாகப் பிறந்த பெயர். நீடு - காலத்தின்மேனின்ற முதனிலைத் தொழிற்பெயர். கொன் - இடைச்சொல். தவமுமென எச்சவும்மை விரித் துரைக்க. (37)

எழுத்தினா னீங்கா தெண் ணாலொழியா தேத்தி
வழுத்தினான் மாறாது மாண்ட—ஒழுக்கினால்
நேராமை சால வுணர்வார் பெருந்தவம்
போகாமை சாலப் புலை.

(இ - ள்.) சால உணர்வார் - அறிவுநூல்களை மிகவும் உணர்ந்தவர், எழுத்தினால் நீங்காது - மந்திர எழுத்தை உருச் செய்தலினின்று நீங்காமலும், எண்ணால் ஒழியாது - அகநினைவால் எண்ணுதலினின்று ஒழியாமலும், ஏத்தி வழுத்தினால் - புகழ்ந்து வணக்கவுரை கூறுதலினின்று, மாறாது - மாறாமலும், மாண்ட ஒழுக் கத்தினால் - சிறந்த நல்லொழுக்கத்தில், நேராமை - சேராமையும், பெரு தவம் - பெரிய தவவழியில், போகாமை - செல்லாமையும், சால புலை - மிகவும் இழிவாம்.

(ப-போ-ரை.) இறப்பும் பிறப்புமாகிய துன்பம் கல்வியறி வினளவே நீங்காது, தியான அளவிலே நீங்காது, துதிக்குந் தோத் திரத்திலும் நீங்காது, இவை முதலாகிய மாட்சிமைப்பட்ட ஒழுக்

ஙங்களினாலேயும் அவை தீர்த்துப் பேரின்பம் வாயாமை முற்றுங் கண்ட துறந்தோரது மாதவத்தை அடையாதிருத்தல் மிக்க அறியாமையாம்.

(க - து.) உணர்ந்தோரெல்லாரும் ஒழுக்கமுந் தவமுங் கெட்டுவெறும் பொருளற்ற வழிபாடுகள் செய்தல் பெரிதுந் தவறாகும்.

எழுத்தினால் முதலியன வேற்றுமை மயக்கம். நோமையும் போகாமையுமென உம்மை விரித்துக்கொள்க. புலை - பண்புப் பெயர், ஐ பகுதிப் பொருள் விகுதி. எழுத்து - இது கருவியாகு பெயராய் ஒலிவடிவை யுணர்த்தியது. இனி இச் செய்யுளில் எழுத்தினால் நீங்காது என்பதற்குக் கல்வியறிவினளவே நீங்காது, எண்ணால் ஒழியாது - தியான அளவிலே நீங்காது, வத்தி வழுத்தினால் மாறாது - துதிக்குந் தோத்திரத்தினாலும் நீங்காது என்று பொழிப்புரைக் கிணங்கப்பொருள் கூறுதலுமுண்டு. (38)

சாவ தெளிதரிது சான்றாண்மை நல்லது
மேவ லெளிதரிது மெய்போற்றல்—ஆவதன்கண்
சேற லெளிது நிலையரிது தெள்ளியராய்
வேற லெளிதரிது சொல்.

(இ - ள்.) சாவது - உயிர் விடுதல், எளிது - எளிதாம்; (ஆனால்) சான்றாண்மை - கல்வி கேள்விகளால் நிறைந்து ஒழுகுதல், அரிது - அரிதாகும்; நல்லது - மனைவாழ்க்கையை, மேவல் - சார்தல், எளிது - எளிதாம்; மெய்போற்றல் - ஆனால் அதன்கண் நின்று பற்றற்ற ஒழுக்கத்தைக் காத்தல், அரிது - அரிதாகும்; ஆவதன்கண் - துறவறத்தில், சேறல்எளிது - செல்லுதல் எளிதாம்; நிலை அரிது - ஆனால் அதன்கண் நீளநிலைத்தல் அரிதாகும்; சொல் - எதனையும் சொல்லுதல், எளிது - எளிதாம்; தெள்ளியராய் - ஆனால் தெளிந்த அறிவுடையராய், வேறல் - அதனைச் செயலால் வெல்லுதல், அரிது - அரிதாகும்.

(ப-பொ-ரை.) இறத்தல் எளியது, அதற்கு முன் நல்லோன் எனப் பெயர்படைத்தல் அரியது, நல்ல பொருளை விரும்பி யதனை யடைதல் எளியது, வாய்மையைத் தனக்குக் காப்பாகக்கொண்டொழுகுவது அரியது, தனக்குத் துணையாவதாகிய பெருந்தவத்திற்குச் செல்வது எளியது, நிட்டை கைகூடும் வரை நிலைத்தல் அரியது,

தெளிந்த ஞானியரான விடத்தும் ஐம்புலன்களையும் வென்று அவித்தலை எளிய காரியமாகச் செய்தல் அரியதாகுமெனச் சொல்.

(க - து.) கல்விகேள்விகளால் நிறைந்தொழுகுதல் முதலாயின அருமையாகும்.

இல்லறம் துறவறம் இரண்டினும் நல்லது இல்லறமாகலின் அதனை 'நல்ல' தென்னுஞ் சொல்லானும், முயற்சியினாற் றலைக் கூடுவது துறவறமாகலின், அதனை ஆவதென்னுஞ் சொல்லானும் உரைத்தார்; ஆவது, வினைமுதல் வினையைக் கருவியின் மேலேற்றிக் கூறும் எதிர்கால வினையாலணையும் பெயர். சேறல் - செல் பகுதி, தல் புடைபெயர்ச்சி விகுதி. எளிது அரிது என அடிதொறும் வருவது முரண்தொடை. (39)

உலையாமை யுற்றதற் கோடி யுயிரை
அலையாமை யையப் படாமை—நிலையாமை
தீர்க்கும்வாய் தேர்ந்து பசியுண்டி நீக்குவான்
நோக்கும்வாய் விண்ணி னுயர்வு.

(இ - ள்.) உற்றதற்கு - நேர்ந்த இடுக்கணைப் போக்குதற்கு, ஓடி - பல விடங்களிலும் விரைந்துபோய், உலையாமை - வருந்தாமலும், உயிரை - பிறவுயிர்களை, அலையாமை - வருத்தாமலும், ஐயப்படாமை - மறுமையை ஐயப்படாமலும், நிலையாமை தீர்க்கும் வாய்- பிறப் பிறப்புகளை நீக்கவல்ல அருள்வழியை, தேர்ந்து - தெளிந்து, பசி - அவாவையும், உண்டி - நுகர்பொருள்களையும், நீக்குவான் - நீக்குகின்றவன், நோக்கும் வாய் - செல்லும் இடம், விண்ணின் உயர்வு - விண்ணுலகத்துக்கு மேலிடமாகும்.

(ப-பொ-ரை.) தனக்குற்ற துன்பத்துக் கோடித் தளராது, பிறருயிரை வருந்த அலைக்ாது, மறுமையை ஐயப்படாது, நிலையாத பிறப்பைத் தீர்க்கும் வா யாராய்ந்து, பசியினையு முண்டியினையு நீக்கித் தவஞ் செய்தா னுறைதற்கே யாராயுமிடம் விண்ணினுச்சி.

(க - து.) உலையாமை முதலியன உடையான் விண்ணுலக நிலைக்கும் மேல் நிலையை அடைவான்.

உலைதலும் அலைதலும் வருந்துதலாகும்; பசியும் உண்டியும் இடத்திற்கேற்பப் பொருள் செய்யப்பட்டன. விண்ணின் உயர்வு - மகேசுரமண்டில முதலாயின வெனக. விண்ணின் உயர்வு நான்

காம் வேற்றுமைத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை, காரணப்பெயர். நிலையாமை எதிர்மறைத் தொழிற் பெயர். நிலையாமையையுடைய பிறப்பை நிலையாமை என்றது மரபு வழுவமைதி. உலையாமை அலையாமை ஐயப்படாமை - எதிர்மறை வினையெச்சங்கள். (40)

குறுகான் சிறியாரைக் கொள்ளான் புலால்பொய்
மறுகான் பிறர்பொருள் வெளவான்—இறுகானாய்
ஈடற் றவர்க்கீவா னாயி னெறிநூல்கள்
பாடிறப்ப பன்னு மிடத்து.

(இ - ள்.) சிறியாரைக் குறுகான் - கீழ்மக்களை நெருங்காமலும், புலால் கொள்ளான் - ஊனுண்ணாமலும், பொய் மறுகான் - பொய்யுரையைக் கொண்டொழுகாமலும், பிறர் பொருள் வெளவான் - பிறர் பொருளைக் கவர விரும்பாமலும், இறுகானாய் - செல்வப்பொருளை இறுக்கிப் பிடியாமலும், ஈடு அற்றவர்க்கு - மாட்டாதவர்க்கு, ஈவான் ஆயின் - கொடுப்பானானால், பன்னுமிடத்து - சொல்லுங்கால், நெறிநூல்கள் - அறிவுநூல்கள், பாடு இறப்ப - அவனுக்குப் பயன்படுதலில்லாதனவாம்.

(ப - பொ - ரை.) சிற்றினத்தைக் குறுகாது, புலாலை விரும்பாது, பொய்யுரையைக் கொண்டொழுகாது, பிறர் பொருளை விரும்பாது, பற்றுள்ளத்தா லிறுகாத தளர்ந்தார்க் கொன் றீவனாயி னறஞ்சொல்லு நூல்கள் சொல்லுமிடத்துப் பயனற்றன.

(க - து.) கீழ்மக்களை இணங்காமை முதலியன உடையானுக்கு அறிவுநூல்கள் வேண்டா.

மறுகல், மயக்கல். ஈடு அற்றவரென்பதைத் திரும்ப ஈடு செய்தல் அற்றவரென்றுரைப்பினுமாம். நெறிநூல்கள் என்றார். அவை அறவழியை யுணர்த்துகின்றமையினென்பது. இறப்ப - பலவின் படர்க்கைவினைமுற்று; இறத்தல் - அப்புறப்படுத்தல். (41)

கொல்லா னுடன்படான் கொல்வா ரினஞ்சேரான்
புல்லான் பிறர்பாற் புலான்மயங்கல்—செல்லான்
குடிப்படுத்துக் கூழீந்தான் கொல்யானை யேறி
அடிப்படுப்பான் மண்ணாண் டரசு.

(இ - ள்.) கொல்லான் - ஒருயிரைக் கொல்லாமலும், உடன் படான் - பிறர் கொல்வதற்கு உடன்படாமலும், கொல்வார் இனம் - கொலைத் தொழில் பயில்வார் கூட்டத்தை, சேரான் - சேராமலும், பிறர் பால் - அயலார் பால், புல்லான் - இணங்காமலும், புலால் மயங்கல் - ஊனுண்ணுதலை, செல்லான் - மேற் கொள்ளாமலும், குடி படுத்து - தனது குடும்பத்தை நன்னிலைமையில் வைத்து, கூழ் ஈந்தான் - பிறர்க்கும் உணவு அளிப்பவன், மண் ஆண்டு-உலகத்தை அரசாண்டு, கொல்யானை ஏறி - கொலைபயிலும் யானை மேலேறி, அரசு - ஏனை அரசர்களை, அடிப்படுப்பான் - தனக்கு அடங்கச் செய்பவனாவான்.

(ப-பொ-ரை.) பிறிதோருயிரைக் கொல்லாது, கொல்லு தற்குடன்படாது, கொல்வா ரினத்தைச் சேராது, பிறர் மனையாளை விரும்பாது, ஊனுண்டலோடு கலவாது, பிறருடைய குடிகளை நிறுத் திக் கூழையீந்தவன் கொல்யானை யேறி மண்ணை யாண்டிடப் படுவன்.

(க - து.) கொல்லாமை முதலியன உடையான் உலக முழுவ தும் அரசாளு நிலைமையை யடைவானென்க.

ஏறியென்றது, ஏறிப் போர் செய்தற்குறிப்பினது. மண் - கருவி யாகுபெயர். அரசு பண் பாகுபெயர். படுத்து, படுப்பான் - பிறவினை. (42)

சூதுவவான் பேரான் சுலாவுரையான் யார் திறத்தும்
வாதுவவான் மாதரார் சொற்றேறான்—காதுதாழ்
வான்மகர வார்குழையாய் மாதவர்க் கூணீந்தான்
தான்மகர வாய்மாடத் தான்.

(இ - ள்.) காதுதாழ் - காதின்கண் தொங்குகின்ற, வான் - பெரிய, மகரம் - மகரமென்னும் பெயரினையுடைய, வார்குழையாய் - நீண்ட குண்டலங்களையணிந்த பெண்ணே! சூது உவவான் - கவறாடலை விரும்பாமலும், பேரான் - நன்னிலைமையிலிருந்து நீங்காம லும், சுலாவு உரையான் - பிறர் நெஞ்சங் கலங்கும் படியான சொற் களைச் சொல்லாமலும், யார் திறத்தும் - யாரிடத்திலும், வாது உவ வான் - வாதுபேசுதலை விரும்பாமலும், மாதரார் சொல் - மகளிர் மழலைகளை, தேறான்-நம்பாமலும், மாதவர்க்கு - பெருந்தவத்தினர்க்கு, ஊன் ஈந்தான் - உணவு கொடுத்தவன், மகரவாய் - முதலையைப்

போன்ற உருவமைக்கப்பட்ட வாயிலையுடைய, மாடத்தான் - மாளிகையிடத்திலிருப்பவனுவான்.

(ப - போ - ரை.) சூதினைக் காதலியாது, ஒன்றினுன் மறைந்து வஞ்சியாது, பயனில்லவற்றைப் பாக்கவுரையாது, ஒருவர் திறத்து மாறுபட்டுரைத்தலைக் காதலியாது, மாதரார் சொல்லுமின் சொல்லைத் தேருது, காது தாழச் செய்யாநின்ற வாபரணங்களார் குழையாய்! மாதவர்க் கூணீந்தவன்றான் மகாரத்தொழிலையுடைய வாயின் மாடத்து வாழ்வான்.

(க - து.) கவருடாமை முதலியன உடையான் பெரிய மாளிகையிலிருக்கும் வாழ்வு பெறுவான்.

சுலாவு - சுழலல்; மன்கலங்குதல்; ஈண்டு இது தொழிலாகு பெயரெனக. காதுதாழ் - காதுதாழ்கின்ற எனின் எழுவாய்த் தொடராம். குண்டலங்களில் ஒருவகை முதலைவடிவாய்ச் செய்யப் படுதலின், அது மகர குண்டலம் எனப்பட்டதெனக. மகரம்-முதலை. மாதரார் - மாது - விருப்பம்; காரிய வாகுபெயராய்ப் பெண்களை யுணர்த்தியது. (43)

போய்யான்போய் மேவான் புலாலுண்ணுன் யாவரையும்
வையான் வழிசீத்து வாலடிசில்—நையாதே
ஈத்துண்பா ஞகு மிருங்கடல்சூழ் மண்ணரசாய்ப்
பாத்துண்பா னேத்துண்பான் பாடு.

(இ - ள்.) பொய்யான் - பொய்சொல்லாமலும், பொய் மேவான் - பிறர்பேசும் பொய்க்கு உடன்படாமலும், புலால் உண்ணுன் - ஊனுண்ணுமலும், யாவரையும் வையான் - எவரையும் இகழாமலும், நையாது - விருந்தினர் முதலியோர் வருந்தாமல், வழி சீத்து - வழிதிருத்தி, வால் அடிசில் - தூய்மையான உணவை, ஈந்து உண்பான் - பகுத்துக்கொடுத்துண்பவன், இரு கடல்சூழ் - பெரிய கடல்சூழ்ந்த, மண் அரசு ஆய் - உலகத்துக்கு அரசனுகி, பாத்து உண்பான் - ஐவகைப் புலன்களை நுகர்வானும், பாடு எத்துஉண்பான் - பெருமையும் புகழும் அடைவானும், ஆகும் - ஆவான்.

(ப - போ - ரை.) தான் பொய்யுரையாது, பிறர் சொல்லும் பொய்க் குடன்படாது, புலாலுண்ணுது, யாவரையும் வையாது, பலர் போம் வழிகளையுந் திருத்தி, நல்ல வடிசிலை யொழியாதே யீத்துண்

பாருகு திருங்கடல்சூழ் மண்ணரசரைப் பகுத்துண்பான் பிறரால் றன்பெருமையைத் துண்பானும்.

(க - து.) பொய்யாமை முதலியன உடையவன் பெருமையும் புகழும் ஐம்புலவின்பங்களும் நுகரும் அரசனுவான். வழி சீத்தல், வரும் வழியைத் துப்புரவு செய்தல்; பாத்து, ஐம்புலப் பகுப்புகள். எத்து, முதனிலைத் தொழிற் பெயரென்க. வால் - வெண்மை, தூய்மைக்கானது. (44)

இழுக்கா னியனெறி யின்னாத வெஃகான்
வழுக்கான் மனைபொருள் வௌவான்—ஒழுக்கத்தால்
செல்வான் செயிரிலூ ணீவா னரசாண்டு
வெல்வான் விடுப்பான் விரைந்து.

(இ - ள்.) இயல்நெறி - வழிபாட்டு நெறியிலிருந்து, இழுக்கான் - வழுவாமலும், இன்னாத வெஃகான் - துன்பந்தரும் தீய செயல்களை விரும்பாமலும், மனைவழுக்கான் - இல்லற வாழ்க்கையினின்று தவறாமலும், பொருள்வௌவான் - பிறர் பொருளைக் கவராமலும், ஒழுக்கத்தால் செல்வான் - நன்னடக்கையிலொழுகி, செயிர் இல்லூண் - குற்றமில்லாத உணவை, ஈவான் - விருந்தினர் முதலானவர்கட்குக் கொடுப்பவன், அரசு ஆண்டு - அரசாட்சி செய்து, விரைந்து விடுப்பான் - பகைவர்கள் விரைவாய் நீங்கும்படி, வெல்வான் - அவர்களை வெற்றிகொள்வன்.

(ப - பொ - ரை) தானொழுகு நெறியைத் தப்பாது, பிறர்க்கின்னாதவற்றைச் செய்ய விரும்பாது, பிறன் மனை பிழையாது, பிறர் பொருள் வௌவாது தானொழுகுங்கா லொழுகி, குற்றமில்லாத வுணவினையீவான், அரசாண்டு பகைவரை விரைந்து நீக்கி வெல்வான்.

(க - து.) ஒழுக்கம் வழுவாமை முதலியன உடையவன் உலகத்திற் பலரையும் வென்று அரசனுவான்.

மேலே 'ஒழுக்கத்தால் செல்வா' னென்று வருதலின், 'இயனெறி' யென்பது வழிபாட்டு நெறியென் றுரைக்கப்பட்டது. மனை, ஆகுபெயர். ஒழுக்கத்தால், வேற்றுமை மயக்கம். விடுப்பான் பானீற்று வினையெச்சம். இன்னாத - இன்னா என்னும் பகுதியடியாகப் பிறந்த பலவின் படர்க்கைப் பெயர். (45)

களியான்கள் ளுண்ணான் களிப்பாரைக் காணான்
ஒளியான் விருந்திற் குலையான்—எளியாரை
எள்ளானீத் துண்பானே லேதமின் மண்ணாண்டு
கோள்வான் குடிவாழ்வான் கூர்ந்து.

(இ - ள்.) களியான் - செருக்காமலும், கள் உண்ணான் - கள்ளுண்ணாமலும், களிப்பாரை - கள்ளுண்பவரை, காணான் - அடுக்காமலும், விருந்திற்கு - விருந்தினனுக்கு, ஒளியான் - பொருள்களை மறையாமலும், உலையான் - ஒழுக்கத்தில் நழுவாமலும், எளியாரை எள்ளான் - வறியவரை இகழாமலும், ஈந்து உண்பானேல் - பிறர்க்கு அளித்துத் தானும் உண்பானானல், ஏதம் இல் மண் கொண்டு - குற்றமில்லாத நாட்டைப் பெற்று, ஆள்வான் - ஆட்சி செய்வான், குடிகூர்ந்து வாழ்வான் - குடும்பம் பெருகியும் வாழ்வான்.

(ப-பொ-ரை) கள்ளையுண்டு களியாமலும், கள்ளையுண்ணாமலும், களிப்பாரைக் காணாமலும், வந்த விருந்தினரை ஓம்புதற்குப் பயந்து ஒளியாமலும், விருந்தினரை ஓம்பி மனநோகாமலும், வற்றோர்க்குக் கொடுத்துத் தானும் உண்பானாயின்; தானே மண் அனைத்தும் ஆண்டுகொள்வதுமன்றித் தன் இல்லற வாழ்க்கையினும் ஓங்கி வாழ்வான்.

(க - து.) செருக்காமை முதலியன உடையான், குடி பெருகி நடாள்வான்.

நாட்டுக்கு ஏதமின்மையாவது நல்ல விளையுளும் நற்குடிகளுமுடைமையாகும். மண்ணாண்டுகொள்வானென்பதை 'மண் கொண்டு ஆள்வா' னென்று மாற்றிக்கொள்க. கூர்ந்துமென எச்சவும்மை விரித்துரைக்க. விருந்து-விருந்தினன்-பண்பாகுபெயர். (46)

பெரியார்சொற் பேணிப் பிறழாது நின்று
பரியா வடியார்ப் பறியான்—கரியார்சொல்
தேறா னியையான் தெளிந்தடிசி லீத்துண்பான்
மாறான்மண் ணாளுமா மற்று.

(இ - ள்.) பெரியார்சொல் பேணி - சான்றோரறிவுரைகளைப் போற்றி, பிறழாது நின்று - அவற்றின்படி தவறாமலொழுகி, அடியார் பரியா - பணி செய்வார் மேல் விருப்பங்காட்டாமலும், பறியான் - வெறுத்து நீக்காமலும், கரியார் சொல் - வஞ்சர் சொற்களை,

தேறுன் - நம்பாமலும், இயையான் - அவரோடு நட்புக் கொள்ளாமலும், தெளிந்து - வாழ்க்கையின் பயனை ஆராய்ந்துணர்ந்து, அடிசில் ஈந்து உண்பான் - விருந்தினர் முதலியவர்க்குப் படைத்துத் தானும் உண்பவன், மாறுன் மண் ஆளும் - தவறுமல் நாடாள்வான்.

(ப-பொ-ரை.) ஒழுக்கத்திற் பெரியோரது உறுதிமொழியைப் போற்றி, அவ்வொழுக்குக்குத் தக வழுவாத நிலைத்து, அன்பு நிறைந்த அடியவரை விட்டு நீங்காது, மருள் நீங்காது சொல்லைக் கொள்ளாது, அவரோடு பொருந்தாது, வேள்வியின் பயனறிந்து பகுத்துண்பவன்; நீங்காதவனுய்ப் பூமி முழுதும் ஆளும் அரசன் ஆவான்.

(க - து.) பெரியார் சொற்பேணல் முதலியன உடையவன் சட்டாயம் மண்ணுள்வான்.

பரியா, மல்லீறு தொக்க வினையெச்சம். கரியார், உள்ளத்திற் கருமை யுடையவர்; ஆவது, காவுடையாரென்க. ஆமும் மற்றும் அசைகள். "மாறுமை மண்ணுலு மற்று" என்றும் பாடம். (47)

வேற்றரவஞ் சேரான் விருந்தொளியான் தன்னில்லுள்
சோற்றரவஞ் சொல்லியுண் பானுயின்—மாற்றரவங்
கேளான் கிளையோம்பிற் கேடி லரசனுய்
வாளான்மண் ணுண்டு வரும்.

(இ - ள்.) வேறு அரவம் சேரான் - தீச்சொற்களைப் பேசாமலும், விருந்து ஒளியான் - விருந்தினர்க்குப் பொருளை மறையாமலும், தன் இல்லுள்-தன் வீட்டில், சோறு அரவம் சொல்லி - உணவிடுதற்குரிய இன்சொற்களைப் பசித்தவர்களுக்குச் சொல்லியழைத்து, உண்பான்ஆயின் - அவர்களுக்கிட்டுத் தானும் உண்பானுயினும், மாறு அரவம் கேளான் - பகைவர் சொற்களைக் கேளாமல், கிளை ஓம்பின் - தனக் குறவினரைப் பாதுகாப்பானுயினும், கேடு இல் அரசனுய் - அழிதவில்லாத (நிலையான) அரசனுய், வாளால் - வாள் வலத்தோடு, மண் ஆண்டு வரும் - நாட்டை அரசாண்டு வருவான்.

(ப-பொ-ரை.) பழிதருஞ் செயலை விரும்பானுகி, வந்த விருந்தினர்க் கஞ்சி ஒளியாமல் தன் இல்லத்தில் பிறர் வந்துண்ணும் படியாகத் தான் உண்ணுஞ் செய்தியை யறிவித்துப் பின் ஒருவன் உண்பானுயின், பகையரசர் சொல்லுங் கேட்க வேண்டானுய்த் தன்

குடும்பத்தைப் பேணி அழிவில்லாத அரசுரிமையுடையவனாய் வாளால் வெல்லும் பூமியினை ஆண்டுகொண்டிருப்பான்.

(க - து.) தீய சொற்களைப் பேசாமை முதலியன உடையவன் என்றும் நாடாள்பவனாவான்.

அரவம் - ஒலி; ஈண்டு பேச்சொலிகளை யுணர்த்துதலின், அதற்குச் சொற்களென்று பொருளுரைக்கப்பட்டது. விருந்திடும்போது உரையாடும் உரையைச் 'சோற்றரவம்' என்றார். 'சொல்லி' யென்றது அழைத்தலின் குறிப்பினது. அரசனாவானென்றது, மறுமையிலென்க. பிறண்டும் இங்ஙனம் வருவனவற்றிற்கெல்லாம் இதுவே கருத்தாகக் கொள்க. மாறு - பண்பாகு பெயர். (48)

யானை குதிரைபொன் கன்னியே யானிரையோ
டேனை யொழிந்த விவையெல்லாம்—ஆனெய்யால்
எண்ணனாய் மாதவர்க் கூணீந்தான் வைசிர
வண்ணனாய் வாழ்வான் வகுத்து.

(இ - ள்.) எண்ணன் ஆய் - அறிவாராய்ச்சி யுடையானாய், யானை - (தவஞ் செய்வா ரல்லாதார்க்கு) யானையும், குதிரை - குதிரையும், பொன் - பொன்னும், கன்னி - கன்னிகையும், ஆன் நிரையோடு - ஆன் கூட்டமும், ஏனை ஒழிந்த - மற்றை ஈகைப் பொருள்களும், இவை யெல்லாம் - ஆகிய இப்பொருள்களெல்லாவற்றையும், மாதவர்க்கு - பெருந் தவத்தினர்க்கு, ஆன் நெய்யால் - ஆவின் நெய்யோடு, ஊண் ஈந்தான் - உணவளித்தவன், வைசிரவண்ணன் ஆய் - குபேரனாய், வகுத்து வாழ்வான் - தனியாய் மதிக்கப்பட்டு வாழ்வான்.

(ப - பொ - ரை.) யானையும் குதிரையும் பொன்னும் கன்னிகையும் பசுவின் கூட்டமும், மற்றப்பொருள்களும் வேண்டிய அவரவர்க்கு வகையறிந்து ஈந்தவனும், மாதவர்க்குப் பசுவினெய்யுடன் உணவளித்து அன்பு செய்தவனும் ஆகிய ஒருவன்; குபேரப் பட்டம் பெற்று வாழ்வான்.

(க - து.) தவத்தோர்க்கு ஆவின்நெய் பெய்த உணவும், ஏனையோர்க்கு யானை, குதிரை முதலானவைகளும் வழங்குகின்றவன், குபேரனைப்போற் பெருஞ் செல்வமுந் தனிமதிப்பும் உடையவனாவான்.

எண்ணோகா:த்தைப் பிறவற்றிற்கு மொட்டுக. மாதவர்க்கு ானையுங் குதிரையும் முதலாயின வேண்டாமையின், அவை வினை யோர்க் கென் றுரைக்கப்பட்ட. ஒழிந்த, பலவின் படர்க்கை வினை யாலணையும் பெயர். ஒழிந்தவை யாவன; நிலமும் ஆடையும் முதலா யினவென்க. நெய்யால், உருபு மயக்கம். எதனையுங் கருவி யறிந்து வழங்கல் வேண்டுமென்றற்கு வழங்குவானை 'எண்ணன் ஆய்' என்று விதந்துரைத்தார். வைசிர வண்ணன், குபேரன்; விசிரவசுவின் புதல்வனாகலின் அவன் அப்பெயர் பெற்றான். வகுத்தென்பதற்குச் செயப்பாட்டு வினைப்பொருள் கொள்க. (49)

எள்ளே பருத்தியே யெண்ணே யுடுத்தாடை
வள்ளே துணியே யிவற்றோடு—கோள்ளென
அன்புற் றசனங் கொடுத்தான் றுணையினோ
டின்புற்று வாழ்வா னியைந்து.

(இ-ள்.) எள்ளே - எள்ளும், பருத்தியே - பஞ்சினாலாகிய அரை ஞாணும், எண்ணெய் - எண்ணெயும், உடுத்து ஆடை - உடுத் தும் ஆடையும், வள்ளே - பணமும், துணியே - போர்வையும், இவற் றோடு - ஆகிய இவற்றுடன், அசனம் - உணவும், கொள் என்ன - ஏற் றுக் கொள்வீர்களாக வென்று சொல்லி, அன்புற்று கொடுத்தான் - அன்புகூர்ந்து கொடுத்தவன், துணையினோடு இயைந்து - தன் மனைவி முதலிய சுற்றத்தாரோடு கலந்து, இன்புற்று வாழ்வான் - இன்பம் பொருந்தி வாழ்வான்.

(ப-பொ-ரை.) அன்புடன் உணவினையும் எள்ளினாகிய எண்ணெயையும் பருத்தியினாகிய உடுக்கையையும் கொடுத்து, கணக்கு நூலையும் இலக்கண நூலையும் பயன்படும் நட்பத்தோடும் தெளிந்த அறிவோடும் கொள்வோர்க்கு உளமார உதவியவன்; தன் மனைவியுட னின்புற்று அளாவி வாழ்வான்.

(க-து.) மாதவர்க்கு என் முதலியவற்றை அன்புடன் ஈவான்; தன் மனைவி மக்களோடு இன்பமாய் வாழ்வான்.

பருத்தி - நூல், கருவியாகு பெயர். துணி - துணிக்கப்பட்டது. எள் இனிப்புச் சேர்த்த எள்ளெனவும், எண்ணெய் தேய்த்துக் கொள் வார்க்கு முன்பு வெல்லங்கலந்த எள்ளைக் கொடுத்துப் பின்பு எண் ணெய் கொடுத்தல் வேண்டுமென்பது அறநூல் வழக்கெனவுங் கூறுப. எள் முதலாக இங்குக் கூறப்பட்டவை மக்கள் வாழ்நலத்திற்கு ஏற்ற

பொருள்களாயிருத்தல் கண்டுகொள்க. வள், வளமையாற் பண மெனப்பட்டது. வள்-தோல் வார் எனக்கொண்டு இலக்கணை யாகச் செருப்பு என்றுமாம். எனவென்னுஞ் செயவெனெச்சத்தைச் செய்தவெனச்சமாகத் திரித்துக்கொள்க. துணை-பண்பாகுபெயர். (50)

உண்ணீர் வளங்குளங் கூவல் வழிப்புரை
தண்ணீரே யம்பலந்தான் பாற்படுத்தான்—பண்ணீர
பாடலோ டாடல் பயின்றுயர் செல்வனாய்க்
கூடலோ டேவுளான் கூர்ந்து.

(இ-ள்.) உண்ணீர் வளம் - பருகுநீர் வளத்தினையும், குளம் - குளத்தையும், கூவல் - கிணற்றையும், வழிப்புரை - வழிகளிற் பலருந் தங்குதற்குரிய இலைக் குடில்களையும், தண்ணீரே - தண்ணீர்ப் பந்தர் களையும், அம்பலம் - மண்டபங்களையும், பாற் படுத்தான் - வகை வகையாய் அமைப்பித்தவன், செல்வனாய் - மிகுந்த செல்வமுடையவ னாய், பண்ணீர - இசையி னியல்பினவான, பாடலொடு - பாடலையும், ஆடல் - ஆடலையும், பயின்று - பலகாலுங் கேட்டுங் கண்டும் நுகர்ந்து, ஊடலொடு கூடல் - உள்ளன்பு மிக்க பெண்ணினல்லாளின் ஊட லோடு கூடலையும், கூர்ந்து உளான் - மிக்குள்ளவனாவான்.

(ப-பொ-ரை.) நாட்டினுள் நீர்வளத்தையும் குளத்தையும் கிணற்றையும் பலருஞ் செல்லும வழியிற் றங்குதற்குரிய சிறுவீடு களையும், தண்ணீர்ப் பந்தல்களையும மண்டபங்களையும் வகையினால் அமைப்பித்தவன்; சிறந்த செல்வமுடையவனாய், இசையோடு பொருந்தின இயல்புடைய பாடலையும் ஆடலையும் பன்முறை கேட் டுங் கண்டும் அநுபவித்து உள்ளன்புடைய மாதர்களின் ஊடலோடு கூடுதலை மிகுந்துள்ளவன் ஆவான்.

(க-து.) உலகத்துக்கு உண்ணீர் வளம் முதலியன அமைத் துக் கொடுப்பவன், இம்மை யின்பங்களை நன்கு நுகர்வான்.

பருகுதற்குரிய இன்சுவை நீர் எங்குங் கிடைப்பது அருமை யாகலின், வாய்க்கால் வெட்டுதல், ஊற்றுக்குழி தோண்டுதல் முதலிய வற்றால் அதனை ஆங்காங்கும் வளம்படுத்தித் தருதலைக் குறித்தற்கு 'உண்ணீர் வள' மெனப்பட்டது. உண்ணீர் என்பதை உள்நீர் எனப் பிரித்து நாட்டினுள் நீர் எனலுமாம். புரை - குடில். பால், பகல் என்பதன் மரூஉ; பகுத்தல் என்பது பொருள். 'ஊடலொடு கூட' லென்று மாற்றுக. நீர - குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்.

இல்லிழந்தார் கண்ணிழந்தா ரீண்டியசெல் வம்மிழந்தார்
நெல்லிழந்தா ரானிரை தானிழந்தார்க்—கெல்லுழந்து
பணணியூ ணீய்ந்தவர் பல்யானை மன்னராய்
எண்ணியூ ணார்வா ரியைந்து.

(இ - ள்.) இல் இழந்தார்க்கு - தமது இருப்பிடத்தை இழந்தவர்களுக்கும், கண் இழந்தார்க்கு - கண்ணை இழந்தவர்களுக்கும், ஈண்டிய - பெருகியிருந்த, செல்வம் இழந்தாக்கு - செல்வத்தை இழந்தவர்களுக்கும், நெல் இழர்தார்க்கு - விளைந்த நெல்லை இழந்தவர்களுக்கும், ஆன் நிரை இழந்தார்க்கு-ஆன்மந்தையை இழந்தவர்களுக்கும், எல் உழந்து - வெயிலில் உழன்று பொருளீட்டி, ஊண் பண்ணி ஈந்தவர் - உணவுகள் சமைத்துக் கொடுத்தவர், பல்யானை மன்னராய் - பலப்பல யானைகளையுடைய அரசர்களாய், எண்ணி - எல்லாராலும் மதிக்கப்பட்டு, இயைந்து - மனைவி மக்கள் முதலிய சுற்றத்தார்களுடன் கூடி. ஊண் ஆர்வார் - இன்சுவை யுணவுகளை ஆர உண்பர்.

(ப-பொ-ரை.) வீட்டை இழந்தவர்களுக்கும், கண்ணி யிழந்தவர்களுக்கும், சேர்ந்திருந்த செல்வத்தை இழந்தவர்களுக்கும் விளைந்த நெல்லை யிழந்தவர்கட்கும், பசுமந்தையை இழந்தவர்களுக்கும், இரவிலும் வருந்திமுயன்று பொருளையீட்டி உணவுகளைச் சமைத்துக் கொடுத்தவர்; பலவாகிய யானைப்படையையுடைய அரசர்களாய் மதிக்கப்பட்டு, மனைவி மக்கள் முதலியவர்களுடன் கூடி நுகர் பொருளை நுகர்ந்திருப்பா.

(க - து.) இருக்க இடம் இல்லாதார் முதலியவர்கட்கு உழன்று தேடியேனும் உணவு முதலியன உதவி செய்கின்றவர், இம்மையிற் செல்வராய் இன்ப நுகர்வார்.

இல் - மனைவியென ஆகுபெயராகக் கொள்வாருமுளர். எல் - இரவுமாம். இழந்தா ரென்பதை இயல்பாகவே இல்லாதாரென்றுரைப்பினுமாம். ஈான்கனுருபை ஏனையவற்றிற்குங் கூட்டுக. எண்ணியென்பதற்குச் செயப்பாட்டுவினைப் பொருளுரைக்க. (௩௨)

கடம்பட்டார் காப்பில்லார் கைத்தில்லார் தங்கான்
முடம்பட்டார் மூத்தார் மூப்பில்லார்க்—குடம்பட்
டுடையரா யில்லுளூ ணித்துண்பார் மண்மேல்
படையராய் வாழ்வார் பயின்று.

(இ - ள்.) கடம் பட்டார்க்கு-கடன்பட்டவர்களுக்கும், காப்பு இல்லார்க்கு - தம்மைக் காப்பவர் எவரும் இல்லாதவர்களுக்கும், கைத்து இல்லார்க்கு - செல்வம் இல்லாதவர்களுக்கும், தம் கால் முடம்பட்டார்க்கு - தம்முடைய கை கால்கள் முடம்பட்டவர்களுக்கும், மூத்தார்க்கு - கிழத்தனம் அடைந்தவர்களுக்கும், மூப்பு இல்லார்க்கு - பெற்றோர் முதலிய மூத்தோர்கள் இல்லாதவர்களுக்கும், உடம்பட்டு உடையராய்-உள்ளமொத்து அன்புடையராய், இல்லுள் - வீட்டில், ஊண் ஈத்து உண்பார் - உணவுகொடுத்து உண்பவர், மண் மேல் - உலகத்தில், பயின்று - உறவினருடன் அளாவி, வாழ்வார் - மகிழ்ச்சியோடு வாழ்வார்கள்.

(ப-பொ-ரை.) கடன்பட்டவர்களுக்கும், தம்மைக் காப்பவர் ஒருவரும் இல்லாதவர்களுக்கும், பொருளில்லாதவர்கட்கும், தங் கால் முடம்பட்டவர்க்கும், முதிர்ந்தவர்களுக்கும், பெற்றோர் முதலிய பெரியார்களில்லாதவர்க்கும் மனமியைந்து அன்புடையவர்களாய்த் தம் வீட்டில் உணவு கொடுப்பித்து உண்பவர்; பூமியின்மீது நால் வகைப் படைகளையுமுடைய மன்னர்களாய் மனைவிமக்களுடன் கூடி இன்பமுடன் வாழ்வார்கள்.

(க - து.) கடன்பட்டவர் முதலானவர்க்கு உணவுகொடுத்து உதவி செய்பவர், மன்னராய் இன்பம் மிக்கு வாழ்வார்.

காப்பு - காப்பவர்; தொழிலாகுபெயர் கைத்து, கையிலிருப்ப தென்பது பொருள்; கை, பகுதியெனவும், து ஒன்றன் படர்க்கை விகுதியெனவும், த் சந்தியெனவும் கொள்க. 'கால் முடம் பட்டா' ரென்பது சினைவினை முதலின்மே லேற்றி யுரைக்கப்பட்டது; காலெனவே இனம்பற்றிக் கைகளையும் உரைத்துக்கொள்க. மண் மேல் - மேல் ஏழனுருபு. "புண்பட்டார் போற்றுவா ரில்லாதார்" என்ற சிறுபஞ்சமூலச் செய்யுட் கருத்துடன் இச்செய்யுளை ஒப்பு நோக்குக. (50)

பார்ப்பார் பசித்தார் தவசிகள் பாலர்கள்
கார்ப்பார் தமையாதுங் காப்பிலார்—துப்பால
நிண்டாரா லெண்ணது நீத்தவர் மண்ணுண்டு
பண்டாரம் பற்றவாழ் வார்.

(இ - ள்.) பார்ப்பார் - அந்தணர், பசித்தார் - பசித்தவர், தவசிகள் - தவஞ்செய்கின்றவர், பாலர்கள் - குழந்தைகள், கார்ப்பார்-

பிறரால் வெறுக்கப்படுகின்றவர்கள், தமை காப்பு-தம்மைக் காத்துக் கொள்ளுதற்குரிய ஆதரவு, யாதும் இல்லார் - சிறிதும் இல்லாதவர்கள், தூப்பால நீண்டார் - அழுக்கற்ற நல்லொழுக்கத்தில் மிக்கவர்கள் என்பார்க்கு, எண்ணாது நீத்தவர் - பயன் கருதாமல் அவர் துன்பங்களை நீக்கியவர்கள், மண் ஆண்டு - உலகத்தை அரசாண்டு, பண்டாரம் பற்ற - செல்வம் தம்மைச் சூழ்ந்திருக்க, வாழ்வார் - இன்பத்துடன் வாழ்வார்கள்.

(ப-பொ-ரை) பார்ப்பாரும், பசித்தவர்களும், தவஞ்செய்கின்றவர்களும், பாலர்களும், உடம்பை வெறுக்கின்றவர்களும், தங்களைக் காத்தற்குரிய ஆதரவு ஒன்று மில்லாதவர்களும், தூய்மையாகிய தன்மையை யுடையனவாகிய அறநெறிகளில் மிக்கவர்களும் ஆகிய இவர்களுடைய துன்பங்களை யாதொரு பயனையும் விரும்பாமல் போக்கினவர்கள்; பூமியை ஆண்டு செல்வம் தம்மைச் சூழ்ந்திருக்க இன்புடன் வாழ்வார்கள்.

(க- து.) அந்தணர் முதலியோருடைய துன்பங்களைப் பயன் கருதாமல் நீக்கினவர்கள் செல்வராய் வாழ்வார்.

கார்த்தல் - உறைத்தல்; வெறுக்கப்படுதல். தமைக் காப்பு யாது மில்லார் என்க. தூப்பால வென்பது, 'தூய்மையான பான்மை யுடைய நெறிக' ளெனப் பொருள்படுதலின், இதனைப் பண்புத் தொகை யெனக் கொள்க. தூப்பாலவற்றிலென ஏழனுருபு விரித்துக்கொள்க. பயன் கருதாது நீத்தாரென்றற்கு 'எண்ணாது நீத்தா' ரென்றார். என்றலின், 'இரக்கத்தால் நீத்தா' ரென்பது பெறுதும். பண்டார மென்பது, நிதியறை. நீண்டார் என்பது நிண்டார் எனக் குறுகிற்று. **(54)**

ஈன்றாரீன் காற்றளர்வார் சூலார் குழவிகள்
மான்றார் வளியான் மயங்கினார்க்—காணாரென்
றூணீய்த் துயநோய் களைந்தார் பெருஞ்செல்வம்
காணீய்த்து வாழ்வார் கலந்து.

(இ - ள்.) ஈன்றார்க்கு - பிள்ளையைப் பெறுகின்றவர்க்கும், ஈன்கால் - பிள்ளையைப் பெறுகின்ற காலத்தில், தளர்வார்க்கு - வேதனைப் படுகின்றவர்க்கும், சூலார்க்கு - கருவுற்றிருக்கின்றவர்க்கும், குழவிக்கு - குழந்தைகளுக்கும், மான்றார்க்கு - அறிவு மயங்கினவர்களுக்கும், வளியால் மயங்கினார்க்கு - வாதநோயால் வருந்து

ஈன்றவர்க்கும், ஆனர் என்று - அவர்களைக் காப்பாற்றுதற்கு அமைந்தவர்களென்று பிறர் சொல்லும்படி, ஊண் ஈய்த்து - உணவு கொடுத்து, உறுநோய் களைந்தார் - அவர்களுக்கு உண்டான நோய்களை நீக்கியவர்கள், பெருஞ்செல்வம் ஈய்த்து - மிக்கபொருளை வறியார்க்குக் கொடுத்து, கலந்து வாழ்வார் - தம் உறவினர்களுடன் கூடி மகிழ்ச்சியாய் வாழ்வார்கள்.

(ப. போ-ரை.) ஈன்றவர்கட்கும், ஈனுங்காலத்து நோயாற்றளர்வார், சூலையுடையார், பிள்ளைகள், பித்தேறினர், வாதநோயாலறிவு கெட்டார், ஓம்புதற் கமைந்தாரென் றூணுதவி யுறுநோயைக் களைந்தார்; பிறர்க்குத் தனங்களை யீய்ந்து பெருஞ் செல்வங்களை நுகர்ந்து வாழ்வார்.

(க - து.) ஈன்றார் முதலானவர்களுக்கு உணவு கொடுத்தல், நோய் நீக்குதல் முதலான அறச்செயல்களைச் செய்தல் வேண்டும்.

ஈன்கால், வினைத்தொகை; மான்றார், மால் பகுதி. வளி, வாதமென்னும் பொருட்டாதலை, "வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று" என்னுந் திருக்குறளுக்கு ஆசிரியர் பரிமேலழகருரைத்த உரையா னறிக. வளி, காரண வாகுபெயர். ஆனர், ஆனவர்; ஆவது - துணையானவரென்க. என் றென்னுஞ் செய்தெனெச்சத்தைச் செயவெனெச்சமாய்த் திரித்துக்கொள்க. ஈய்த்தென்பதில், யகரமெய் விரித்தல் விகாரம். (55)

தளையாளர் தாப்பாளர் தாழ்ந்தவர் பெண்டீ
ருளையாள ரூணொன்று மில்லார்—கிளைஞராய்
மாவலந்த நோக்கினா யூணீய்ந்தார் மாக்கடல்சூழ்
காவலந்தீ வாள்வாரே நன்கு.

(இ - ள்.) மா அலர்ந்த - மான்கள் மயங்குதற்கு ஏதுவாகிய, நோக்கினாய் - பார்வையையுடைய பெண்ணே! தளையாளர் - தாம் செய்த குற்றத்திற்காகக் காலில் தளையிடப்பட்டவர்கள், தாப்பாளர் - ஒறுக்கப்பட்டு நைகின்றவர்கள், தாழ்ந்தவர் - மேல்நிலையிலிருந்து முன் வினையினால் தாழ்வடைந்தவர்கள், பெண்டீர் - பெண்மக்கள், உளையாளர் - இல்லாமை, நோய் முதலியவற்றால் வருந்துதலை யுடையவர்கள், ஊண் ஒன்றும் இல்லார் - சாப்பாடு சிறிதும் இல்லாதவர்கள் என்பார்க்கு, கிளைஞராய் - உறவினர்போலாகி, ஈய்ந்தார் - உணவு கொடுத்தவர்கள், மா கடல்சூழ் - பெரிய கடல் சூழ்ந்த, நாவலந்தீவு -

இவ்விந்திய நாடு முழுமையும், நன்கு ஆள்வார் - நன்ருய் அரசாட்சி செய்வார்கள்.

(ப. போ--ரை.) தலையீடுண்டார், தாப்பாளர், புலையர், பெண்டுகள், பிணியாலுழன்ருர், வறியர் என்றிப் பெற்றிப்பட்டார்க்குக் கிளைஞரா யூணீய்ந்தார்; மானைப் பிணித்த நோக்கையுடையாய்! பெரிய கடல் சூழ்ந்த மண்ணையாள்வார்.

(கு - து.) தலையாளர் முதலியவர்களுக்கு உணவு கொடுத்தல் அறமாம்.

மாவலந்த என்பதை மானை வருத்துகின்ற எனலும், மாவடுவின் பிளவை வென்ற எனலுமாம்.

தாப்பு, புவ்விகுதித் தொழிற்பெயர்; தாப்பாளர் தாக்கலுடையவர்கள்; ஆவது அடித்தும் உதைத்தும் ஒறுக்கப்பட்டவர்களென்பது, தாம்பு + ஆளர் என்று பிரித்துக் கயிற்ருற் கட்டுண்டவர் என்க. பெண் மக்கள் பார்வையைக் கண்டு அவர்களைத் தம்மினம் போலுமென மான்கள் மயங்கினவென்றற்கு, 'மாவலந்த நோக்கிஞ' யென்ருர். உலை - முதனிலைத்தொழிற் பெயர். (56)

கருஞ்சிரங்கு வெண்டொழுநோய் கல்வளி காயும்
பெருஞ்சிரங்கு பேர்வயிற்றுத் தீயார்க்—கருஞ்சிரம
மாற்றியூ ணீத்தவை தீர்த்தா ரரசராய்ப்
போற்றியூ ணுண்பார் புரந்து.

(இ - ள்.) கரும்சிரங்கு நோய் - கொடிய சிரங்கு நோயும், வெள்தொழு நோய் - வெள்ளைக்குட்ட நோயும், கல்நோய் - கல்லடைப்பு நோயும், வளிநோய் - வாத நோயும், காயும் - வருத்துகின்ற, பெரும் சிரங்குநோய் - கழலை நோயும், பேர்வயிற்றுத் தீ நோயார்க்கு - பெரிய வயிற்றெரிச்சல் நோயுமாகிய இவற்றை யுடையார்க்கு, அரும் சிரமம் - அவர்களது பொறுத்தற்கரிய துன்பத்தை, ஆற்றி - தணித்து, ஊண் ஈந்து - அவர்களுக்கு உணவைக் கொடுத்து, அவை தீர்த்தார் - அந்நோய்களை நீக்கியவர்கள், அரசராய் போற்றி - மன்னவராய் யாவராலும் போற்றப்பட்டு, புரந்து உண்பார் - உலகாண்டு வாழ்வார்.

(ப-போ-ரை.) கருஞ்சிரங்கும், வெள்ளிய தொழுநோயும், கல்லெரிப்பும், வாதமும், காய்ந்திடர் செய்யுங் கழலையும், பெருவயிற்

றப் பெருந்தியு மென இவ் ஆறு திறத்தாராகிய பிணியுடையார்க்கு மரிய வருத்தத்தைத் தவிர்த் தூணீய்ந் தந்நோய்களைத் தீர்த்தாரே; பின் பரசராய்ப். பிறந் துலகினைக் காத்து விரும்பிய நுகர்ச்சியை நுகர் வார்.

(க - து.) நோயாளர்க்கு நோய் நீக்கலும் உணவு கொடுத் தலும் வேண்டும்.

கருமை, கொடுமை; "கருவில் ஒச்சிய" (பெரும்பாண், எசு) என்னும் பெரும்பாணாற்றுப்படையில் இப்பொருள் காண்க. நோய் என்பதைப் பிற விடங்களினுங் கூட்டுக. போற்றி, செயப்பாட்டு வினைப்பொருளது. (57)

காமாடார் காமியார் கல்லா ரினஞ்சேரா
ராமாடா ராய்ந்தார் நெறிநின்று—தாமாடா
தேற்றாரை யின்புற வீய்ந்தார்முன் னிம்மையான்
மாற்றாரை மாற்றி வாழ்வார்.

(இ - ள்.) முன் - முற்பிறப்பில், காம் ஆடார் - காமத்தை நுகராமல், காமியார் - பிறர் பொருளை விரும்பாமல், கல்லார் இனம் சேரார் - படிக்காதவர்கள் கூட்டத்தைச் சேராமல், ஆம் ஆடார் - நீரில் விளையாடாமல், ஆய்ந்தார் நெறிநின்று - பெரியோர்களின் ஆராய்ச்சி நெறிநின்று, தாம் ஆடாது - தாம் வழுவாமல் ஒழுகி, ஏற் றாரை - தம்மை அண்டி இரப்பவர்களுக்கு, இன்புற ஈய்ந்தார் - அவர்கள் மகிழ்ச்சி யடையும்படி கொடுத்தவர்களே, இம்மையான் - இப்பிறப்பில், மாற்றாரை மாற்றி - பகைவர்களைப் புறந்தரச் செய்து, வாழ்வார் - அரசர்களாய் வாழ்பவராவார்கள்.

(ப. பொ-ரை.) காமநுகராது, பொருளின்மேற் காதலி யாது, கல்லாரினஞ் சேராது, நீரில் விளையாடாது, கற்றார் நிற்குநெறி யின்கணின்று, தாம் வழுவா திரந் தேற்றாரை யின்புறும் வகை முற் பிறப்பின்க ணீய்ந்தார் இப்பிறப்பின்கண் பகைவரை வென்றரசராய் வாழ்வார்.

(க - து.) முற்பிறப்பில் நல்லொழுக்கத்தினின்று பிறர்க் குதவி செய்பவர்களே, இப்பிறப்பில் அரசர்களாய் வாழ்கின்றவ ராவார்கள். காமம், கடைக்குறை; ஆம், நீர்; முன்-ஆகுபெயர். (58)

வணங்கி வழியொழுகி மாண்டார் சொற்கொண்டு
நுணங்கிய நூனோக்கு நுழையா—விணங்கிய
பானோக்கி வாழ்வான் பழியில்லா மன்னனாய்
நூனோக்கி வாழ்வா னுனித்து.

(இ - ள்.) வணங்கி - வணக்க முடையவர்களாய், வழி ஒழுகி - நல்வழியிலே நடந்து, மாண்டார் சொல் கொண்டு-சான்றோ ரறிவுரைகளை மேற்கொண்டு, நுணங்கிய நூல் - நுட்பமான அறிவு நூல்களை, நோக்கி - ஆராய்ந்து, நுழையா - அந்நூற்பொருள்களில் தன் அறிவைச் செலுத்தி, இணங்கிய பால் நோக்கி - பொருத்தமான பகுதிகளை ஆராய்ந்து, வாழ்வான் - அவற்றின்படி வாழ்கின்றவன், பழி இல்லா மன்னனாய் - வடுவில்லா வேந்தனாய், நூல் நுனித்து நோக்கி - அறிவு நூல்களையும் நுட்பமாய் ஆய்ந்துணர்ந்து, வாழ்வான் - பெருவாழ்வில் வைகுவான்.

(ப-பொ-ரை.) பிறர்க்குப் பணிந்து, நெறியே யொழுகி, மாட்சிமைப்பட்டார் சொற்களை யுகந்துகொண்டு, நுண்ணிய நூல்களை யோதி, நுண்ணிதாக வறிந்து பொருந்திய பான்மையை நோக்கி யொழுகுவான், குற்றமில்லா வரசனாய் நுண்ணிய நூல்களை யறிந்து மறுமையின்கண் வாழ்வான்.

(க - து.) இம்மையில் வணக்கமும், ஒழுக்கமும், சான்றோர் மதிப்பும், ஆராய்ச்சியும் உடையவன்; மறுமையில் இக்கல்வியுடன் பொருளும் ஒருங்கெய்தி வாழ்வான்.

நுணங்கலும் நுனித்தலும் நுட்பமாத லெனக. நுண்ணென்பதும் நுனியென்பதும் முறையே அவற்றிற்குப் பகுதிகளாம். நுணங்கி யாராயவேண்டிய பொருளை நுணங்கிய வென்றது; காரியத்தைக் காரணமாகக் கூறிய உபகார வழக்கு. (59)

பெருமை புகழறம் பேணாமை சீற்றம்
அருமைநூல் சால்பில்லா ர் சாரி—னிருமைக்கும்
பாவம் பழிபகை சாக்காடே கேடச்சம்
சாபம்போற் சாருஞ் சலித்து.

(இ - ள்.) பெருமை - பெரிய நிலைமையும், புகழ் - புகழும், அறம் - அறமும், சீற்றம் பேணாமை - சினத்தை விரும்பாமையும், அருமைநூல் - அரிய நூலுணர்ச்சியும், சால்பு - பெருந்தன்மையும்,

இல்லார் - இல்லாதவர்களை, சாரின் - சேர்ந்தால், இருமைக்கும் - இம்மை மறுமை யிரண்டிலும், பாவம் - தீவினையும், பழி - பழியும், பகை - பகையும், சாக்காடு - சாவும், கேடு - பொருளழிவும், அச்சம் - அச்சமும், சாபம்போல் - சான்றோர்கள் இடுகின்ற ஆணை மொழியைப்போல், சலித்து சாரும் - தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்போல் வந்து சேரும்.

(ப - போ - ரை.) பெருமையும், புகழும், அறம் பேணாத சினமும், அருமை நூலும், சால்புக் குணமுமில்லார் சாரின், இம்மை மறுமையென்னு மிரண்டிற்கும் பாவமும், பழியும், பகையும், சாக்காடும், கேடும், அச்சமு மென்னு மிவ் ஆறு திறமு முனிவராற் சாபமிட்டாற்போலச் சென்று சாரும் வெகுண்டு.

(க - து.) கீழோரைச் சார்ந்தால் பழி பாவம் முதலியன வந்தெய்தும்.

சீற்றம் பேணாமை யென்று கொள்க. 'சாபம் போல்' என்றார் கட்டாயஞ் சாருமென்றற்கு. சலித்தென்றார், நல்லன வெல்லாங் கழித்துத் தீயன வெல்லாம் தெரிந்தெடுத்தாற்போல் திரண்டு சேருமென்றற்கு. சாக்காடே என்பதிலுள்ள ஏகாரத்தைச் சாப முதலிய மூன்றனோடும் பின்னுள்ள கேடுமுதலிய இரண்டனோடும் கூட்டுக. "இல்லார்ச் சாரின்" என்பது பாடமாயின் இல்லாரை ஒருவன் சார்ந்தால் அவனைப் பழி முதலிய அவ் ஆறு திறத்தனவும் சாரும் என்க. (60)

ஆர்வமே செற்றங் கதமே யறையுங்கால்
ஓர்வமே செய்யு முலோபமே—சீர்சாலா
மானமே மாய வுயிர்க்கூன மேன்னுமே
ஊனமே தீர்ந்தவ ரோத்து

(இ - ள்.) அறையுங்கால் - சொல்லுமிடத்து, ஊனம் தீர்ந்தவர் - குற்றமற்ற சான்றோர்களுடைய, ஓத்து - அறிவுநூல்கள், ஆர்வம் - அவாவும், செற்றம் - பகையும், கதம் - சினமும், ஓர்வம் - ஒருபாற் சார்தலும், செய்யும் உலோபம் - மேற்கொள்ளப்படும் ஈயாத்தன்மையும், சீர்சாலா - சிறப்பு நிரம்பாத, மானம் - பெருமையும் என்பன, மாய உயிர்க்கு - நிலையாத மாந்தர்க்கு, ஊனமே - கேடு தருவனவேயாம், என்னும் - என்று சொல்லும்.

(ப-போ-ரை.) சுற்றத்தார்மே லன்பும், செற்றமும், கோபமும் சொல்லுங்காற் பாங்கோடுதலும், உள்ளத்தாற் செய்யப்படு

மூலோபமும், சீர் நிரம்பாத மானமு மென்று சொல்லப்பட்ட ஆறு திறமு மாயத்தையுடைய வுயிர்கட்குக் குற்றமென்று சொல்லும் குற்றந்தீர்ந்தார் சொல்லிய நூல்கள்.

(க - து.) அவா முதலியன தீது தருமென்று அறிவு நூல்கள் கூறும்.

எகாரம், எண். ஓர்வம், ஓரம், ஒருபாற்சார்தல், பாங்கோடுதல். உலோபம் - ஈயாத்தன்மை; என்றுமே, ஊனமே யென்பவற்றில் எகாரம் அசை. உயிர் - மாந்தர். (61)

கூத்தும் விழவு மணமுங் கொலைக்களமு
மார்த்த முனையுள்ளும் வேறிடத்தும்—ஓத்தும்
ஒழுக்கு முடையவர் செல்லாரே செல்லின்
இழுக்கு மிழவுந் தரும்.

(இ - ள்.) ஓத்தும் ஒழுக்கும் உடையவர் - கல்வியும் அதற்குத்தக ஒழுக்கமும் உடைய சான்றோர்கள், கூத்தும் - கூத்தாடு மிடத்திலும், விழவு - திருவிழா நடக்குமிடத்திலும், மணம் - திருமணம் நிகழுமிடத்திலும், கொலைக்களமும் - கொலை பயிலு மிடத்திலும், ஆர்த்த முனையுள்ளும் - ஆரவாரிக்கும் போர்க்களத்திலும், வேறு இடத்தும் - இவற்றைப் போன்ற வேறிடங்களிலும், செல்லார் - போகார், செல்லின் - அங்ஙனம் போவார்களாயின், இழுக்கும் இழவும் தரும் - அவர்களுக்குத் தாழ்வையும் பொருளழிவையுங் கொடுக்கும்.

(ப-போ-ரை.) கூத்தாடு மிடத்தும், விழாச் செய்யுமிடத்தும், மணஞ் செய்யுமிடத்தும் ஆர்த்த போர்க்களத்தும், பகைவரிடத்தும், இதுபோலும் வேறிடத்தும் ஒழுக்கமுடையவர் செல்லார். செல்வராயின் உயிர்க்கிடையூறும் பொருளிழவுந் தரும்.

(க - து.) கூத்தாடுமிடம் முதலியவற்றிற்குச் செல்லுதல் கீழ்மைத் தன்மையையும் பொருளழிவையும் உண்டாக்கும்.

முனையுள்ளும் என்பதிலுள்ள உள் ஏழனுருபு; இதனை இதன் முன்னுள்ள மற்றைய நான்கனோடுங் கூட்டுக. ஒத்து, ஓது என்னும் முதனிலையின் திரிபு. இது தொழிலாகுபெயராய் ஈண்டுக் கல்வியை யுணர்த்திற்று. கூத்து முதலாயினவற்றிற்கும் உள்ளென்னும் ஏழனுருபு வருவித்துரைக்க. செல்லுதல் இழுக்கும் இழவும் தரு

மென்க. ஆர்தல் - கட்டுதல். உம் - எண்ணுப் பொருளன. இழுக்கு - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். (62)

ஊணொடு கூறை யெழுத்தாணி புத்தகம்
பேணொடு மெண்ணு மெழுத்திவை—மாணொடு
கேட்டெழுதி யோதிவாழ் வார்க்கீய்ந்தா ரிம்மையான்
வேட்டெழுத வாழ்வார் விரிந்து.

(இ-ள்.) இம்மையான் - இப்பிறப்பில், வேட்டு எழுத - புலவர் பெருமக்கள் தமது வரலாற்றை விரும்பி யெழுத, விரிந்து - வாழ்வு பெருகி, வாழ்வார் - வாழ்கின்றவர்கள், பேணொடும் - விருப்பத்தோடும், மாணொடும் - மாட்சிமைப்பட்ட நல்லியல்பு நற்செயல்களோடும், எண்ணும் - கணக்கும், எழுத்தும் - இலக்கணமுமாகிய, இவைகேட்டு - இவற்றை ஆசிரியர்களிடத்தில் பாடங்கேட்டு, எழுதி - ஏட்டில் எழுதியும், ஓதி - படித்தும், வாழ்வார்க்கு - வாழ்கின்ற மாணக்கர்களுக்கு, ஊணொடு - உணவோடு, கூறை - உடையும், எழுத்தாணி - எழுத்தாணியும், புத்தகம் - சுவடியும், ஈய்ந்தார் - தமது முற்பிறப்பிற் கொடுத்துதவினவர்களே யாவர்.

(ப-பொ-ரை.) ஊணும், ஆடையும், எழுத்தாணியும், பொத்தகமும் என்கின்ற நான்கினையும், விருப்பத்துடனே யெண்ணும், எழுத்து மென்னு மவற்றையு மாணக்கர் தொழிலினாற் கேட்டெழுதி யோதி வாழ்வார், முற்பிறப்பின்கட் கொடுத்தா ரிப்பிறப்பின்க ணுலகத்தார் விரும்பித் தம தாணை விரிந்தெழுத மன்னராய் வாழ்கின்றார்.

(க - து.) ஊக்கத்தோடு கற்கும் மாணக்கர்களுக்கு ஊண் உடை முதலியன கொடுத்துதவுகின்றவர்கள் செல்வராய் வாழ்வர்.

ஒடு, உடனிகழ்ச்சிப் பொருளன. மாண் - மாட்சிமை, ஈண்டு மாணக்கர்க்குரிய தொழில்கள். மாணக்கர்க்குரிய மாட்சிமையாவன - தலை மாணக்கர்க்குரிய நல்லியல்புகளும், 'பொழுதொடு செல்லல்' முதலான நற்செயல்களுமென்க. இவை தம்மை யெல்லாம்,

"அன்னங் கிளியே நன்னிற நெய்யரி
யானை யானே றென்றிவை போலக்
கூறிக் கொள்ப குணமாண் டோரே."

'கோடன் மரபு கூறுங் காலைப்
பொழுதொடு சென்று வழிபடன் முனியான்
முன்னும் பின்னு மிரவினும் பகலினு
மகலா னாகி யன்பொடு கெழீஇக்
குணத்தொடு பழகிக் குறிப்பின் வழிநின்
ருசற வுணர்ந்தோன் வாவென வந்தாங்
கிருவென விருந்தே டவிழென வவிழ்த்துச்
சொல்லெனச் சொல்லிச் செல்லெனச் சென்று
பருகுவ னன்ன வார்வத்த னாகிச்
சித்திரப் பாவையி னத்தக வடங்கிச்
செவிவா யாக நெஞ்சுகள னாகக்
கேட்டவை கேட்டவை வல்ல னாகிப்
போற்றிக் கோட லதனது பண்பே."

என்னும் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியரின் தொல்காப்பியப் பாயிர விருத்தி மேற்கோணூற்பாக்களால் நன்கறியற்பாலன. இம்மையான் - உருபு மயக்கம். (63)

உயர்ந்தான் றலைவனென் றொப்புடைத் தானோக்கி
உயர்ந்தா னூலோதி யோடுங்கி—உயர்ந்தான்
அருந்தவ மாற்றச் செயின்வீடா மென்றார்
பெருந்தவஞ் செய்தார் பெரிது.

(இ - ள்.) பெருந் தவம் - அரிய தவத்தை, பெரிது செய்தார்- மிகவும் முயன்று ஆற்றிய சான்றோர், ஒப்புடைத்தால் நோக்கி - தக்க முறையில் ஆராய்ந்து, உயர்ந்தான் - எல்லா வகைகளிலும் இயல் பாகவே உயர்ந்திருப்பவன், தலைவன் என்று-கடவுளென் றுணர்ந்து, உயர்ந்தான் நூல் - அக்கடவுளியல்பைப் பற்றிய அறிவு நூல்களை, ஓதி ஒடுங்கி - கற்று அடங்கி, உயர்ந்தான் அருந்தவம் - அவ்விறை வனை நோக்கிய அரிய தவங்களை, ஆற்ற செயின் - மிகுதியும் செய்வா னாயின், வீடு ஆம் - அவனுக்கு வீடுபேறுண்டாகும், என்றார் - என்று அறிவுறுத்தருளினர்.

(ப-பொ-ரை.) எல்லாரினுமுயர்ந்தவன் றலைவனாவானென் றுள்ளங்கொண்டு, மாற்றவர்க்குச் சொன்ன நன்மையானே யொக்க வாராய்ந்து, உயர்ந்தவனாற் சொல்லப்பட்ட வாகமத்தை யோதி, அவ் வாகமத்திற் சொன்ன வகையானே யடக்க முடையனாய், அவ்வுயர்ந்

தவன் சொல்லிய வரிய தவத்தை மிகவுஞ் செய்தால், பிறப்பில்லாத வீடாமென்று சொல்லினர், மிகவும் பெருந் தவஞ்செய்தார்.

(க - து.) கடவுணெறியி லொழுகுவார்க்கே வீடுபேறுண் டாகுமென்பது சான்றோர் கருத்து.

ஒப்புடைத்து, இஃது ஒரு சொன்னீர்மைத்தாகலின், குறிப்பு வினையாலணையும் பெயரென்க. கடவுள் தெளிந்து அவனைப் பாராட்டும் அறிவு நூல்களை ஓதியடங்கி அவனுக்குத் தவஞ்செய்வார் வீடடைவா ரென்பது பொருள். 'உயர்ந்தா னருந்தவ' மென்ற விடத்து இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் விரித்துரைத்துக் கொள்க. வீடு - முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். அறிவு நூல் களை யறிதலும், அறிந்தாங்கு அடங்கி நிற்றலும் அருந்தவ மியற்றலும் ஒன்றினொன் றருமையாதல் நோக்கி ஓதி யொடுங்கி யருந்தவஞ் செயின், என்றார். (64)

காலனா ரீட றுத்தல் காண்குறின் முற்றுணர்ந்த
பாலனார் நூலமர்ந்து பாராது—வாலிதா
ஊறுபா டில்லா வுயர்தவந் தான்புரியின்
ஏறுமோ மேலுலக மோர்ந்து.

(இ - ள்.) காலனார் ஈடு அறுத்தல் - கூற்றுவன் வலிமையை நீக்குதற்குரிய வழியை, காண்குறின் - அரிய விரும்பினால், முற்றுணர்ந்த பாலனார் - முற்றுமுணர்ந்த வகைமையையுடைய ஆண்டவனுடைய, நூல் அமர்ந்து - நூல்களை விரும்பிக் கற்று, பாராது - வருத்தம் நோக்காது, வாலிதா - தூய்மை யுடையதாக, ஊறுபாடு இல்லா - கெடுதியில்லாத, உயர்தவம் - சிறந்த தவத்தினை, ஓர்ந்து புரியின் - திருவருளுணர்ந்து ஒருவன் செய்வானாயின், மேல் உலகம் ஏறும் - மேலான வீடுபேற்றுலகத்திற் செல்வான்.

(ப.போ-ரை.) காலனாது வலியை யறுத்துப் பிறப்பறுக்கலுறின் முற்றுணர்ந்த தன்மையாரையு மவராற் சொல்லப்பட்ட வாகமத்தையும் விரும்பி யரிதென்று பாரா தூறு பாடில்லாத வுயர்ந்த தவத்தை யொருவன் செய்வானாயின் வீட்டுலகத்தின்க ணேறு மேனோக்கி.

(க - து.) ஆண்டவ னறிவுநூல்களை யோதித் தவஞ்செய்வார் வீடுபேறடைவர்.

காலனார், விகுதிமேல் விகுதி உயர்வு கருதி வந்தது. ஈடு - வலிமை மேலது. காண்குறின், கு எழுத்துப் பேறு 'உறு, படு' வென்னும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர்கள் புணர்ந்து ஒரு சொற்றன் மைப்பட்டுக் கெடுதி யென்னும் பொருளுணர்த்தின. ஆம் - அசை. உயர்தவம் - உயர்வாகிய தவம், பண்புத் தொகை. (65)

போய்தீர் புலவர் பொருள்புரிந் தாராய்ந்த
மைதீ ருயர்கதியின் மாண்புரைப்பின்—மைதீர்
சுடரின்று சொல்லின்று மாறின்று சோர்வின்
றிடரின் றினிதுயிலு மின்று.

(இ - ள்.) பொய்தீர் புலவர் - பொய்மை நீங்கிய புலவர்கள், பொருள் புரிந்து ஆராய்ந்த - மெய்ப்பொருள் விரும்பி யாராய்ந்த, மைதீர் உயர் கதியின் - குற்ற மற்ற வீடுபேற்றின், மாண்பு உரைப் பின் - மாட்சிமையைச் சொல்லு மிடத்து, மைதீர் சுடர் இன்று - அங்கு இருள் கெடுக்கும் ஞாயிறு இல்லை, சொல் இன்று - பேச்சு இல்லை, மாறு இன்று - நிலை மாறுதல் இல்லை, சோர்வு இன்று - தளர்ச்சியில்லை. இடர் இன்று - துன்பம் இல்லை. இனிது துயி லும் இன்று - இனிய தூக்கமும் இல்லை.

(ப-பொ-ரை.) பொய்தீர்ந்த வறிவுடையார் பொருளாக விரும்பி யாராய்ந்த குற்றந்தீர்ந்த வீட்டுலகின் மாட்சிமையை யுரைப் போமாயின், ஒளியில்லை, உரையில்லை, மாறுபாடில்லை, கேடில்லை, துன்பமில்லை, இனிய துயிலு மில்லை.

(க - து.) வீடுபேற்றிற் பகலிரவு முதலாயின இல்லை யென்க.

பொருள், மெய்ம்மை; 'பொருளுரை' யென்னும் மணி மேகலையிற்போல வென்க. சுடரின்றென்பது, பகலில்லை யென்றபடி; எனவே அருத்தாபத்தியால் இரவில்லையென்பது முத லாயினவுங் கொள்க. இனிது துயிலு மென்பது ஈறுகெட்டுப் புணர்ந்தது. இச்செய்யுள் வீடுபேற்றிலக்கணத்தை நன்கெடுத் துரைத்ததென்க.

"பொய்யில் புலவர் புரிந்துறை மேலுலகம்
ஐயமொன் றின்றி யறிந்துரைப்பின்—வெய்ய
பகலின் றிரவின்று பற்றின்று துற்றின்
றிகலின் றிளிவரவு மின்று"

என்னும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலைப் பாட்டு இங்கு நினைவு கூறற்பாலது. (66)

கூரம்பு வெம்மண லீர்மணி தூய்கலும்
ஈரும் புகையிரு ளோடிருணூல்—ஆராய்ந்
தழிகதி யிம்முறையா ணன்று ரறைந்தார்
இழிகதி யிம்முறையா னேழு.

(இ - ள்.) கூர் அம்பு - கூரான அம்புகள் எய்யும் இடமும், வெம்மணல் - சூடான மணல் நிறைந்த இடமும், ஈர்மணி - மிகவுங் குளிர்ச்சியான மணிகள் உருளுமிடமுங், தூங்கலும் - தூக்கம்போல் மயக்கம் வருவிக்குமிடமும், ஈரும் புகை - உயிர்களை வருத்துகின்ற புகை கலந்த இடமும், இருளோடு - சிறிது இருள் பரவிய இடமும், இருள் - பேரிருள் சூழ்ந்த இடமுமென, இம்முறையான் - இவ்வகைப்பட்ட, இழி கதி எழு - குற்றஞ்செய்த உயிர்கள் இறங்கும் எழு தீக்குழிகளை, நூல் ஆராய்ந்து - அறிவு நூல்களை ஆராய்ந்து, அழிகதி ஆன்றார் - உயிர்கள் அழிதற்கு ஏதுவான இந்நரகங்களினின்றும் பிழைத்த சான்றோர்கள், இம்முறையான் - இம்முறைமைப்படி, அறைந்தார்-கூறினார்கள்.

(ப-பொ-ரை.) கூரிய வம்பும், வெம்மணலும் குளிர்ந்த மணியு, மொழுகியவன்று மீரத்தக்க புகையு, மிருளிலிருளு மென நூலால் நிரம்பினர் ஆயி னழியுங் கதிகளிம் முறையினின்று மொழிந்த வருந்தவர் சொல்லினு ரிழிகதியாகிய நரகங்க ளிம் முறையானேழாக.

(க - து.) அம்புள்ள இடம் முதலாகத் தீவாய்க் குழிகள் எழென்ப.

அம்பு முதலியன எழும் தானிஆகுபெயர்களெனக. உம்மை எண். இருளோடு, இருளென்றவிடத்து ஒடு அவ்விரண்டின் வேற்றுமையைக் காட்டிப் பிரித்தற்கு வந்தது. அழி கதியும் இழி கதியும் வினைத்தொகைகள். ஆன்றார் - அகன்றார் என்பதன் மரூஉ. (67)

காதல் பொருள்கொடுத்த லின்சொற் புணர்வுவத்தல்
நோதற் பிரிவிற் கவறலே—ஓதலின்
அன்புடையார்க் குள்ளன வாறு குணமாக
மேன்புடையார் வைத்தார் விரித்து.

(இ - ள்.) சாதல்-நண்பர்கள் இறந்தவிடத்துத் தாமும் பிரிவாற்றாது இறத்தலும், பொருள் கொடுத்தல் - அவர்களுக்கு இல்லாமை வந்தபோது பொருள்கள் உதவிசெய்தலும், இன்சொல் - இன்சொல் கூறுதலும், புணர்வு உவத்தல் - அவர்களுடன் கூடியிருத்தலை விரும்புதலும், நோதல் - அவர்கள் வருந்தும்போது தாமும் வருந்துதலும், பிரிவில் கவறலே - அவர்கள் பிரியுங்காலத்தில் உள்ளங் கலங்குதலுமான, ஆறு குணம் - இந்த ஆறு இயல்புகளும், அன்பு உடையார்க்கு - மெய்யன்புடைய உண்மையான நண்பர்களுக்கு, உள்ளனவாக ஓதலின் - இருப்பனவாகச் சான்றோர் கூறுதலால, மென்புடையார் - மென்மை மிக்க புலவர்கள், விரித்துவைத்தார் - தம் நூல்களில் இங்ஙனமே விளக்கிவைத்தார்கள்.

(ப - போ - ரை.) சாவிற்சாதலும், பொருள் கொடுத்தலும், இன்சொற் சொல்லுதலும், புணர்ச்சி விரும்புதலும், நோவில் நோதலும், பிரிவின் கலங்குதலுமெனு மிவ்வாறு குணமும் நீங்காத வன்புடையார்க் குள்ளனவாக மெல்லிய திறப்பாட்டை யுடையார் விரித்துரைத்துவைத்தார்.

(க - து.) சாவின் சாதல் முதலியன உள்ளன்புடையார் செயல்களாம்.

ஓதலின் என்பதில் இன் சாரியை ; ஆல் உருபு தொக்கதென்க. மென்புடையார் எனப் பொதுப்படக் கூறினமையின் அன்புடைய நாயகன் நாயகிக்கும் கொள்க. (68)

எடுத்தன் முடக்க னிமிர்த்த னிலையே
படுத்தலோ டாடல் பகரின்—அடுத்துயிர்
ஆறு தொழிலென் றறைந்தா ருயர்ந்தவர்
வேறு தொழிலாய் விரித்து.

(இ - ள்.) உயிர் அடுத்த - உடம்பெடுத்த உயிர்களைச் சார்ந்த, தொழில் பகரின் - தொழில்களைச் சொல்லுமிடத்து, எடுத்தல்-உறுப்புக்களை யெடுத்தலும், முடக்கல் - அவற்றை முடக்குதலும், நிமிர்த்தல் - நிமிரச் செய்தலும், நிலை - நிலைக்கச் செய்தலும், படுத்தலோடு - படுத்தலும், ஆடல்-ஆடலுமாகிய, ஆறு என்று - ஆறுகுமென, உயர்ந்தவர் - அறிவிற் சிறந்தவர்கள், வேறு தொழில் ஆய் - வேறு வேறு தொழில்களாக, விரித்து அறைந்தார் - விளக்கிக் கூறினார்கள்.

(ப-பொ-ரை.) உறுப்பினை யெடுத்து முடக்கலும், நிமிர்த்தலும், நிற்றலும், இடத்தலும், ஆடுதலுமெனத்தொழி லாறுவகைப் படும். பகர்வேமாயி னித்தொழில்களை யடுத்துயிர் தனது வருத்த முறுந் தொழிலென்றவற்றை யறிந்தார் சொன்னாரொன்றொன்றனோடு வேறுபட்ட தொழிலாக விரித்து.

(க - து.) உயிர்களை எடுத்தல் முதலாயின; உடம்பெடுத்த உயிர்களின் தொழில்களென்க.

அடுத்துயிர் என்பதில் அகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. எடுத்தல் முதலிய நான்கு தொழில்களை மட்டும் உறுப்புகட்கென்று உணர்ந்துகொள்க. (69)

ஐயமே பிச்சை யருந்தவர்க் கூணுடை
ஐயமே யின்றி யறிந்தீந்தான்—வையமும்
வானும் வரிசையாற் றானாளு நாளுமே
யீனமே யின்றி யினிது.

(இ - ள்.) ஐயம் - ஐயமும், பிச்சை - பிச்சையும், அருந்தவர்க்கு - அரிய முயற்சியை யுடையவர்களுக்கு, ஊண் - உணவும், ஆடை - ஆடையுமாகிய இவற்றை, ஐயம் இன்றி - ஐயுறவு இல்லாமல், அறிந்து ஈந்தான் - அவரவ ரியல்புணர்ந்து கொடுத்தவன், வையமும் வானும் - இம் மண்ணுலகத்தையும் வானுலகத்தையும், நாளும் - எந்நாளும், ஈனம் இன்றி - குறைவில்லாமல், வரிசையான் இனிது ஆளும் - முறைமையோடு நன்றாய் அரசாள்வான்.

(ப-பொ-ரை.) இரந்தவர்க் கையமும், பிச்சையும், அருந்தவர்க்கூணு, முடையில்லாதார்க் குடையு மென்றிந் நான்கினையுங் கொடைப்பயன்களை யறிந் தையமின்றித் துணிந்து கொடுத்தான்; வையத்தையும் வானத்தையு முறைமையானே நாடோறுமாளுங் குறைவின் றி யினிதாக.

(க - து.) ஐயம் முதலியவற்றை இயல்பறிந்து கொடுப்பவன் இம்மை மறுமை நலங்களை யெய்துவான்.

ஏற்போர்க் கிடுவது ஐயமெனவும், துறவோர் முதலியோர்க் கிடுவது பிச்சையெனவுங் கொள்க. தான், அசை; நாளுமென்னும் உம்மை முற்று. (70)

நடப்பார்க்கூ ணல்ல பொறைதாங்கி னார்க்கூண்
கிடப்பார்க்கூண் கேளிர்க்கூண் கேடின்—றுடற்சார்ந்த
வானகத்தார்க் கூணே மறுதலையார்க் கூணமைத்தான்
தானகத்தே வாழ்வான் றக.

(இ - ள்.) நடப்பார்க்கு ஊண் - வழி நடப்பவர்க்கு உணவும், நல்ல பொறை - மிக்க சுமையை, தாங்கினார்க்கு ஊண் - தாங்கிக் களைத்தவர்க்கு உணவும், கிடப்பார்க்கு ஊண் - நோயிற்கிடப்பவர்க்கு உணவும், கேளிர்க்கு ஊண் - உறவினர்க்கு உணவும், உடல் சார்ந்த - தன் உடம்பைச் சார்ந்த, வானகத்தார்க்கு ஊண் - வானுலகிலுள்ள தென்புலத்தார்களுக்கு உணவும், மறுதலையார்க்கு ஊண் - அயல் நாட்டிலிருந்து வந்தவர்களுக்கு உணவும், கேடுஇன்றி அமைத்தான் - கெடுதலில்லாமல் அமைத்துக் கொடுத்தவன், அகத்து - தனக்குரிய மனையில், தக வாழ்வான் - செம்மையாய் வாழ்வான்.

(ப - பொ - ரை.) வழிபோய் வருந்தினார்க் கூணும், சுமை யெடுத்து வருந்தினார்க்கூணும், நோய்கொண்டு கிடப்பார்க்கூணும், கேளாயினார்க்கூணும், இறந்து போய வானகத்தார்க்கூணு மமைத் தவன்று னின்பத்தோடு வாழ்வான் றகுதிபட்டு.

(க - து.) வழிநடப்பவர் முதலானவர்களுக்கு உணவு கொடுப் பவன் இம்மையில் நல்வாழ்வு பெறுவான். 'நல்ல' மிகுதிப் பொரு ளது ; 'நன்று பெரிதாகும், என்பது தொல்காப்பியம். 'வானகத் தார்க்கு ஊண்' என்பது நீர்க்கடனாற்றுதல். 'மறுதலையா' ரென் பதற்கு இடநோக்கி வேற்று நாட்டாரென்று பொருளுரைக்கப்பட் டது. தென்புலத்தார் - படைப்புக்காலத்து அயனாற் படைக்கப் பட்ட கடவுட்சாதியர், தென்திசையி லிருப்பவர். (71)

உணராமை யாற்குற்ற மோத்தான் வினையாம்
உணரான் வினைப்பிறப்புச் செய்யும்—உணராத
தோண்டிருந் துன்பந் தொடரும் பிறப்பினான்
மண்டிலமு மாகு மதி.

(இ - ள்.) உணராமையால் குற்றம் ஆம் - அறியாமையால் குற்றங்களுண்டாகும் ; ஓத்தான் வினையாம் - நூலுணர்ச்சியால் நல் வினைகள் விளையும், உணரான் வினை - அறிவுநூல்களை யுணராதவன் செயல்கள், பிறப்புச்செய்யும் - பிறப்பையுண்டாக்கும் ; பிறப்பினால்

உணராத - பிறப்பால் அறியப்படாத, தொண்டு இரும்துன்பம்-ஒன்பது பெரிய துன்பங்கள், தொடரும் - தொடர்ந்து வரும், மண்டிலமும் ஆகும் - அதனுல் அடிக்கடி அப்பிறவிச் சூழலிற் சுழலலுமாகும். மதி - ஆகவே நீ அதனை நன்கு கருத்திருத்துக.

(ப-போ-ரை.) பேதைமையாற் காமம் வெகுளி மயக்கமாகிய முக்குற்றமுளவாம். கல்வியாற் சீலமுளவாம், அறிவிலாதான் செய்யும் வினைகள் பிறப்பினையாக்கும். பிறப்பினுணராத தொண்டான் வரும் பெருந்துன்பந் தொடர்ந்து வரும், பின்னையும் பிறப்பாலே பஞ்ச பரிவத்தானமாமென்றவாறு. இதனுட்டுன்ப மென்பதொன்பது. அவ்வொன்பதாவன : உயிரும் உயிரில்லாதனவும், புண்ணியமும் பாவமுமுற்றுச் செறிப்புங் கட்டு முதிர்ப்பும் வீடுமென விவை.

(க - து.) அறியாமையாற் குற்றமும், நூலுணர்ச்சியால் நல்வினையும், அஃதின்மையாற் பிறப்பும், அப்பிறப்பால் துன்பமும், அதனுன் மேன்மேலும் பிறவிச்சுழற்சியும் விளையுமென்பது. எனவே அறிவுநூல்களைப் பழுதறவோதி அறிவைப் பெருக்கிக்கொள்ளல் வேண்டுமென்பது கருத்து.

தொண்டு, ஒன்பது ஒரு பத்தில் ஒன்று தோண்டித்தொளைக்கப்பட்ட தென்பது பொருள். ஒன்பது துன்பங்களாவன உயிரும் உயிரில்லாதனவும் புண்ணியமும் பாவமும் முற்றுச் செறிப்பும் கட்டும் முதிர்ப்பும் வீடு மென்பனவாமென்ப. மண்டிலம் - பரிவர்த்தனை, வட்டமாய் ஓடுதல். (72)

மனைவாழ்க்கை மாதவ மென்றிரண்டு மாண்ட
வினைவாழ்க்கை யாக விழைப—மனைவாழ்க்கை
பற்றுத லின்றி விடுதல்முற் சோல்லுமேல்
பற்றுதல் பாத்திற வம்.

(இ - ள்.) மனைவாழ்க்கை - இல்லற வாழ்க்கையும், மாதவம் - சிறந்த தவவொழுக்கமும், என்று இரண்டும் - என்று கூறப்படும் இரண்டையும், மாண்ட வினைவாழ்க்கையாக - சிறந்த நல்வினைக்குரிய வாழ்க்கைகளாகவே கொண்டு, விழைப - அறிஞர்கள் விரும்புவார்கள, மனைவாழ்க்கை - மனைவாழ்க்கை யென்பது, பற்றுதல்-இவ்வுலகப் பொருள்களிற் பற்றுடையனுய் வாழ்தலாம், பாத்தில் தவம்-நீக்குதல் கூடாத தவவொழுக்கமாவது, இன்றி விடுதல் - அப்பற்று

உள்ளத்தி லில்லாதபடி விடுதலும், முன்சொல்லும்மேல் - முதலில் வைத்துக் கூறப்படும் வீடுபேறென்பதில், பற்றுதல் - பற்றுவைத் தொழுகலுமாம்.

(ப-போ-ரை.) மனை வாழ்க்கையு மாதவமென்று சொல்லப் பட்ட விரண்டு மாட்சிமைப்பட்ட நல்வினை வாழ்க்கையாக விரும்பு வார்கள். அவற்றில் மனைவாழ்க்கையாவது பொருளின்மேற் பற் றுடையனு யொழுகுதலாம். இதன்கண் முற்சொல்லிய மாதவ மாவது பொருள்கண்மேற் பற்றுதலின்றி நீங்குதல். இனி யோக மாகிய பாத்திறவமாவ துலகி னுச்சிமேற் பற்றுதலாகிய வீட்டைத் தரும்.

(கு - து.) பற்றுவைத் தொழுகும் மனைவாழ்க்கையும், பற் றின்றி யொழுகுந் தவவாழ்க்கையும் அறிஞர்க்கு நல்வாழ்க்கைகளே யாம்.

மேல், பண்பாகு பெயர். பாத்து - பகுத்தல். விடுதலும் பற்று தலுமென எண்ணும்மைகொள்க. மேல் என்பதை இடவாகு பெய ராக்கி யோகமாகிய பாத்தில் தவமாவது உலகின் உச்சிமேற் பற்றுத லாகிய வீட்டைத் தரும் எனலுமாம். (73)

இடைவனப்புந் தோள்வனப்பு மீடின் வனப்பும்
நடைவனப்பு நாணின் வனப்பும்—புடைசால்
கழுத்தின் வனப்பும் வனப்பல்ல வெண்ணோ
டெழுத்தின் வனப்பே வனப்பு.

(இ - ள்.) இடைவனப்பும் - இடுப்பினழகும், தோள்வனப் பும் - தோள்களினழகும், ஈடின் வனப்பும் - செல்வத்தினழகும், நடைவனப்பும் - நடையினழகும், நாணின் வனப்பும் - நாணத்தி னழகும், புடைசால் - பக்கங்கள் தசைகொழுவிய, கழுத்தின் வனப் பும் - கழுத்தினழகும், வனப்பு அல்ல - உண்மை அழகாகா; எண் ணெடு எழுத்தின் வனப்பே - மக்கட்கு இலக்கணத்தோடு கூடிய இலக்கியக் கல்வியழகே, வனப்பு - உண்மை யழகாகும்.

(ப - போ - ரை.) இடையினழகும், தோளினழகும், பெரு மையினழகும், நடையினழகும், நாணுடைமையினுன் வருமழகும், புடைபமைந்த கழுத்தினழகும் அழகல்ல, ஒருவர்க்கெண்ணுமெழுத்து மறிதலாகிய வழகே யழகு.

(கு - து.) மக்கட்குக் கல்வியழகே உண்மையழகாம். ஒடு, எண்; ஈண்டு எடுத்துக்காட்டப்பட்ட வனப்புகள் ஆண்பெண் இருபாலார்க்கும் ஒத்திருத்தல் உணரற்பாலது. ஏகாரம், தேற்றப் பொருளது. (74)

அறுவர் தந்நூலு மறிந்துணர்வு பற்றி
மறுவரவு மாறான நீக்கி—மறுவரவின்
மாசா ரியனா மறுதலைச் சொல் மாற்றுதலே
ஆசா ரியன தமைவு.

(இ - ள்.) அறுவர்தம் நூலும் - அறுசமயத்தாரின் அறுவகைச் சமய நூல்களையும், அறிந்து உணர்வுபற்றி - கற்று ஞானமடைந்து, மறுவரவு ஆன - குற்றமுடையனவான கருத்துக்களையும், மாறு ஆன - மாறுபட்டனவான கருத்துக்களையும், நீக்கி - கழித்து, மறுவரவு இல் - குற்றமில்லாத, மாசாரியனா - சிறந்த ஒழுக்கத்தையுடையவனாய், மறுதலைச் சொல் - நன்மைக்கு மாறான மறுப்புச் சொற்களை, மாற்றுதலே - போக்குதலே, ஆசாரியனது அமைவு - குருவின் மைதியாகும்.

(ப-பொ-ரை.) அறுசமயத்தார் நூலையு மறிந்ததனாலே கூரிய வுணர்வுடையனாயவற்றுட் குற்றமுடைய பொருள்களையு மறுதலைப் பட்ட பொருள்களையு நீக்கி மறித்துப் பிறத்தலில்லாத பெரிய சரிதையை யுடையனா யதன்மாட்டு மறுதலைச்சொல் வாராமற் சொல்லுதலாசாரியனுக்கியல்பு.

(கு - து.) சமய நூல்கள் பலவு முணர்ந்து, தவறு நீக்கியொழுகும் ஒழுக்கமுடையனாய்த் தனக்கு மாறுவார் கூறும் மறுப்புரைகளை மாற்றி நிறுத்த வல்ல ஆற்றலுடையவனே ஆசிரியனாவானென்க.

அறுவர், தொகைக் குறிப்பு; மறுவரவு, தொழிலாகு பெயர். 'மறுவரவு இல் மாசாரியனா' என்பதற்கு மறித்துப் பிறத்தலில்லாத பெரிய சரிதையை யுடையவனாய் என்பதுமொன்று. மாறான, வினையாலணையும் பெயர். சாரியன், முதற் குறைந்தது; ஆசாரமுடையவனென்பது பொருள். ஏகாரம், பிரிநிலை. அறுசமயமாவன :—உலகாயிதம், புத்தம், சமணம், மீமாம்சை, பாஞ்சராத்திரம், பட்டாசாரியர். (75)

ஒல்லுவ நல்ல வுருவவேற் கண்ணினாய்
வல்லுவ நாடி வகையினால்—சொல்லின்
கொடையினாற் போகஞ் சுவர்க்கந் தவத்தால்
அடையாத் தவத்தினால் வீடு.

(இ - ள்.) ஒல்லுவ - ஒப்பனவும், நல்ல உருவ - அழகிய உருவினையுடையனவுமான, வேல் கண்ணினாய் - வேல்போன்ற கண்களையுடைய பெண்ணே, சொல்லின் - சொல்லுமிடத்து, வல்லுவ நாடி - கற்றற்குக் கூடுமாயினவான அறிவுநூல்களை யாராய்ந்து, வகையினால் - ஏற்ற வகையினாற் செய்யப்படும், கொடையினால் போகம் - ஈகையால் இம்மையின்பமும், தவத்தால் சுவர்க்கம் - பயன் கருதிய தவத்தினால் விண்ணுலகமும், அடையாத தவத்தினால் - பற்றடையாத தவவொழுக்கத்தினால், வீடு - வீடுபேறுமாம்.

(ப-பொ-ரை.) தம்மோடொத்தவாய்த் திருத்தக்க வேல் போன்ற கண்ணையுடையாய்! வல்லநூல்களை யாராய்ந்து திறம்படச் சொல்லுவேனாயிற் கொடையாற் போகமும் தவத்தினாற் றுறக்கமும், வேறுபடா தறிவோடு கூடியமிக்க தவத்தினால் வீடும்பெறும்.

(க - து.) ஈகையால் இம்மையின்பமும், தவத்தால் விண்ணுலக நுகர்ச்சியும், மெய்யுணர்வால் வீடுபேறு முண்டாமென்பது.

ஒல்லுதல், இணங்குதல்; எனவே ஒப்பாதலென் றுரைக்கப்பட்டது. 'ஒல்லுவ, வல்லுவ' வென்னு மிரண்டனுள், முன்னது தெரிநிலை வினையாலணையும் பெயரெனவும், பின்னது குறிப்பு வினையாலணையும்பெயரெனவும் உணாக; அற்றாயின் ஒல்லுவவென்பதன் வகரவொற்று எதிர்கால முணர்த்தும் இடைநிலை யெனவும், வல்லுவ வென்பதன் வகரவொற்று உடம்படு மெய்யெனவும் உரைக்க, தவமிரண்டனுள்ளும் முன்னது பயன் கருதிய தவமெனவும் பின்னது மெய்யுணருந் தவமெனவும் அறியற்பாலன.

நாற்கதியுந் துன்ப நவைதீர்த்தல் வேண்டுவான்
பாற்கதியின் பாற்பட வாராய்ந்து—நூற்கதியின்
எல்லை யுயர்ந்தார் தவமுயலின் மூன்றைந்தேழ்
வல்லைவீ டாகும் வகு

(இ - ள்.) நால்கதியும் - நால்வகைப் பிறப்புக்களிலும், துன்ப நவை - துன்பமென்னும் இழுக்கை, தீர்த்தல் வேண்டுவான் - ஒழித்

தலை விரும்புகின்றவன், பால்கதியின் - அந்நால்வகைப் பிறப்புக்களின் நிலைமைகளால், பால்பட ஆராய்ந்து - வகைப்பட ஆராய்ந்து, நூல்கதியின் எல்லை உயர்ந்தார் - நூலாலுணர்த்தப்படும் வரம்பினின்றும் உயர்ந்தவர்களான சான்றோர்களின், தவம் முயலின் - மெய்த்தவத்தினை முயல்வனாயின், மூன்று - அதுதொட்டு அவனுக்கு மூன்றாம் பிறப்பிலேனும், ஐந்து - ஐந்தாம் பிறப்பிலேனும், ஏழ் - ஏழாம் பிறப்பிலேனும், வல்லை - உறுதியாக, வீடு ஆகும் - வீடுபேறுண்டாகுமென, வகு - பகுத்துணர்வாயாக.

(ப - போ - ரை.) தேவர் கதி, நரகர் கதி, விலங்கு கதி, மக்கள் கதி யென்னு நான்கு கதியினுமுள்ள துன்பமே, யத்துன்பந் தீர்த்தல் வேண்டுவான் பகுதிப்பட்ட கதிகளின்கூறு பிறழாமலாராய்ந்து நூல்வழியா னெல்லை காண்கின்ற முனிவரது தவத்தை முயல்வனாயின் மூன்றும் பிறப்பின்கணாத லேழாம் பிறப்பின்கணாதல் விரைந்து வீடாகுமென்று வகுத்துச் சொல்லுக.

(க - து.) பிறவித் துன்பத்தை ஒழித்தற்கு விரும்புகின்றவன் மெய்யுணர்ந்து தவம் புரிதல்வேண்டும்.

நூலளவா லுணரப்படுதன் மேலும் நுகர்ச்சியளவாற் றவம் புரியா நிற்பரென்றற்கு, ‘நூற்கதியின் எல்லை யுயர்ந்தார்’ எனப்பட்டது. எல்லை யுயர்ந்தார், ஐந்தன்றொகை. (77)

தாயிழந்த பிள்ளை தலையிழந்த பெண்டாட்டி
வாயிழந்த வாழ்வினார் வாணிகம்—போயிழந்தார்
கைத்தூண் பொருளிழந்தார் கண்ணிலவர்க் கீய்ந்தார்
வைத்து வழங்கி வாழ்வார்.

(இ - ள்.) தாய் இழந்த பிள்ளை - தன்தாயை இழந்த மகவுக்கும், தலை இழந்த பெண்டாட்டி - தன்தலைவனை இழந்த மனைவிக்கும், வாய் இழந்த வாழ்வினார் - பேச்சிழந்த வாழ்க்கையை யுடையவர்களான ஊமைகளுக்கும், வாணிகம் போய் இழந்தார் - வாணிகம் புரிந்து முதற்பொருளை யிழந்தவர்களுக்கும், கைத்து ஊண்பொருள் - உணவுக்கு ஆதரவான செல்வப் பொருளை, இழந்தார் - இழந்தவர்களுக்கும், கண் இல்லவர்க்கு - கண்ணில்லாத குருடர்களுக்கும், ஈய்ந்தார் - வேண்டுவன கொடுத்தவர்கள், வைத்து வழங்கி வாழ்வார் - பொருள்களை மிச்சமாய் வைத்துப் பிறர்க்குக் கொடுத்துத் தாமுந் துய்த்து இனிது வாழ்வார்.

(ப-டுபா-ரை.) தாயை யிழந்த குழவியும் தலைவனை யிழந்த பெண்டாட்டியும், வாயில்லாத மூங்கைகளும், வாணிகப் போய்ப் பொருளிழந்தாரும் உண்ணுதற் காதாரமாய பொருளையிழந்தாரும் கண்ணில்லாதாருமென்னு மிவர்கட்குப் பொருள் கொடுத்தார் மேலைக்கு வைத்து வழங்கி வாழ்வார்.

(க - து.) தாயில்லாத பிள்ளை முதலானவர்களுக்கு வேண்டுவன கொடுத்துதவல் வேண்டும்.

நான்கனுருபைப் பிறவற்றிற்குங் கூட்டுக. எண்ணும்மை விரித்துரைக்க. வாணிகம்போய் என்பது, வாணிகத்தின் மேற் சென்றென்றற்கு. ஆவது அத்தொழில் புரிந்தென்பதாம். (78)

சாக்காடு கேடு பகைதுன்ப மின்பமே
நாக்காடு நாட்டறை போக்குமென—நாக்காட்ட
நட்டார்க் கியையிற் றமக்கியைந்த கூறுடம்
பட்டார்வாய்ப் பட்டது பண்பு

(இ - ள்.) சாக்காடு - சாவும், கேடு - இடையூறும், பகை - பகைமையும், துன்பம் - வருத்தமும், இன்பமே - மகிழ்ச்சியும், நாக்கு ஆடுகாடு அறை - நாவினுற் சொல்லப்படுகின்ற நாட்டாரது பழிச்சொல்லில், போக்கு - பொருந்துதலான பழியுமென, நாக் காட்ட - நாவினுற் பேசபபடுவனவான இவைகள், நாட்டார்க்கு இயையின் - நண்பர்களுக்குப் பொருந்தினல், தமக்கு இயைந்த கூறு - அவற்றுள் தமக்குரிய பங்கை, உடம்பட்டார் வாய் பட்டது - ஏற்க உள்ள மொத்தவர்கள்பால் காணப்படும் இயல்பே, பண்பு - நல்லியல் பாம்.

(ப - டுபா- ரை.) சாக்காடுங் கேடும் பகையும் துன்பமுமின்ப முஞ் சொல்லப்படுகின்ற நாட்டறைபோக்குமென்று சொல்லப்பட்ட விவை நட்டோர்க்கு வருமாயின் மற்றுென்று நாவாடாது தமக் கியைந்த கூறுவுடம்பட்டார் கண்ணேயுள்ள குணம்.

(க-து.) பிறர்க்கு வருஞ் சாக்காடு முதலியவற்றைத் தமக்கு வந்தாற்போற் காணுமியல்பே, நல்லியல்பெனப்படு மென்க.

நாக்குக்கு, ஆடுதலென்பதே பேசுதலென்க; நாடு நாட்டாரைக் குறித்தலின், ஆகுபெயர்; அறை தொழிலாகு பெயராய்ச் சொல்லை யுணர்த்திற்று. நாட்டறைபோக்கு மெனப்பட்டது. ஈண்டுப்

பழியையென்றுணர்ந்து கொள்க. நாக்காட்ட, வினையாலணையும் பெயர். (79)

புலையாளர் புண்பட்டார் கண்கெட்டார் போக்கில்
நிலையாளர் நீர்மை யிழந்தார்—தலையாளர்க்
கூண்கொடுத் தூற்ரு யுதவினுர் மன்னராய்க்
காண்கொடுத்து வாழ்வார் கலந்து.

(இ - ள்.) புலையாளர் - தாழ்ந்த நிலைமையிலுள்ளவர்களுக்கும், புண்பட்டார் - உடம்பிற் புண்பட்டவர்களுக்கும், கண்கெட்டார் - குருடர்களுக்கும், போக்கில் நிலையாளர் - அயல் நாடுகளுக்குச் செல்வதிலேயே நிலையா யிருப்பவர்களுக்கும், நீர்மை இழந்தார் - தங்கள் மேல் நிலைமையை யிழந்தவர்களுக்கும், தலையாளர் - சிறந்த நிலையினை யுடையவர்களுக்கும், ஊற்று ஆய் - ஆதரவாய், ஊண் கொடுத்து உதவினுர் - உணவு கொடுத்து உதவி செய்தவர்கள், மன்னர் ஆய் - அரசர்களாய், கொடுத்து - வறியார்க்கு வழங்கி, கலந்து வாழ்வார் - உறவினருடன் கூடி மகிழ்ச்சியாய் வாழ்வார்கள்.

(ப-பொ-ரை.) தாழ்வையுடையவர்களுக்கும் உடலிற் புண்பட்டவர்களுக்கும், நாடு சுற்றி வருவதில் நிலைகொண்டிருப்பவர்களுக்கும், மேன்மைத்தன்மை யிழந்தவர்களுக்கும், ஆதரவாய் உணவைக் கொடுத்துதவி செய்தவர்கள்; அரசர்களாய் அடுத்து வற்போர்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுத்து நண்பர் முதலியவருடன்கூடி இன்புற்று வாழ்வார்.

(கு-து.) புலையாளர் முதலியவர்களுக்கு உணவு கொடுத்து உதவிசெய்தவர்கள், மறுமையில் மன்னராய் வாழ்வார்.

தலையாளர்க்கு என்பதிலுள்ள நான்கனுருபைப் புலையாளர் முதலிய ஐந்தனெடுங் கூட்டுக. 'ஊற்ரு'யென்ருர், தமக்கு இடுக்கு வந்த காலத்தும் பிறர்க்கு உதவல் வேண்டுமென்றற்கு. மேன்மேலுதவுவதற்கென்றும் உரைத்துக்கொள்க. ஊற்ருயுதவி என்றியைந்து ஊற்றுநீர் போலுதவி செய்து எனலுமாம். காண் முன்னிலையசை. (80)

முற்றும்.

—

ஏலாதி பாட்டு முதற்குறிப்பு அகர வரிசை

பாட்டு	பக்கம்
அவாவறுக்க	12
அழப்போகா	34
அறுகால்வராய்	2
அறுவர்தந்நூலு	67
அஃகுசீ	26
ஆர்வமே செற்றம்	55
இடர்தீர்த்த	6
இடைவனப்பும்	66
இல்லற நூலேற்ற	1
இல்விழந்தார்	48
இழுக்கானியனெறி	42
இளமை கழியும்	21
இன்சொலளாவ	9
ஈன்றாரீன்	50
உடன்படான்	10
உணராமையாற்குற்ற	64
உண்ணீர் வளங்குளம்	47
உயர்ந்தான்	58
உரையான்	30
உலையாமை	38
ஊணொடுகூறை	57
எடுத்தன்முடக்க	62
எழுத்தினை	36
எள்ளேபருத்தியே	46
ஐயமே பிச்சை	63
ஒல்லுவ நல்ல	68
கடம்பட்டார்	48
கண்போல்வார்	16
கருஞ்சிரங்கு	52
களியான்கள்	43
கற்றாரைக் கற்ற	10
காமாடார்	53
காலனாரீடறுத்தல்	59
காவில்லார்	34
குடியோம்பல்	18
குணநோக்கான்	23
குறுகான் சிறியாரைக்	39
கூத்தும் விழவு	56
கூம்பு	61
கோலைக்களம்	13
கொலை புரியான்	4
கொல்லானுடன்	39
கொல்லான்	19
சாக்காடுகேடு	70
சாதல்பொருள்	61
சாவதெளிதரிது	37
சிதையுரையான்	32
சூதுவவான்	40
சேக்கோலான்	11
சென்ற புகழ்	3
தவமெளிது	5
தளையாளர்	51
தனக்கென்று	7
தாயிழந்த பிள்ளை	69
துறந்தார்கட்	17
துறந்தார் துறவாதார்	33
நடப்பார்க் கூணல்ல	64
நாற்கதியுந்துன்ப	68
நிலையளவி	27
நிறையுடைமை	8
பாடகஞ்சாராமை	24
பார்ப்பார் பசித்தார்	49
பிணி பிறப்பு	23
புலையாளர் புண்பட்டார்	71
பெரியார் சொற்	43
பெருமை புகழறம்	54

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
போய்தீர் புலவீர்	60	மாண்டவர்	28
பொய்யான்	15	மின்னேரிடை	20
பொய்யான் பொய்	41	மையேர்	27
பொய்யுரையான்	31	யானை குதிரைபொன்	45
போகம் பொருள்	18	வணங்கி வழியொழுகி	54
மத்தமயிலன்ன	29	வாளஞ்சான்	22
மனைவாழ்க்கை	65	விளையாமை	14
மாண்டமைந்தா	25	வேற்றரவஞ்சோரான்	44

ஏலாதி அருஞ்சொல் விளக்க வகர வரிசை

[எண்-பாட்டு எண்]

அசனம் - உணவு	50	இயை - நட்புக்கொள்	47
அடு - போர்செய்	18	இயைவு - பிறவித்தொடர்பு	3
அம்பலம் - மண்டபம்	51	இழிகதி - நரகம்	67
அயல - வேண்டப்படுபவை	14	இறந்தார் - கல்வி முதலியவற்றாற் சிறந்தார்	16
அலைக்களம் - வருத்தந் தரும் சிறைச்சாலை	12	இறை - தலைமை தற். சி. பா.	
அவம் - குற்றம்	3	இறை - பெருந்தன்மை	19
அழிகதி - நரகம்	67	ஈடு - ஒப்பு, வலிமை	65
அறியலம் - தெரியேம்	10	,, - செல்வம்	74
அறை - பழிச்சொல்	78	ஈரும் - வருத்தும்	67
அற்றார் - வறிஞர்	9	ஈர்மணி - குளிர்ந்த மணி	67
அஃகு - குறை	27	ஈனம் - குறை	70
ஆடாமை - பயனிற் சொற் பேசாமை	13	,, - குற்றம்	34
ஆம் - நீர்	58	ஈன்கால் - பிள்ளை பெறும் பொழுது	55
ஆயு - ஆயுள், வாழ்நாள்	32	உடன்றார் - பிணியில் வருந்துவோர்	8
ஆர்வம் - அவா	61	உட்குடை - நாணம்	13
ஆற்றல் - வலிமை	26	உண்கண் - மையணிந்த கண்	14
ஆற்று - தொண்டு செய் தற். சிற. பாயிரம்.		உலோபம் - ஈயாத்தன்மை	61
இடம்பட - கருத்துகள் தெளிவுற	8		

உளே - வருந்து 56
உள்ளன - உடைமை, பொருள் 33
உறையுள் - இருக்கை, இடம் 9
ஊனம் - குற்றம் 32
எஞ்சினர் - மீந்துளோர் 31
எய் - வறுமை 33
எல் - வெயில் 52
எள்ளாமை - இகழாமை 4
ஏய்க்கும் - ஒக்கும் 7
ஐங்களிறு - ஐம்பொறிகளெனும் யானைகள் 11
ஐந்து - ஐம்பொறிகள் 11
ஒல்லுவ - ஒப்ப, போன்ற 76
ஓத்து - மறைநூலறிவு 62
ஓராமல் - எண்ணுமல் 9
ஓரான் - விரும்பான் 20
ஓர்வம் - ஒருபாற் சார்தல் 61
கணம் - சுற்றம் 23
கண்மை - கண்ணோட்டம் 22
கதம் - சினம் 18
கரியார் - வஞ்சகர் 47
கருஞ்சிரங்கு - கருங்கிரந்தி 57
கலவி - உலகத்தோடு கலத்தல் உலகப் பற்று 4
களி - செருக்கு 5
காம் - 'காமம்' என்பதின் சுருக்கம் 58
காயாமை - சினவாமை 15
கார்ப்பார் - வெறுக்கப் பட்டார் 54
காலன் - இயமன் 37
கிளவி - சொல் 15
கூறள் - புறங்கூறல் 28
கூடம் - களவு, வஞ்சனை 17
கூர்த்த - மிக்க 2
கூர்ந்து - பெருகி 46
கூவல் - கிணறு 51
கூழ் - செல்வம் 23
கூறு - பங்கு 78
கூற்றம் - சொல் 1
கைத்து - செல்வம் 53
கொன்னே - வீணாக 20, 37
கோலம் - அழகு 23
சாயல் - நற்சொற்கள் 28
சால - மிகுதியும் 38
சாலும் - படியும் 74
சிதை - கீழ்மை 34
சித்து - சீர்திருத்தி 44
சுலாவு - கடுஞ்சொற்கள் 43
செயிர் - குற்றம் 45
செற்றம் - பகைமை 34,61
சோர்வு - குற்றம் தற். சி. பாயி
தண்டம்-போர் 18
தலை - தலைவன், கணவன் 78
தளை - விலங்கு, காற்பூட்டு 56
தாழா - சோர்வுறு 24
துப்பு - செல்வம் 35
துன்னி - பொருந்தி 16
தூப்பு - தூய்மை, சுத்தம் 54
தோக்கு - தொகுத்து தற். சிற. பாயிரம்
தொழுநோய் - குட்டநோய் 57
நச்சாமை - விரும்பாமை 12
நவை - குற்றம் 77
நாவலந்தீவு - இந்தியநாடு 56
நாவில்லார் - ஊமையர் 63
படர் - பசிப்பிணி 4
பண் - யாழிசை 15
பண்டாரம் - கருவூலம், பொருள் வைக்குமிடம் 54

பரி - விரும்பு 47
பறி - வெறுத்திடு 47
பாடு - பெரும்புகழ் 4
பாடு - துன்பச்செயல் 21
பாடு - பயன்படுதல் 41
பார்த்து - உரிமை 25
பாத்து - பிரிவு 73
புரக்கும் - வளர்க்கும் 30
புலை - இழிவு 38
புல்லான் - இணங்கான் 42
புழை - புலம், தங்குமிடம் 11
பூண்டு - காத்து 30
பெருஞ்சிரங்கு - கழலை 57
பேண் - விருப்பம் 63
போறை - சுமை 71
மகரம் - முதலை
. வடிவுடைய காதணி 43
மடம் - அறியாமை 8
மடி - சோம்பல் 17
மண் - நாடு 46
மண்டிலம் - பிறவிச்
சுழல் 72
மதி - அறிவு 26
மத்தம் - களிப்பு 31
மறலை - சிற்றறிவினன் 28
மறுதலை - தீமை (இவண்
தீமை செய்வார்) 16
மறுதலை - எதிரான 29
மறுதலையார் - வெளி
யூரார் 71
மறுவரவு - குற்றம் 75
மறை - மறுத்தல் 6
மாண்டவர் - சான்றோர் 30
மாண்டு - புகழ்பெற்று 26
மாற்றார் - பகைவர் 58
மாற்று அரவம் - பகைவர்
சொல் 48
மான்வேட்டம் - விலங்கு
களை வேட்டையாடல் 18
மான்றார் - பித்தர் 55
முச்சாரிகை - தேர்,
யானை, குதிரை 12
முடி - அரசு 17
முருந்து - மயிலிறகின் அடி 7
முள் - கூர்மை 7
முனை - போர்க்களம் 62
மூங்கை - ஊமை 19
மேன்பு - மென்மைமிகு
புலமைத்திறன் 68
மை - குற்றம் 66
மாக்கு - நண்பராக்கு 8
யாக்கும் - பழக்குவிக்கும் 12
வகுத்து - புகழ்பெற்று 49
வயிற்றுத்தீ - வயிற்
றெரிச்சல், யானைத்தீ
என்னும் கடும்பசியு
மென்பர் 57
வலி - வன்மை 21
வல்லை - உறுதியாக 77
வழிப்புரை - வழிப்
போக்கர் தங்குமிடம் 51
வழிவந்தார் - உயர்குடிப்
பிறந்தார் 1
வளமை - செல்வம் 21
வளி - வாதநோய் 55
வள் - பணம் 50
வன்கண்மை - ஆண்மை 17
வார்குத்து - வெள்ளநீர்
தங்கிச் சுழியெழும்
நீர்நிலை 12
வால்-தூய்மையான 44
வானகத்தார் - வானுல
கத்திலுள்ளார், இவண் 71
தென்புலத்தார்

விண்டவர் - உலகப் பற்றுக்களைநீக்கியவர், சான்றோர் 4
விழைவு - கலவி
விந்து - அழிந்து 10
விழப்படுவர் - விரும்பப் படுவர் 36
வெகுடல் - சினத்தல் 27
வெங்கோலான் - கொடுங் கோலரசன் 10
வெஃகல் - பிறர்பொருள் கவர்தல் 27
வேறல் - வெல்லல் 39
வேற்று ஆவம் - தீச் சொல் 49
வைசிரவண்ணன் - குபோன் 48

ஏலாதி

அருஞ்சொல் விளக்க வகர வரிசை

முற்றும்.

